СБОРНИКЪ ЦИРКУЛЯРОВЪ

По Управленію Духовными Дѣлами

Иностранныхъ Исповѣданій.

ЧАСТЬ II.

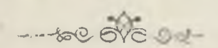
СБОРНИКЪ ЦИРКУЛЯРОВЪ

ПО УПРАВЛЕНІЮ

ДУХОВНЫМИ ДѢЛАМИ

Иностранныхъ Исповѣданій.

Часть II.

ВАРШАВА.

Въ Типографіи С. Оргельбранда.

1867.

№ 1.

О порядкѣ вѣнчанія браковъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ Военнаго вѣдомства.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій (*).

17 (29) Ноября 1866 г. N. 4986/26980.

Вслѣдствіе объявленныхъ приказомъ по военному вѣдомству, отъ 17 Іюня с. г. за № 173, ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ правилъ относительно разрѣшенія браковъ нижнимъ чинамъ, и на основаніи послѣдовавшаго затѣмъ, 14 истекшаго Іюля, за № 3,077, разрѣшенія Главнаго Штаба о вступленіи отпускныхъ въ законные браки, Штабъ мѣстныхъ войскъ Варшавскаго Военнаго Округа, отношеніемъ отъ 25 Іюля сего же года за № 13,705, просилъ Правительственную Коммисію Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, въ отмѣну распоряженія б. Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія отъ 23 Августа (4 Сентября 1863 г. за № 8049/17572, постановить въ руководство слѣдующее:

a) Предоставленное Духовному Начальству, указаннымъ распоряженіемъ Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія, право вѣнчать отпускныхъ, на законномъ основаніи, безъ особаго на то дозволенія Военнаго или Гражданскаго Начальства, оставляется въ своей силѣ относительно однихъ безсрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ, имѣющихъ красные билеты.

(*) Одновременно сообщено о томъже, для зависящаго по принадлежности исполненія, Консисторіямъ: Варшавской Духовной Православной, Евангелическо-Аугсбургской и Евангелическо-Реформатской, а также Варшавскому Оберъ-Полиціймейстеру, **Президенту** Г. Варшавы и всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

N° 1.

Na skutek ogłoszonych w rozkazie do Zarządu wojskowego pod dniem 16 Czerwca r. b. Nr. 173, NAJWYŻEJ zatwierdzonych przepisów dotyczących dozwolenia niższym stopniom wojskowym zawierania związków małżeńskich, i na zasadzie wydanego w następstwie pod dniem 14 zeszłego Lipca Nr. 3,077, rozporządzenia Sztabu Głównego o zawieraniu przez urlopowanych prawnych związków małżeńskich, Sztab miejscowych wojsk Warszawskiego Wojennego Okręgu odezwą z dnia 25 Lipca t. r. Nr. 13,705 prosił Kommissyę Rządową Spraw Wewnętrznych i Duchownych, aby w celu zmienienia rozporządzenia b. Kommissyi Rządowéj Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1863 roku Nr. $^{8049}/_{17572}$, postanowiła wziąść za zasadę co następuje:

a) Nadane Władzom Duchownym pomienioném rozporządzeniem Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, prawo dawania ślubów urlopowanym bez szczegółowego pozwolenia Władz Cywilnych lub Wojskowych, pozostawia się w swéj mocy jedynie tylko dla nieograniczenie urlopowanych niższych stopni, posiadających czerwone bilety.

b) Изъ находящихся въ отпускахъ: временномъ съ желтыми билетами, и въ продолжительномъ, для поправленія здоровья, съ зелеными билетами, могутъ быть вѣнчаны только тѣ нижніе чины, кои согласно ихъ билетамъ, состоятъ въ унтеръ-офицерскомъ званіи, если въ ономъ прослужили не менѣе пяти лѣтъ. Прежде совершенія обряда браковѣнчанія, отбираются Чиновниками гражданскаго состоянія отъ этихъ унтеръ-офицеровъ подписки въ томъ: что они не будутъ просить ни о пособіи отъ казны, ни объ особомъ квартирномъ помѣщеніи отъ оной; подписки сіи пріобщаются къ приходскимъ вѣнчательнымъ книгамъ.

c) Срокъ пятилѣтней выслуги въ унтеръ-офицерскомъ званіи расчитивается:

временно отпускнымъ съ желтыми билетами, со дня производства ихъ, по день заявленія ими желанія вступить въ законный бракъ; продолжительно отпускнымъ съ зелеными билетами, со времени производства ихъ, по число окончанія одного года въ отпуску; нахожденіе же свыше года въ продолжительномъ отпуску, для поправленія здоровья, въ расчетъ означенной выслуги не принимается.

d) Затѣмъ существующее до сего времени дозволеніе вѣнчать временно и продолжительно-отпускныхъ рядоваго званія, отмѣняется, такъ какъ они впредь до перечисленія въ безсрочный отпускъ, не имѣютъ права вступать въ бракъ.

e) Постановленное воспрещеніе вѣнчать нижнихъ чиновъ увольняемыхъ въ кратковременные домовые отпуски съ бѣлыми билетами, безъ особаго разрѣшенія своего Начальства, оставляется въ своей силѣ.

f) Требуемая формальность посвидѣтельствованія на билетахъ о вѣнчаніи отпускныхъ, рожденіи дѣтей, смерти ихъ женъ и дѣтей, соблюдается въ своей точности.

b) Z pomiędzy znajdujących się na urlopach: chwilowych za biletami żółtemi, i dłużéj trwałych dla poratowania zdrowia za biletami zielonemi, mogą dostawać śluby tylko ci z pomiędzy niższych stopni, którzy według swych biletów są w stopniu podoficerów i jeżeli w tymże przesłużyli nie mniéj jak pięć lat. Przed spełnieniem obrzędu ślubnego, ściągają się przez Urzędników Stanu Cywilnego od pomienionych podoficerów deklaracye: że nie będą prosić o zasiłki od Skarbu, ani też o wyznaczenie im osobnéj kwatery; deklaracye te dołączają się do parafialnych ksiąg ślubnych.

c) Czas pięcioletniéj służby w stopniu podoficerskim oblicza się:

czasowo urlopowanym za biletami żółtemi, od dnia awansu tychże, po dzień objawienia przez nich żądania zawarcia prawnych związków małżeńskich; na czas dłuższy urlopowanym za biletami zielonemi, od czasu ich awansu do dnia przebycia jednego roku na urlopie; znajdowanie się więcéj nad rok na dłuższym urlopie dla poratowania zdrowia, do rachunku powyżéj wskazanej wysługi lat nie przyjmuje się.

d) W skutek tego istniejące dotąd upoważnienie dawania ślubów znajdującym się na chwilowych i na dłuższych urlopach żołnierzom, ustaje; gdyż oni do czasu zaliczenia ich do rzędu nieograniczenie urlopowanych, nie mają prawa żenienia się.

e) Wydany zakaz dawania ślubów niższym stopniom uwalnianym na krótko-trwały urlop za białemi biletami, bez szczegółowego upoważnienia Władzy, pozostawia się w swéj mocy.

f) Wymagana formalność wypisywania na biletach o żenieniu się urlopowanych, o rodzeniu się dzieci, a także o śmierci ich żon i dzieci, zachowuje się w całéj ścisłości.

g) По встрѣчаемымъ Духовенствомъ недоразумѣніямъ и затрудненіямъ въ случаяхъ:

если въ отпускномъ билетѣ не будетъ прописано, какого вѣроисповѣданія отпускной, или что онъ холостъ или вдовъ;

если въ желтыхъ или зеленыхъ билетахъ унтеръ-офицеровъ не будетъ значиться время ихъ производства;

если отпускной будетъ показывать, что вѣроисповѣданіе или производство въ унтеръ-офицерское званіе, означено по билету ошибочно;

если неимѣющіе вовсе билетовъ, или имѣющіе временные билеты на бѣлой бумагѣ, будутъ утверждать, что они уволены въ безсрочный отпускъ, и что по унтеръ-офицерскому званію имѣютъ право вступить въ бракъ;

если рядовые имѣющіе желтые или зеленые билеты, будутъ объявлять, что они пріобрѣли право на безсрочный отпускъ, — поступается во всѣхъ приведенныхъ случаяхъ такимъ образомъ: вѣнчаніе пріостановливается, а нижніе чины обращаются къ Уѣзднымъ Начальникамъ, въ Варшавѣ же въ Управленіе Оберъ-Полиціймейстера, для надлежащихъ справокъ, удостовѣреній и рѣшеній по заявленнымъ этими людьми обстоятельствамъ. Если же въ Управленіяхъ сихъ, не будетъ основательныхъ къ тому свѣдѣній, то Начальства этихъ Управленій обязаны сноситься со Штабомъ мѣстныхъ Войскъ.

Сообщая о семъ Вашему Преосвященству; Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ проситъ Васъ сдѣлать зависящее съ Вашей стороны распоряженіе:

a) чтобы сообщенныя нынѣ Штабомъ мѣстныхъ Войскъ Варшавскаго Военнаго Округа правила, относительно вѣнчанія браковъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ, объявлены были духовенству ввѣренной Вамъ Епархіи;

b) чтобы поставлено было въ обязанность подвѣдомственному Вамъ Духовенству, исполняющему вмѣстѣ съ тѣмъ обязанности чиновниковъ для веденія актовъ гражданскаго состоянія, о неупустительномъ и точномъ выполненіи духовенствомъ вышеприведенныхъ правилъ, какъ при заявленіи отпускными нижними

g) Przy napotykanych przez Duchowieństwo trudnościach i nieporozumieniach w przypadkach:

jeżeli na bilecie nie będzie wypisaném, jakiéj urlopowany jest religii, czy jest bezżennym lub wdowcem;

jeżeli na żółtych lub zielonych biletach podoficerów nie będzie oznaczonym czas ich awansowania;

jeżeli urlopowany będzie dowodzić, że religia lub czas awansowania na podoficera, określone są na bilecie mylnie;

jeżeli nieposiadający zupełnie biletów, lub posiadający czasowe urlopy na białym papierze, będą dowodzić, że są uwolnieni na urlop nieograniczony, i że jako podoficerowie, mają prawo żenienia się;

jeżeli żołnierze posiadający żółte lub zielone bilety, będą twierdzić, że nabyli prawo do nieograniczonego urlopu; postępować się winno we wszystkich przywiedzionych razach w taki sposób: ślub wstrzymuje się, a osoby niższych stopni, udają się do Naczelników Powiatowych, w Warszawie zaś do Zarządu Ober-Policmajstra, dla zebrania odpowiednich wiadomości, zbadania rzeczy i decyzyi na przywiedzione przez interessowanych okoliczności. Jeżeli zaś w tych Zarządach, nie znajdą się zasadnicze w tym względzie wiadomości, wtedy Naczelnicy pomienionych Zarządów obowiązani są odnieść się do Sztabu miejscowych wojsk.

Zawiadamiając o powyższém JW. Pana, Kommissya Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, ma honor prosić JW. Pana o wydanie odpowiednich z swéj strony rozporządzeń:

a) ażeby zakommunikowane obecnie przez Sztab miejscowych wojsk Warszawskiego Wojennego Okręgu, przepisy dotyczące dawania ślubów urlopowanym niższych stopni, oznajmione były Duchowieństwu Dyecezyi zostającéj pod zarządem JW. Pana.

b) ażeby włożyć obowiązek na podwładne JW. Panu duchowieństwo, spełniające zarazem czynności urzędników do prowadzenia akt stanu cywilnego, ścisłego i dokładnego stosowania się do wyżej pomienionych przepisów, tak przy objawieniu przez urlopowanych z niższych stopni chęci żenienia się, jak niemniéj przy

чинами желанія вступить въ бракъ, такъ и въ случаѣ рожденія отъ нихъ дѣтей, а равно смерти женъ ихъ и дѣтей; и

c) чтобы наконецъ, сообщено было духовенству ввѣреной Вамъ Епархіи, что объявленныя распоряженіемъ Коммисіи Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія отъ 23 Августа (4 Сентября) 1863 г. за № 8049/17572 правила, какъ несогласныя съ ВЫСОЧАЙШИМЪ по сему предмету распоряженіемъ, объявленнымъ по военному вѣдомству отъ 17 Іюня с. г. за № 173, слѣдуетъ считать отмѣненными.

О послѣдующемъ распоряженіи Вашемъ, какое изволите сдѣлать по сему предмету, благоволите сообщить Правительственной Коммисіи.

Главный Директоръ,
(подписалъ) Князь ЧЕРКАСКІЙ

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

№ 2.

О порядкѣ взиманія съ Римско-Католическаго духовенства платы за подписку на „Губернскій Дневникъ".

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій (*).

6 (18) Декабря 1866 г. N. 6913/41195.

На основаніи 11 статьи постановленія Совѣта Управленія отъ 25 Сентября (7 Октября) 1836 г. (Днев. Зак. Томъ 20-ый) подписка на „Губернскій Дневникъ" сдѣлана обязательною для Римско-Католическаго приходскаго Духовенства.

---

*) Одновременно сообщено о томъже всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

urodzeniu ich dzieci, a także przy śmierci ich żon i dzieci; — i

c) nakoniec, aby zawiadomić podwładne JW. Panu Duchowieństwo, że określone rozporządzeniem Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 23 Sierpnia (4 Września) 1863 roku Nr. $^{8040}/_{17572}$ przepisy, jako niezgodne z NAJWYŻSZĄ w tym przedmiocie decyzyą ogłoszoną Władzom Wojskowym pod dniem 17 Czerwca r. b. Nr. 173, uważać należy za zmienione.

O wydaniu rozporządzenia, jakie JW. Pan w tym względzie uczynić raczysz, zechce JW. Pan zawiadomić Kommissyę Rządową.

N° 2.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Na mocy Art. 11-go postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 25 Września (7 Października) 1836 roku (Dz. Pr. T. XX) prenumerata „Dziennika Gubernialnego" jest obowiązkową dla Rzymsko-Katolickiego Duchowieństwa parafialnego.

Определенную вышеприведенным постановленіемъ плату за „Губернскій Дневникъ" Духовенство вносило до сихъ поръ непосредственно отъ себя.

Нынѣ нѣкоторыя изъ Епархіальныхъ Властей обратились въ Правительственную Коммисію съ ходатайствомъ о прекращеніи упомянутой обязательной за Духовенствомъ подписки, которое ходатайство, какъ противное существующему и неотмѣненному узаконенію, не могло быть удовлетворено.

Для устраненія однакожъ неудобствъ происходящихъ отъ нынѣшняго порядка, при которомъ духовенство должно озабочиваться взносомъ въ подлежащія казначейства причитающейся за подписку платы, а равно принимая во вниманіе, что Духовенство обезпечено нынѣ штатнымъ отъ казны содержаніемъ,— Правительственная Коммисія сочла болѣе удобнымъ, чтобы плата за Дневникъ не вносилась какъ доселѣ, непосредственно самими Духовными получающими штатное содержаніе, а была прямо вычитаема изъ жалованья выдаваемаго имъ отъ казны.

Само собою разумѣется, что духовныя лица исправляющія почетныя должности, которымъ не присвоено штатное содержаніе, а именно: почетные каноники Каѳедральныхъ Капитуловъ, члены Замосцской, Пултуской, Ловичской и Опатовской Коллегіатъ, ежели они не будутъ получать жалованья по какимъ либо другимъ штатнымъ должностямъ, не должны быть обязываемы къ подпискѣ на Губернскій Дневникъ.

Сдѣлавъ надлежащее сношеніе съ подлежащимъ Губернскимъ Правленіемъ о томъ, чтобы „Губернскій Дневникъ" былъ доставляемъ подлежащимъ Духовнымъ лицамъ, чрезъ подлежащихъ уѣздныхъ Начальниковъ, и чтобы плата за подписку на оный въ опредѣленномъ нынѣ размѣрѣ по 1 руб. 80 коп. с. въ годъ, или въ такомъ размѣрѣ какой будетъ впредь опредѣленъ, а также во всякомъ случаѣ, по 15 коп. ср. за пересылку, была вычитаема изъ получаемаго ими жалованья, именно же изъ отпускаемыхъ окладовъ за первую треть каждаго года, — Прави-

Oznaczoną powyżéj przytoczoném postanowieniem opłatę za „Dziennik Gubernialny“ Duchowieństwo wnosiło dotąd bezpośrednio od siebie.

Obecnie niektóre z Władz Dyecezyalnych, odniosły się do Kommissyi Rządowéj z wnioskami o uchylenie pomienionéj obowiązkowéj dla Duchowieństwa prenumeraty, które to wnioski, jako przeciwne istniejącym i niecofniętym przepisom, nie mogły być spełnionemi.

Dla uchylenia jednak niedogodności wynikających z dotychczas zachowywanego porządku, przy którym Duchowieństwo winno samo zajmować się wnoszeniem do właściwych kass należnéj za prenumeratę opłaty, niemniéj biorąc na uwagę, że duchowieństwo zostało obecnie uposażone etatowém utrzymaniem ze Skarbu,— Kommissya Rządowa uznała za więcéj dogodne, ażeby opłata za Dziennik nie była wnoszoną, jak dotąd, bezpośrednio przez samo Duchowieństwo, otrzymujące etatowe uposażenie, lecz była wprost strąconą z pensyi wydawanéj onemuż ze Skarbu.

Rozumie się samo przez się, że osoby duchowne sprawujące urzęda honorowe, za które nie otrzymują etatowéj płacy, mianowicie zaś: Kanonicy honorowi Kapituł Katedralnych, Członkowie Kollegiat Zamojskiéj, Pułtuskiéj, Łowickiéj i Opatowskiéj, jeśli nie będą pobierać płacy z tytułu pełnienia jakich innych obowiązków etatowych, nie powinni być zobowiązywani do prenumerowania Dziennika Gubernialnego.

Odniósłszy się do właściwego Rządu Gubernialnego, ażeby Dziennik Gubernialny był dostarczanym właściwym osobom Duchownym, przez odpowiednich Naczelników Powiatowych i ażeby opłata za prenumeratę onegoż według oznaczonej obecnie wysokości po Rsr. 1 kop. 80 rocznie, lub w takiéj wysokości, jaka może być w przyszłości oznaczoną, niemniéj w każdym razie po 15 kop. za przesyłkę, była strącaną z otrzymywanéj przez nich pensyi, mianowicie zaś z płacy assygnowanéj za pierwszy tercyał każdego ro-

тельственная Коммисія считаетъ долгомъ увѣдомить о семъ Ваше Преосвященство — Высокопреподобіе.

По порученію Главнаго Директора, за Директора Отдѣленія

Вице Директоръ,
(подписалъ) РАДОШЕВСКІЙ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 3.

О порядкѣ управленія духовными дѣлами въ Царствѣ Польскомъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

20 Января (1 Февраля) 1867 г. № $^{83}/_{213}$

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ въ видахъ постепеннаго введенія новаго, по ВЫСОЧАЙШЕЙ волѣ предположеннаго, порядка Управленія духовными дѣлами въ Царствѣ, ВЫСОЧАЙШЕ соизволилъ, между прочимъ, повелѣть:

1) Управленіе Духовными дѣлами Римско-Католическаго, Лютеранскаго, Реформатскаго и не-Христіанскихъ исповѣданій, немедленно изъять изъ вѣдѣнія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и передать въ завѣдываніе командированнаго для сей цѣли въ Варшаву, по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію, Министромъ Внутреннихъ дѣлъ, въ званіи Камергера Двора Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Статскаго-Совѣтника Графа Коскуля.

2) Предоставить Намѣстнику въ Царствѣ опредѣлить и представить на ВЫСОЧАЙШЕЕ благоусмотрѣніе тѣ общія основанія,

ku, — Kommissya Rządowa poczytuje sobie za obowiązek o tém uwiadomić JW. Pana.

N° 3.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

NAJJAŚNIEJSZY PAN w celu stopniowego wprowadzenia nowego, podług NAJWYŻSZEJ woli projektowanego, porządku zarządzania sprawami Duchownemi w Królestwie, NAJWYŻEJ rozkazać raczył:

1) Zarząd interesami duchownemi wyznań: Rzymsko-Katolickiego, Ewangelicko-Augsburgskiego i Reformowanego, tudzież nie-Chrześciańskich, bezzwłocznie wyłączyć z pod zawiadywania Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych i oddać pod Zarząd Szambelana Dworu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Radcy Stanu Hrabiego Koskula, delegowanego w tym celu z NAJWYŻSZEGO rozkazu, przez Ministra Spraw Wewnętrznych, do Warszawy.

2) Pozostawić Namiestnikowi w Królestwie określenie i przedstawienie pod NAJWYŻSZE zatwierdzenie ogólnych zasad, na mocy

на которыхъ Статскій Совѣтникъ Графъ Коскуль имѣетъ сими дѣлами завѣдывать.

Его Сіятельство Намѣстникъ въ Царствѣ, 12 (24) сего Января за № 6, предложивъ Совѣту Управленія о таковомъ ВЫСОЧАЙШЕМЪ повелѣніи, для зависящихъ распоряженій, изволилъ присовокупить, что во исполненіе изложеннаго въ 2-мъ пунктѣ ВЫСОЧАЙШАГО повелѣнія касательно опредѣленія общихъ началъ, на которыхъ имѣетъ быть основано завѣдываніе дѣлами помянутыхъ исповѣданій въ Царствѣ, сдѣлано будетъ Его Сіятельствомъ, согласно съ ВЫСОЧАЙШИМИ указаніями, особое распоряженіе.

Совѣтъ Управленія, выпискою изъ журнала засѣданія отъ 13 (25) Января с.г. за № 641, о прописанномъ ВЫСОЧАЙШЕМЪ повелѣніи сообщилъ мнѣ для зависящаго по принадлежности исполненія, поставивъ въ тоже время въ извѣстность всѣ прочія Главныя Управленія для свѣдѣнія.

Увѣдомляя Ваше Преосвященство, Высокопреподобіе, о вышеизложенномъ, имѣю честь просить Васъ, по всѣмъ дѣламъ и предметамъ ввѣреннаго Вамъ Духовнаго Управленія, требующимъ рѣшенія высшаго Гражданскаго Начальства, по которымъ Вы до сихъ поръ относились въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ дѣлъ, относиться установленнымъ порядкомъ къ Завѣдывающему Духовными дѣлами иностранныхъ Исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ.

Тайный Совѣтникъ,
(подписалъ) БРАУНШВЕЙГЪ.

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

---

których Radca Stanu Hrabia Koskul, ma temi sprawami zarządzać.

J.W-ny Namiestnik w Królestwie, pod dniem 12 (24) Stycznia r. b. Nr. 6, oznajmiając Radzie Administracyjnéj o takowéj NAJWYŻSZÉJ woli w celu wydania odpowiednich rozporządzeń, nadmienić raczył, że w wykonaniu wyrażonego w punkcie 2-m NAJWYŻSZEGO rozkazu względem określenia ogólnych zasad, na których ma się opierać zarząd sprawami wymienionych wyznań w Królestwie, uczynioném będzie przez JW-go Hrabiego, zgodnie z NAJWYŻSZĄ wolą, oddzielne rozporządzenie.

Rada Administracyjna przez wypis z protokółu posiedzenia, z dnia 13 (25) Stycznia r. b. Nr. 641, zawiadomiła mnie o powyżéj wyrażonym NAJWYŻSZYM rozkazie dla należytego wykonania, a zarazem podała o tém do wiadomości wszystkich innych zwierzchnich Władz.

Zawiadamiając o tém JW-go Pana, mam honor prosić Go, aby odtąd we wszystkich interessach i przedmiotach powierzonego JW-mu Panu Duchownego Zarządu, wymagających decyzyj wyższych Władz Cywilnych, w których JW-ny Pan udawał się do Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych, raczył się udawać podług ustanowionego porządku do Zarządzającego Sprawami Duchownemi obcych wyznań w Królestwie Polskiém.

№ 4.

(См. № 3.)

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

20 Января (1 Февраля) 1867 г. № 2084/212.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ въ видахъ постепеннаго введенія новаго, по ВЫСОЧАЙШЕЙ волѣ предположеннаго, порядка управленія духовными дѣлами въ Царствѣ, ВЫСОЧАЙШЕ соизволилъ повелѣть:

1) Дѣла по управленію Православнаго Духовнаго вѣдомства въ Царствѣ Польскомъ, оставить при нынѣшнемъ порядкѣ завѣдыванія ими, впредь до разрѣшенія въ установленномъ порядкѣ предположеній о подчиненіи всѣхъ вообще дѣлъ Варшавской Православной Епархіи вѣдѣнію Св. Сунода.

2) Управленіе духовными дѣлами иностранныхъ исповѣданій немедленно изъять изъ вѣдѣнія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ дѣлъ и передать въ завѣдываніе командированнаго для сей цѣли въ Варшаву, по ВЫСОЧАЙШЕМУ повелѣнію, Министромъ Внутреннихъ дѣлъ, Статскаго Совѣтника Графа Коскуля, съ оставленіемъ внѣ зависимости отъ него дѣлъ Греко-Уніатскаго исповѣданія.

3) Дѣла Греко-Уніатскаго исповѣданія, по изъятіи ихъ равнымъ образомъ изъ вѣдѣнія Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, предоставить отдѣльному самостоятельному завѣдыванію Управляющаго Греко-Уніатскими дѣлами.

4) Предоставить Намѣстнику въ Царствѣ опредѣлить и представить на ВЫСОЧАЙШЕЕ благоусмотрѣніе, тѣ общія основанія, на которыхъ Управляющій въ настоящее время Греко-Уніатскими дѣлами, и командированный сюда Вице-Директоръ Департамента Иностранныхъ исповѣданій Министерства Внутреннихъ дѣлъ, Статскій Совѣтникъ Графъ Коскуль, имѣютъ каждый сими дѣлами завѣдывать.

Его Сіятельство Намѣстникъ въ Царствѣ, 12 (24) сего Января за № 6, предложивъ Совѣту Управленія о таковомъ ВЫСОЧАЙШЕМЪ повелѣніи для зависящихъ распоряженій, изволилъ присовокупить, что во исполненіе изложеннаго въ 4-мъ пунктѣ ВЫСОЧАЙШАГО повелѣнія касательно опредѣленія общихъ началъ, на которыхъ имѣетъ быть основано завѣдываніе дѣлами Греко-Уніатскаго и прочихъ исповѣданій въ Царствѣ, сдѣлано будетъ Его Сіятельствомъ, согласно съ ВЫСОЧАЙШИМИ указаніями, особое распоряженіе.

Совѣтъ Управленія выпискою изъ журнала засѣданія отъ 13 (25) Января сего года за № 641, о прописанномъ ВЫСОЧАЙШЕМЪ повелѣніи сообщилъ мнѣ для зависящаго по принадлежности исполненія, поставивъ въ тоже время въ извѣстность всѣ прочія Главныя Управленія, для свѣдѣнія.

Увѣдомляя Ваше Превосходительство о вышеизложенномъ, имѣю честь просить Васъ о поставленіи немедленно въ извѣстность всѣхъ подвѣдомственныхъ Вамъ Управленій, дабы онѣ отнынѣ относились:

1) По дѣламъ относящимся къ управленію Православнаго Духовнаго вѣдомства въ Царствѣ Польскомъ, впредь до дальнѣйшаго распоряженія, по прежнему въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ.

2) По дѣламъ относящимся къ Греко-Уніатскому исповѣданію, къ Управляющему Греко-Уніатскими дѣлами.

3) По духовнымъ дѣламъ всѣхъ прочихъ исповѣданій — къ Завѣдывающему духовными дѣлами иностранныхъ исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ.

и 4) Какъ по предначертаніямъ Его Сіятельства Графа Намѣстника, имѣютъ быть также оставлены въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ дѣлъ, кромѣ дѣлъ Православной церкви, и нѣкоторые другіе предметы разрѣшавшіеся доселѣ въ б. Духовномъ Отдѣленіи сей Коммисіи, которые по тѣсной связи съ общею администраціею края, должны и впредь принадлежать распоряженіямъ ея, какъ то:

а) переписка по дѣламъ о веденіи метрическихъ актовъ гражданскаго состоянія и о взиманіи духовенствомъ платы за составленіе этихъ актовъ;

б) устройство кладбищъ и предпохоронныхъ домовъ;

в) утвержденіе штатовъ похороннаго сбора и божничнаго округа въ г. Варшавѣ — и

г) нѣкоторыя другія дѣла, о которыхъ будетъ Вамъ сообщено особо;

то я имѣю честь просить Ваше Превосходительство дабы по симъ дѣламъ обращаться по прежнему въ Правительственную Коммисію Внутреннихъ Дѣлъ и предписать о томъ же подвѣдомственнымъ Вамъ Управленіямъ.

Тайный Совѣтникъ,
(подписалъ) БРАУНШВЕЙГЪ

Правитель Канцеляріи,
(подписалъ) *Леонтьевъ.*

№ 5.

О порядкѣ полученія жалованья духовными лицами, занимающими двѣ или болѣе духовныхъ должностей въ разныхъ мѣстностяхъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

14 (26) Февраля 1867 г. N. 7,342

Въ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Генералъ-Фельдмаршаломъ Графомъ Намѣстникомъ въ Царствѣ 30 Іюня (12 Іюля) 1866 г. Правилахъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія въ духовныя должности по Царству Польскому и выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, опредѣлено:

въ ст. 20. „Жалованье лицамъ бѣлаго Духовенства, по ВЫСОЧАЙШЕ утвержденному 14 (26) Декабря 1865 г. штату, выдается по истеченіи каждой трети года, на основаніи утвержденныхъ Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, на прежнюю треть, платежныхъ списковъ, по предварительномъ внесеніи въ оные самими Губернскими Правленіями всѣхъ перемѣнъ, послѣдовавшихъ въ личномъ составѣ духовныхъ должностей, въ продолженіи истекающей трети.“

въ ст. 21. „Составленные такимъ образомъ за каждую треть платежные списки, Губернскія Правленія препровождаютъ въ подлежащія Казначейства въ концѣ исходящей трети, для отпуска по онымъ, кому слѣдовать будетъ, жалованья, и вмѣстѣ доносятъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ о томъ, какія именно и на какомъ основаніи сдѣланы ими перемѣны въ утвержденныхъ сю на послѣднюю треть платежныхъ спискахъ.“

въ ст. 23. „Лица имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, обязаны являться за онымъ въ Казначейство лично и должны собственноручно расписываться въ Казначейскихъ платежныхъ спискахъ въ полученіи денегъ.“

Въ примѣчаніи къ тойже 23-й статьѣ:

„Изъ сего правила допускаются только нижеслѣдующія изъятія:

a) „Епископы и Администраторы епархій могутъ, вмѣсто личной явки въ Казначейство, получать жалованье по собственноручнымъ роспискамъ, съ приложеніемъ своей официальной печати;

b) „больные священники, которые по случаю болѣзни не могли бы являться лично въ Казначейство, могутъ получать свое жалованье также по собственноручнымъ роспискамъ, скрѣпленнымъ мѣстною Полицейскою Властію;

c) за викаріевъ, а равно за органистовъ въ помонастырскихъ костелахъ, жалованье можетъ быть (впрочемъ не иначе какъ съ ихъ собственнаго на то согласія) выдаваемо приходскому Настоятелю или Администратору, по

предъявленіи однако собственноручной росписки викарія, засвидѣтельствованной тѣмъ лицомъ, которое должно получить жалованье"

въ ст. 27. „По истеченіи каждой трети и по окончаніи выдачи жалованья, Губернскія Правленія относительно Духовенства помѣщеннаго въ штатѣ ВЫСОЧАЙШЕ утвержденномъ 14 (26) Декабря 1865 г., составляютъ (на основаніи какъ платежныхъ списковъ присланныхъ Уѣздными Казначействати въ Губернскія, такъ и на основаніи платежей непосредственно производимыхъ самыми Губернскими Казначействами) общую вѣдомость для Губерній, по прилагающемуся образцу платежнаго списка.

„Таковую вѣдомость каждое Губернское Правленіе немедленно представляетъ Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, которая повѣривъ и сличивъ оную съ своими дѣлами и контролями, утверждаетъ оную и возвращаетъ Губернскому Правленію, какъ для пріобщенія къ Казначейскимъ счетамъ, такъ и для руководства при составленіи платежныхъ списковъ на слѣдующія трети, по порядку указанному выше въ ст. 20 и 21, а вмѣстѣ съ тѣмъ, въ случаѣ неправильнаго отпуска денегъ, дѣлаетъ распоряженіе о возвращеніи оныхъ по принадлежности."

Нынѣ оказались на опытѣ нѣкоторыя затрудненія въ точномъ примѣненіи на дѣлѣ предписаннаго 23 и 27 ст. тѣхъ же правилъ порядка, а именно:

1) Встрѣчаются случаи, что нѣкоторыя духовныя лица, независимо отъ штатныхъ приходскихъ должностей, занимаютъ и другія должности, какъ напримѣръ: учителей въ разныхъ духовныхъ и свѣтскихъ учебныхъ заведеніяхъ, и Чиновниковъ Епархіальныхъ Консисторій, и потому находясь по мѣсту служенія, въ большей части случаевъ, въ значительномъ разстояніи отъ своихъ приходовъ, не могутъ, согласно вышеприведенной 23 ст. правилъ, безъ ущерба для ихъ служебныхъ обязанностей, являться лично въ подлежащее Казначейство за полученіемъ слѣдующаго имъ по приходскому штату жалованья.

2) По казначейскому порядку отпускъ жалованья духовнымъ лицамъ внѣ Варшавы и губернскихъ городовъ, производится изъ уѣздныхъ кассъ на счетъ Губернскихъ Казначействъ, и потому, Губернскія Правленія при выдачѣ ассигновки препровождаютъ въ Губернскія Казначейства общій на цѣлую Губернію платежный списокъ, а Уѣзднымъ Казначействамъ сообщаютъ только выписки изъ онаго, для отпуска жалованья подлежащимъ лицамъ. Таковыя выписи, по окончаніи отпуска жалованья, должны быть представляемы обратно въ Губернскія Правленія, съ росписками получателей. — но случается, что нѣкоторые изъ нихъ замедляютъ являться за полученіемъ своего жалованья, вслѣдствіе чего Уѣздныя Казначейства не могутъ своевременно возвращать помянутыхъ выписей, а потому и Губернскія Правленія, не имѣя нужныхъ свѣдѣній о томъ, кому жалованье отпущено, а кому не отпущено, не могутъ немедленно приступать къ составленію требуемой вышеприведенною 27 статьею правилъ, общей вѣдомости для представленія оной на утвержденіе Высшей Власти.

Въ такомъ положеніи дѣла, въ видахъ устраненія на будущее время встрѣченныхъ затрудненій, Его Сіятельство Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, рѣшеніемъ отъ 26 Января (7 Февраля) 1867 г. изволилъ постановить:

Въ дополненіе примѣчанія къ вышеприведенной статьѣ 23-й сказанныхъ правилъ:

„что приходскіе священники, опредѣленные законнымъ по„рядкомъ въ другую какую либо должность внѣ предѣловъ „своихъ приходовъ, какъ напримѣръ: Профессоровъ Духов„ной Академіи, Регенсовъ и Профессоровъ Епархіальныхъ „Семинарій, Законоучителей по разнымъ казеннымъ учеб„нымъ заведеніямъ и Чиновниковъ Епархіальныхъ духов„ныхъ Консисторій, могутъ получать свое жалованье по от„дѣльнымъ собственноручнымъ своимъ росписскамъ, скрѣп„леннымъ Полицейскою Властью состоящею въ мѣстахъ „служебнаго ихъ пребыванія.“

Въ отмѣну 27 ст. тѣхъ же правилъ:

„что: въ концѣ каждой трети Губернскія Правленія од-„новременно съ розсылкою въ подлежащія Казначейства „платежныхъ списковъ, упоминаемыхъ въ ст. 21 этихъ „правилъ, два экземпляра общаго по цѣлой губерніи пла-„тежнаго списка, посылаемаго ими въ Губернскія Казна-„чейства, представляютъ въ Отдѣленіе Духовныхъ Дѣлъ „Иностранныхъ Исповѣданій въ Царствѣ, вмѣстѣ съ осо-„бымъ донесеніемъ о перемѣнахъ послѣдовавшихъ въ про-„долженіи истекающей трети въ личномъ составѣ духов-„ныхъ лицъ, Отдѣленіе же Духовныхъ Дѣлъ, повѣривъ „и сличивъ таковые списки съ своими дѣлами и контро-„лями, утверждаетъ оные и одинъ экземпляръ возвра-„щаетъ Губернскому Правленію, какъ для пріобщенія „къ казначейскимъ счетамъ, такъ и для руководства при „составленіи платежныхъ списковъ на слѣдующую треть, „по порядку указанному въ ст. 20 и 21 правилъ, другой „же экземпляръ таковаго списка оставляетъ въ своихъ „дѣлахъ для свѣдѣнія и соображенія.“

Сверхъ того, по уваженію, что отпускъ жалованья за по-слѣднюю треть года оканчивается съ 1 (13) Января слѣдующаго года, а Отдѣленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій должно своевременно имѣть опредѣленныя свѣдѣнія о количествѣ сбереженій, оказавшихся въ продолженіи года отъ суммъ асси-гнованныхъ на содержаніе Римско-Католическаго Духовенства, Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ изволилъ постановить пра-виломъ:

„что Губернскія Правленія должны немедленно, по за-„ключеніи смѣтъ истекшаго года, представлять въ Отдѣ-„леніе Духовныхъ Дѣлъ вѣдомость таковымъ сбереже-„ніямъ, оказавшимся въ продолженіи истекшаго года, „съ подробнымъ показаніемъ вслѣдствіе чего и по какимъ „именно должностямъ образовались эти сбереженія.“

О таковыхъ измѣненіяхъ и дополненіяхъ утвержденныхъ Графомъ Намѣстникомъ 30 Іюня (12 Іюля) 1866 г. правилъ, по приказанію Его Сіятельства, имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, для надлежащаго исполненія.

Статскій Совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

N° 6.

(См. N° 5.)

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

14 (26) Февраля 1867 года. N. 7,342.

Въ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Графомъ Намѣстникомъ Царства 30 Іюня (12) Іюля 1866 г. правилахъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія въ духовныя должности по Царству Польскому и выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, въ ст. 23 опредѣлено:

„Лица имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, обязаны являться за онымъ въ Казначейство лично и должны собственноручно расписываться въ Казначейскихъ платежныхъ спискахъ въ полученіи денегъ.“

Въ примѣчаніи же къ этой статьѣ, допущено изъ сего правила только нижеслѣдующія изъятія:

a) „Епископы и Администраторы Епархій могутъ, вмѣсто личной явки въ Казначейство, получать жалованье по собственноручнымъ роспискамъ, съ приложеніемъ своей официальной печати;

b) больные священники, которые по случаю болѣзни не могли бы являться лично въ Казначейство, могутъ получать свое жалованье также по собственноручнымъ роспискамъ, скрѣпленнымъ мѣстною Полицейскою Властію;

c) за викаріевъ, а равно за Органистовъ въ помонастырскихъ костелахъ, жалованье можетъ быть (впрочемъ не

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W zatwierdzonych przez JW. Hrabiego Namiestnika Królestwa w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 roku przepisach co do porządku, w jakim mają być nominowani Duchowni wyznania Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiém na urzęda duchowne i co do uiszczania tymże Duchownym płac etatowych, w art. 23-m określono:

„Osoby mające prawo do pobierania pensyi z tytułu sprawowania urzędu duchownego, obowiązane są przybyć po nią do kassy osobiście i powinny własnoręcznie pokwitować w kassowéj liście płacy z odbioru pieniędzy."

W uwadze zaś przy tymże artykule zamieszczonéj, dopuszczone zostały następujące tylko od téj zasady wyjątki:

a) „Biskupi i Administratorowie dyecezyj mogą, zamiast osobistego zgłoszenia się do kassy, otrzymywać pensyę za własnoręcznemi kwitami, opatrzonemi urzędową swoją pieczęcią;

b) Chorzy księża, którzy z powodu słabości nie mogliby przybyć do kassy, mogą odbierać pensyę za własnoręcznym kwitem, poświadczonym przez miejscową Władzę Policyjną.

c) Za wikaryuszów równie i za organistów przy kościołach poklasztornych, pensya może być (zresztą nie inaczéj, jak

иначе какъ съ ихъ собственнаго на то согласія) выдаваемо приходскому Настоятелю или Администратору, по предъявленіи однако собственноручной росписки викарія, засвидѣтельствованной тѣмъ лицомъ, которое должно получать жалованье.“

Нынѣ оказались на опытѣ нѣкоторыя затрудненія въ точномъ примѣненіи на дѣлѣ сказаннаго порядка, — а именно встрѣчаются случаи, что нѣкоторыя духовныя лица, независимо отъ штатныхъ приходскихъ должностей, занимаютъ и другія должности, какъ напримѣръ, учителей въ разныхъ духовныхъ и свѣтскихъ учебныхъ заведеніяхъ, и Чиновниковъ Епархіальныхъ Консисторій, и потому находясь по мѣсту служенія, въ большей части случаевъ, въ значительномъ разстояніи отъ своихъ приходовъ, не могутъ, согласно вышеприведенной 23 ст. правилъ, безъ ущерба для ихъ служебныхъ обязанностей, являться лично въ подлежащія Казначейства за полученіемъ слѣдующаго имъ по приходскому штату жалованья.

Въ такомъ положеніи дѣла, Его Сіятельство Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, въ видахъ устраненія на будущее время встрѣченныхъ затрудненій, рѣшеніемъ отъ 26 Января (7 Февраля) с. г., въ дополненіе примѣчанія къ ст. 23-й вышеозначенныхъ правилъ, изволилъ постановить:

„что приходскіе священники, опредѣленные законнымъ порядкомъ въ другую какую либо должность внѣ предѣловъ своихъ приходовъ, какъ напримѣръ: Профессоровъ Духовной Академіи, Регенсовъ и Профессоровъ Епархіальныхъ Семинарій, законоучителей по разнымъ казеннымъ учебнымъ заведеніямъ и Чиновниковъ Епархіальныхъ духовныхъ Консисторій, могутъ получать свое жалованье по отдѣльнымъ собственноручнымъ своимъ роспискамъ, скрѣпленнымъ Полицейскою властію, состоящею въ мѣстахъ служебнаго ихъ пребыванія.“

z własnego ich zgodzenia się), wypłacaną Proboszczowi parafii lub Administratorowi, za złożeniem jednakże własnoręcznego kwitu wikaryusza, poświadczonego przez osobę, która powinna otrzymać pensyę.“

Obecnie z doświadczenia okazały się pewne trudności w ścisłém stosowaniu powyższego porządku, a mianowicie zdarzają się wypadki, że niektóre osoby duchowne, niezależnie od parafialnych etatowych obowiązków, sprawują obok tego inne jeszcze urzęda, jak np: nauczycieli po różnych duchownych i świeckich zakładach naukowych, Urzędników Konsystorzy Dyecezyalnych, i dla tego zostając z powodu sprawowania tych obowiązków po większéj części w znacznéj odległości od swych parafij, nie mogą, odpowiednio do Art. 23 zatwierdzonych przez JW. Hr. Namiestnika przepisów, bez szkody dla ich służbowych zajęć, przybywać osobiście do kass właściwych w celu otrzymania przypadającéj im z etatu parafialnego płacy.

W takim stanie rzeczy JW. Feldmarszałek Namiestnik Królestwa, w celu usunięcia na przyszłość napotkanych trudności, decyzyą z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) r. b., w uzupełnieniu uwagi do Art. 23 wyżéj przytoczonych przepisów, postanowić raczył.

„że duchowni sprawujący obowiązki parafialne, zanominowani w porządku prawnym na inny jakikolwiek urząd, po za granicami swych parafij, jak naprzykład: Professorów Akademii Duchownéj, Regensów i Professorów Seminaryów Dyecezyalnych, Nauczycieli religii w różnych Rządowych zakładach naukowych i Urzędników Duchownych Konsystorzy Dyecezyalnych, mogą otrzymywać swą pensyę, za własnoręcznemi oddzielnemi swemi pokwitowaniami, poświadczonemi przez Władze Policyjne miejsca ich służbowego zamieszkania.“

О таковомъ рѣшеніи Его Сіятельства Генералъ-Фельдмаршала Графа Намѣстника въ Царствѣ, имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), для поставленія въ извѣстность подвѣдомственное Вамъ духовенство, присовокупляя, что объ этомъ рѣшеніи сообщается вмѣстѣ съ симъ и всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ въ Царствѣ.

Статскій Совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

O takowéj decyzyi JW-go Feldmarszałka Namiestnika w Królestwie, mam zaszczyt zawiadomić JW-go Pana, dla należytego poinformowania podwładnego mu Duchowieństwa, nadmieniając, że o téjże decyzyi jednocześnie i Gubernatorowie Cywilni w Królestwie otrzymują zawiadomienie.

№ 7.

О предметахъ, подлежащихъ непосредственному вѣдѣнію Губернаторовъ относительно духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія, на основаніи статьи 15-й ВЫСОЧАЙШАГО указа 19 (31) Декабря 1866 г.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

25 Февраля (9 Марта) 1867 года. N. 526.

Въ статьѣ 15-ой ВЫСОЧАЙШАГО указа 19 (31) Декабря 1866 г, о губернскихъ и уѣздныхъ учрежденіяхъ въ Царствѣ Польскомъ, личному распоряженію Губернатора, безъ участія Губернскаго Правленія, подлежатъ, между прочимъ:

пунктъ *м.*) Дѣла о выдачѣ паспортовъ лицамъ свѣтскаго и монашествующаго духовенства Римско-Католическаго исповѣданія;

пунктъ *н.*) Дѣла о надзорѣ за Римско-католическими монастырями, — и

пунктъ *о.*) Дѣла объ утвержденіи въ должностяхъ лицъ Римско-Католическаго духовенства, по каковымъ дѣламъ, въ силу примѣчанія 1-го къ означенной статьѣ, Губернаторы руководствуются особыми инструкціями отъ Намѣстника, или того Начальства, которое уполномочено на то закономъ.

Вслѣдствіе сего имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, что по вышеозначеннымъ дѣламъ, впредь до особаго распоряженія, слѣдуетъ руководствоваться существующимъ нынѣ порядкомъ, а именно:

По пункту м.) Выдача паспортовъ лицамъ свѣтскаго духовенства, внутри края, производится, съ вѣдома подлежащаго Духовнаго Начальства, на томъ же основаніи, какое опредѣлено по

паспортной части вообще для всѣхъ жителей Царства, и не требуетъ разрѣшенія Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій. Паспорты же на выѣздъ за границу лицамъ какъ свѣтскаго, такъ и монашествующаго духовенства, не могутъ быть выдаваемы иначе, какъ съ разрѣшенія Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій.

Что же касается увольненія монаховъ въ отпуски внутри края, то на основаніи распоряженія б. Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, состоявшагося по приведеніи въ дѣйствіе Указа о монастырской реформѣ, паспорты для таковыхъ отлучекъ могутъ быть выдаваемы не иначе, какъ по представленіямъ Епархіальнаго Начальства, съ разрѣшенія, каждый разъ, Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, отъ котораго о каждомъ таковомъ разрѣшеніи сообщается подлежащему Гражданскому Губернатору, для исполненія.

По пункту н.) Высшій гражданскій надзоръ за монастырями принадлежитъ Отдѣленію Духовныхъ Дѣлъ, которое дѣйствуетъ на мѣстахъ чрезъ Губернаторовъ.

Степень же непосредственнаго надзора Губернаторовъ за монастырями, опредѣлена въ Главѣ III-ей ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-Католическихъ монастырей въ Царствѣ Польскомъ.

По пункту о.) Относительно утвержденія въ должностяхъ лицъ Римско-Католическаго духовенства, на основаніяхъ изложенныхъ въ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Графомъ Намѣстникомъ 31 Іюня (12 Іюля) 1866 г. правилахъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ въ духовныя должности и отпуска имъ штатныхъ окладовъ жалованья, участіе Губернаторовъ заключается въ сообщеніи Епархіальнымъ Властямъ, или Отдѣленію Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, мнѣній своихъ

о возможности, или невозможности назначенія представляемыхъ Епархіальными Властями кандидатовъ.

О всемъ вышеизложенномъ имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, къ свѣдѣнію и надлежащему руководству.

Статскій Совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 8.

О прекращенiи дипломатическихъ сношенiй съ Римскимъ Дворомъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархiй. (*)

27 Февраля (11 Марта) 1867 года. №. 417.

Препровожденный при отзывѣ Управляющаго дѣлами Совѣта Управленiя Царства Польскаго, отъ 26 Января (7 Февраля) с. г., за № 171, Указъ изъ Правительствующаго Сената о томъ, чтобы дѣла Римско-Католическаго исповѣданiя вѣдались впредь установленными для того въ Государствѣ Властями и Управленiями, на основанiи коренныхъ законовъ Имперiи и Царства Польскаго, — имѣю честь препроводить Вашему Преосвященству (Высокопреподобiю) въ копiи, для свѣдѣнiя и надлежащаго руководства.

Статскiй Совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ

Начальникъ Секцiи,
(подписалъ) *А. Каменскiи.*

(*) Указъ о семъ одновременно препровожденъ былъ и ко всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

N° 8.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Zakommunikowany przy odezwie Zarządzającego sprawami Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem, z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) r. b. Nr. 171, Ukaz z Rządzącego Senatu o tem, ażeby interesa Rzymsko-Katolickiego wyznania były załatwiane przez postanowione na to w Państwie Władze i Zarządy, na zasadzie kardynalnych praw Cesarstwa i Królestwa Polskiego, mam honor zakommunikować JW-u Panu w kopii, dla wiadomości i należytego zastosowania się.

Приложеніе къ № 8-му.

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Самодержца Всероссійскаго, изъ Правительствующаго Сената

По Именному ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ВЫСОЧАЙШЕМУ указу, данному Правительствующему Сенату въ 22 день Ноября с. г., за Собственноручнымъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображено: дѣйствіями Римскаго Двора прерваны сношенія онаго съ Нашимъ Правительствомъ и вслѣдствіе того заключенныя съ симъ Дворомъ, 22 Іюля (3 Августа) 1847 г., условія и состоявшіяся въ дополненіе оныхъ особыя соглашенія относительно управленія дѣлъ Римскаго исповѣданія въ предѣлахъ Россійской Державы, утратили всякую обязательную силу и не могутъ болѣе служить руководствомъ по управленію означенными дѣлами; а потому дѣла сіи должны впредь вѣдаться установленными для того въ Государствѣ властями и управленіями, на основаніи коренныхъ законовъ Имперіи и Царства Польскаго. Правительствующему Сенату повелѣваемъ сдѣлать надлежащія къ исполненію сего распоряженія. Правительствующій Сенатъ приказали: О таковомъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ВЫСОЧАЙШЕМЪ указѣ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЫСОЧЕСТВО Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ указами, а другихъ чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ дать знать всѣмъ Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Наказному Атаману Войска Донскаго, Градоначальникамъ, С.-Петербургскому и Московскому Оберъ-Полиціймейстерамъ, Судебнымъ Палатамъ: С-Петербургской и Московской, Губернскимъ Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ,

Казеннымъ Палатамъ и Мировымъ Съѣздамъ; въ Святѣйшій Правительствующій Сунодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить для вѣдѣнія, и пропечатать въ установленномъ порядкѣ, о чемъ дать извѣстіе Конторѣ С.-Петербургской Сенатской Типографіи. Ноября 25 дня 1866 года.

Къ свѣдѣнію и руководству.

По Именному ВЫСОЧАЙШЕМУ Указу о томъ, чтобы дѣла Римскаго исповѣданія впредь вѣдались установленными для того въ Государствѣ властями, на основаніи коренныхъ Законовъ Имперіи и Царства Польскаго.

По 1-му Департаменту.

Вѣрно:
Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 9.

О порядкѣ доставленія свѣдѣній о ксендзахъ переводимыхъ на духовныя должности изъ одной Губерніи въ другую, въ предѣлахъ одной и тойже Епархіи.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій (*)

4 (16) Марта 1867 года. № $^{263}/_{1609}$.

По смыслу утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Графомъ Намѣстникомъ, отъ 30 Іюня (12 Іюля) 1866 г., правилъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія на духовныя должности по Царству Польскому, и выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, Епархіальныя Начальства должны о каждомъ предполагаемомъ ими назначеніи и перемѣщеніи духовныхъ лицъ изъ однихъ приходовъ въ другіе, сообщать подлежащему Гражданскому Губернатору, для изъявленія его на то согласія.

Такъ какъ нынѣ, вслѣдствіе новаго административнаго дѣленія Царства на десять Губерній, мѣстности входящія въ составъ одной Епархіи распредѣлены по двумъ, или нѣсколькимъ Губерніямъ, то возникъ вопросъ о томъ, кто именно изъ Губернаторовъ долженъ давать согласіе по представленіямъ Епархіальной власти о переводѣ духовныхъ лицъ на духовныя должности въ предѣлахъ той же самой Епархіи, но изъ одной Губерніи въ другую.

Принимая во вниманіе, что главная цѣль справокъ, собираемыхъ при назначеніи духовныхъ лицъ на духовныя должности, состоитъ преимущественно въ полученіи точныхъ свѣдѣній о степени благонадежности въ политическомъ отношеніи представляемыхъ кандидатовъ, что можетъ быть положительно извѣстно Полицейскому и Гражданскому Начальствамъ только той

(*) Одновременно сообщено о томъже всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

N° 9.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W myśl zatwierdzonych przez JW. Hr. Namiestnika Królestwa, pod dniem 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 roku, przepisów o porządku przeznaczania osób duchownych wyznania Rzymsko-Katolickiego na urzędy duchowne w Królestwie Polskiem i wypłacania im pensyi etatowéj, Władze dyecezyalne obowiązane są o każdém zamierzoném przeznaczeniu i przeniesieniu osób duchownych z jednych parafij do innych, zawiadamiać właściwego Gubernatora Cywilnego, celem objawienia w tym względzie jego aprobacyi.

Gdy obecnie, w skutek nowego administracyjnego podziału Królestwa na dziesięć Gubernij, miejscowości wchodzące w skład jednéj Dyecezyi, rozdzielone są między dwie lub więcéj Gubernij, przeto wynikła kwestya, który mianowicie z Gubernatorów powinien dawać aprobacyę na przedstawienie Władzy Dyecezyalnéj o przeniesienie osób duchownych na urzędy duchowne w granicach jednéj i téj saméj Dyecezyi, lecz z jednéj Gubernii do innéj.

Z uwagi, że głównym celem wiadomości zasięganych przy przeznaczaniu osób duchownych na urzędy duchowne, jest otrzymanie pewnych wiadomości o prowadzeniu się pod względem politycznym przedstawionych kandydatów, — co może być dokładnie wiadomém Władzy Policyjnéj i Cywilnéj tylko téj miejscowości, w któréj przedstawiony kandydat ma stałe miejsce zamieszkania,

мѣстности, гдѣ подлежащій кандидатъ имѣетъ постоянное мѣстожительство, Его Сіятельство Господинъ Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ, по докладу моему, изволилъ приказать принять впредь за правило:

1) При переводѣ лицъ духовнаго званія въ предѣлахъ одной Епархіи, но изъ одной Губерніи въ другую, Епархіальное Начальство обязано испрашивать согласіе на таковой переводъ, у Губернатора той Губерніи, въ предѣлахъ коей состоитъ духовное лице до предполагаемаго перевода его въ духовную должность по другой Губерніи.

2) О рѣшеніяхъ, какія послѣдуютъ по предполагаемымъ переводамъ, сообщать Завѣдывающимъ Духовными Дѣлами Иностранныхъ Исповѣданій Губернаторамъ, какъ той Губерніи изъ коей духовное лице переводится, такъ и той въ которую оно переходитъ.

О таковомъ рѣшеніи Его Сіятельства Графа Намѣстника имѣю честь увѣдомить Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) для надлежащаго съ Вашей стороны руководства.

Статскій совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 10.

О порядкѣ печатанія списковъ духовенства, такъ называемыхъ рубрицеллъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско Католическихъ Епархій.

4 (16) Марта 1867 г. N. 511.

Имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), что печатаніе каталоговъ, или такъ называемыхъ

J. W-ny Generał-Feldmarszałek Hr. Namiestnik Królestwa, mając sobie przedmiot ten przedstawionym do decyzyi, rozkazać raczył przyjąć na przyszłość za prawidło:

1) Aby przy przenoszeniu osób duchownych w granicach jednéj Dyecezyi, lecz z jednéj Gubernii do drugiéj, Władza Dyecezyalna odnosiła się o aprobatę na takowe przeniesienie do Gubernatora téj Gubernii, w granicach któréj znajduje się osoba duchowna, mająca być przeniesioną na urząd duchowny do innéj Gubernii.

2) Aby o decyzyach jakie wydane zostaną co do proponowanego przeniesienia, zawiadamiani byli przez Zarządzającego interesami duchownemi obcych wyznań, Gubernatorowie, tak téj Gubernii z któréj osoba duchowna przenosi się, jako i téj, do któréj przechodzi.

O takowéj decyzyi JW-go Hr. Namiestnika, mam zaszczyt zawiadomić JW-go Pana, dla należnego z Jego strony zastosowania się.

N° 10.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Mam honor zawiadomić JW-go Pana, że drukowanie katalogów, czyli tak zwanych rubrycell Duchowieństwa, może się dokony-

рубрицеллъ Духовенства, можетъ быть производимо впредь по порядку принятому въ прежнее время, т. е. по распоряженіямъ Епархіальнаго Начальства и по предварительномъ представленіи рукописей рубрицеллы и каталога, на разсмотрѣніе и утвержденіе Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій.

Статскій Совѣтникъ,
(подписалъ) Графъ КОСКУЛЬ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

---

wać podług porządku dawniéj przyjętego, tj. z zarządzenia Władzy Dyecezyalnéj, za poprzedniém przedstawieniem rękopismów rubrycell i katalogów pod rozpoznanie i zatwierdzenie Wydziału Obcych Wyznań.

№ 11.

О порядкѣ отпуска пособій выдаваемыхъ новиціямъ, оставляющимъ монашество.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

14 (26) Апрѣля 1867 г. N. 715.

На производство Новиціямъ, оставляющимъ монашество, единовременнаго пособія на первое обзаведеніе по 40 руб. каждому, а также на выдачу имъ добавочно, по мѣрѣ дѣйствительной надобности, по усмотрѣнію Уѣздныхъ Начальниковъ, на покупку свѣтскаго платья по 30 руб., съ разрѣшенія Графа Намѣстника въ Царствѣ, отъ 29 Декабря (10 Января) 186⁴/₅ г., открытъ былъ кредитъ при всѣхъ тогдашнихъ Губернскихъ и Уѣздныхъ Казначействахъ, на счетъ общихъ по-монастырскихъ суммъ.

Такъ какъ по теперешнему Казначейскому порядку, въ нынѣшнихъ Губернскихъ и Окружныхъ Казначействахъ, таковой кредитъ при этихъ Казначействахъ уже не существуетъ, а между тѣмъ не установленъ еще особый порядокъ, на счетъ отпуска сказанныхъ пособій, тѣмъ изъ Новиціевъ, кои изъявятъ желаніе возвратиться въ свѣтскую жизнь, то Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, по докладу Предмѣстника моего, отъ 22 Марта (3 Апрѣля) с. г., за № 715, изволилъ разрѣшить: предоставить и впредь Уѣзднымъ Начальникамъ право назначать опредѣленное для Новиціевъ оставляющихъ монашество пособіе, изъ суммы назначенной по § 15 ст. 7, препровожденнаго Варшавскимъ Отдѣломъ Казначействъ въ Губернскія Казначейства, росписанія доходовъ и расходовъ вѣдомства Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ 1867 г., „на постоянныя и дополнительныя пособія для нештатныхъ монашествующихъ лицъ“.

Увѣдомляя объ этомъ Ваше Превосходительство и препровождая при семъ копію упомянутаго доклада съ рѣшеніемъ Его Сіятельства Графа Намѣстника, имѣю честь просить Васъ, Мило-

стивый Государь, сдѣлать распоряженіе ко всѣмъ Уѣзднымъ Начальникамъ подвѣдомственной Вамъ Губерніи, чтобы они, въ случаѣ встрѣтившейся надобности назначить оставляющимъ монашество Новиціямъ вышеупомянутое пособіе, обращались къ Вашему Превосходительству на счетъ ассигновки изъ указаннаго источника, чрезъ подлежащее Казначейство, таковаго пособія.

О количествѣ денежныхъ на сей предметъ выдачъ, а равно о фамиліи каждаго лица воспользовавшагося оными, благоволите Ваше Превосходительство сообщать каждый разъ, Отдѣленію Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, для отмѣтки о томъ по бухгалтерскимъ книгамъ того же Отдѣленія.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій*

№ 12.

О пенсіяхъ и пособіяхъ для монаховъ, отправляющихся безвозвратно за границу.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

14 (26) Апрѣля 1867 г. N. 1344.

Рѣшеніями отъ 19 Ноября (1 Декабря) и 1 (13) Декабря 1864 г., Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ изволилъ приказать: монахамъ упраздненныхъ и закрытыхъ монастырей, отправляющимся на всегда за границу, независимо отъ льготъ опредѣленныхъ ст. 4 ВЫСОЧАЙШАГО указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г., о Римско-Католическихъ мо-

настыряхъ въ Царствѣ, и § 12 дополнительныхъ къ сему Указу правилъ, а именно: сверхъ ежегодной для каждаго пенсіи въ 150 руб., безплатныхъ паспортовъ, принятія на счетъ Казны путевыхъ на проѣздъ ихъ до границы расходовъ, и снабженія каждаго-изъ нихъ на границѣ единовременнымъ на дальнѣйшее слѣдованіе пособіемъ въ 25 руб., выдавать каждому еще дополнительное по 25 руб. пособіе. Рѣшеніемъ же отъ 1 (13) Іюля 1865 г. Его Сіятельству благоугодно было приказать: всѣ таковыя льготы и пособія, за исключеніемъ только ежегодной пенсіи, распространить на всѣхъ тѣхъ монашествующихъ изъ существующихъ штатныхъ и нештатныхъ монастырей, кои изъявятъ желаніе выѣхать на всегда за границу.

Расходы по сему предмету производимы были доселѣ Полицейскими властями заимообразно, изъ состоящихъ въ ихъ вѣдѣніи суммъ и возвращались имъ въ 1865 г., изъ общихъ по-монастырскихъ фондовъ, поступившихъ въ вѣдѣніе Казны, а въ 1866 г., изъ состоявшей въ распоряженіи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, резервной суммы 6,200 руб., на непредвидимые расходы монашествующаго Духовенства.

Такъ какъ нынѣ сумма эта не помѣщена въ смѣтѣ расходовъ по духовному вѣдомству на 1867 г., Губернскія же Начальства, по новымъ Казначейскимъ правиламъ, не могутъ дѣлать какихъ либо авансовъ изъ штатныхъ суммъ, то Графъ Намѣстникъ, по докладу Предмѣстника моего отъ 30 Марта (11 Апрѣля) с. г. разрѣшить изволилъ Гг. Губернаторамъ, вышепоказанныя издержки по отправленію монаховъ до границы и по выдачѣ имъ пенсій и пособія, въ силу приведенныхъ выше рѣшеній Его Сіятельства, относить на сумму опредѣленную по § 15 ст. 7-ой смѣты расходовъ Вѣдомства Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, на 1867 г., на постоянныя и дополнительныя пособія для нештатныхъ монашествующихъ лицъ и распредѣленную по подробному росписанію на Губернскія Казначейства, съ тѣмъ, чтобы о каждомъ отправленномъ за границу монахѣ и о количествѣ израсходованныхъ на это денегъ, Губернаторы доводили до свѣдѣнія Отдѣленія Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій.

Извѣщая о томъ Ваше Превосходительство и препровождая при семъ копію вышеупомянутаго доклада, съ положеннымъ на онóмъ собственноручнымъ рѣшеніемъ Графа Намѣстника, имѣю честь просить Васъ, Милостивый Государь, въ случаѣ отправленія кого либо изъ находящихся во ввѣренной Вамъ Губерніи, монашествующихъ лицъ, безвозвратно за границу, примѣняться къ таковому рѣшенію Его Сіятельства Графа Намѣстника.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№13.

О капиталахъ назначенныхъ на починку и возобновленіе костеловъ и церковныхъ строеній.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

26 Апрѣля (8 Мая) 1867 г. N. 48060/7846.

Въ дополнительныхъ правилахъ къ ВЫСОЧАЙШЕМУ Указу отъ 14 (26) Декабря 1865 г., объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ, опредѣлено, между прочимъ:

§ 1. (в.) Изъ принятія въ вѣдѣніе и распоряженіе Казны изъемлются всѣ капиталы, которые спеціально предназначены на починку и возобновленіе церковныхъ строеній, безъ различія: хранятся ли оные въ Польскомъ Банкѣ, или обезпечены ипотеками.

Равнымъ образомъ Учредительный въ Царствѣ Комитетъ, въ развитіе ВЫСОЧАЙШАГО Указа отъ 27 Октября (8 Ноября)

1864 г., о Римско-Католическихъ монастыряхъ въ Царствѣ Польскомъ, постановленіемъ отъ 17 (29) Марта 1866 г., помѣщеннымъ въ 64-мъ томѣ Дневника Законовъ, опредѣлилъ:

Ст. 1. Всѣ пожертвованныя въ прежнее время, суммы и капиталы на поддержку и возобновленіе монастырскихъ зданій, если только таковыя зданія остались въ вѣдѣніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ и не обращены на другую цѣль, не должны быть передаваемы въ вѣдѣніе Казны.

Ст. 2. Суммы назначенныя на починку и возобновленіе бывшихъ прежде монастырскихъ зданій, оставить и впредь въ непосредственномъ завѣдываніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, для употребленія оныхъ, по назначенію, на поддержку и починку Римско-Католическихъ храмовъ, съ тѣмъ, чтобы подобныя суммы хранились въ Польскомъ Банкѣ для обращенія изъ процентовъ.

Вслѣдствіе сего, а равно имѣя въ виду, что по 31 ст. ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго 17 (29) Января 1828 г., Устава Польскаго Банка, всѣ строительные фонды Церквей и Духовныхъ учрежденій, должны храниться въ томъ Банкѣ; покорнѣйше прошу Губернское Правленіе разсмотрѣть всѣ дѣла о принятіи въ Казну имуществъ бывшаго Римско-Католическаго Духовенства и монастырей, тщательно наблюдать за исключеніемъ отъ передачи въ Казну всѣхъ такихъ суммъ, кои согласно вышеприведеннымъ узаконеніямъ, должны оставаться въ завѣдываніи Правительственной Коммисіи Внутреннихъ Дѣлъ (нынѣ Духовнаго Управленія Иностранныхъ Исповѣданій), хотябы проценты, на нѣкоторыя изъ нихъ, были до сихъ поръ получаемы Духовенствомъ; — и чтобы по взысканіи недоимочныхъ процентовъ, таковые, а равно текущіе проценты, хранимы были въ Польскомъ Банкѣ для отпуска по мѣрѣ надобности, согласно существующимъ для ихъ расходованія правиламъ.

Равнымъ образомъ прошу Губернское Правленіе представить въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій подробную вѣдомость всѣмъ строительнымъ суммамъ изъятымъ отъ передачи въ Казну, съ объясненіемъ гдѣ онѣ находятся, и изъ какихъ годовыхъ процентовъ, а равно внесены ли въ Польскій Банкъ причитающіеся на оныя проценты, или нѣтъ, — а въ семъ послѣднемъ случаѣ, съ какого времени, и по какимъ причинамъ онѣ остаются въ недоимкѣ, наконецъ, предприняты ли и какія мѣры къ взысканію этихъ процентовъ, или нѣтъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 14.

Объ отпускѣ религіознымъ братствамъ процентовъ отъ принадлежащихъ имъ капиталовъ.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ.

1 (13) Мая 1867 г. Л. 1695.

По поводу возникшаго сомнѣнія, подлежатъ-ли, на основаніи ВЫСОЧАЙШИХЪ Указовъ о Римско-Католическомъ Духовенствѣ, капиталы, принадлежащіе религіознымъ братствамъ, поступленію въ Казну, или же должны быть исключены изъ подъ занятія въ ея завѣдываніе, Его Сіятельству Графу Намѣстнику, по докладу моему отъ 20 Апрѣля (2 Мая) с. г., благоугодно было приказать, до окончательнаго разрѣшенія вопроса въ Учредительномъ Комитетѣ, сдѣлать распоряженіе на счетъ

отпуска всѣмъ вообще религiознымъ братствамъ въ Царствѣ процентовъ съ ихъ капиталовъ не только недоимочныхъ но и текущихъ.

Увѣдомляя о таковомъ рѣшенiи Графа Намѣстника, прошу Губернское Правленiе распорядиться объ исполненiи онаго.

Завѣдывающiй
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секцiи,
(подписалъ) *Рутковскiй.*

№ 15.

Объ отказахъ въ исповѣди и св. причастіи лицамъ Римско-Католическаго исповѣданія, состоящимъ въ бракѣ съ Православными.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

8 (20) Мая 1867 г. № 1483.

Съ давняго времени до свѣдѣнія Правительства неоднократно доходили жалобы на Римско-Католическихъ ксендзовъ, о недопущеніи до св. причастія и даже до исповѣди лицъ Римско-Католическаго исповѣданія, состоящихъ въ бракѣ съ Православными.

Произведенныя по сему предмету Правительствомъ съ нѣкоторыми Епархіальными Властями сношенія о принятіи съ ихъ стороны надлежащихъ мѣръ къ пресѣченію таковыхъ злоупотребленій Духовенства, не принесли, къ сожалѣнію, желаемаго результата, доказательствомъ чему служитъ усилившееся въ послѣднее время число жалобъ на отказы въ исповѣди или въ св. причастіи лицамъ Римско-Католическаго исповѣданія, потому только, что они состоятъ въ бракѣ съ Православными.

Поступки эти, противные духу какъ христіанства такъ и Гражданскихъ законовъ, не могутъ долѣе оставаться безнаказанными. По этому, по приказанію Его Сіятельства Графа Намѣстника, имѣю честь просить Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) строжайше подтвердить подвѣдомственному Духовенству, чтобы оно отнюдь не дозволяло себѣ подобныхъ дѣйствій; предваряю притомъ Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), что

N° 15.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Od dawnego czasu dochodziły niejednokrotnie do wiadomości Rządu skargi na Duchowieństwo Rzymsko-Katolickie, o niedopuszczanie do S-tej Kommunii a nawet i do Spowiedzi, osób wyznania Rzymsko-Katolickiego, zostających w związkach małżeńskich z Prawosławnemi.

Przeprowadzone w tym przedmiocie przez Rząd z niektórem Władzami Dyecezyalnemi korrespondencye, względem przedsięwzięcia przez nie odpowiednich środków, dla przecięcia tych nadużyć Duchowieństwa, nie odniosły niestety pożądanego skutku dowodem czego służy powiększona w ostatnich czasach liczba zażaleń, na odmowę wysłuchania spowiedzi, lub udzielenia Najświętszego Sakramentu osobom wyznania Rzymsko-Katolickiego, dla tego tylko, że są w związkach małżeńskich z Prawosławnemi.

Postępki takowe, przeciwne tak duchowi Chrześciaństwa, jak i prawa cywilnego, nie mogą nadal pozostawać bezkarnie. — Dla tego, z rozkazu JW-go Hrabiego Namiestnika, mam honor prosić JW-go Pana, o jak najmocniejsze polecenie podwładnemu Duchowieństwu, aby sobie nie pozwalało podobnych czynów; przytem

если и за симъ будутъ поступать жалобы на такіе отказы въ исповѣди и св. причастіи со стороны Римско-Католическихъ священниковъ, то виновные будутъ немедленно подвергаемы строжайшимъ взысканіямъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

---

uprzedzam JW-go Pana, że jeżeli i potem będą zanoszone zażalenia na podobne odmowy Spowiedzi i Najświętszego Sakramentu przez Duchowieństwo Rzymsko-Katolickie, to winni będą bezzwłocznie pociągani do najsurowszéj odpowiedzialności.

№ 16.

О явкѣ духовныхъ лицъ въ подлежащія казначейства, за полученіемъ жалованья, въ опредѣленный для того срокъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

14 (26) Мая 1867 г. №. 2075.

Въ ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ 10 (22) Августа 1866 г. Временныхъ правилахъ для составленія, разсмотрѣнія, утвержденія и исполненія общей Финансовой и частныхъ смѣтъ Управленій Царства Польскаго, опредѣлено:

Ст. 33. „Дѣйствіе расходныхъ смѣтъ начинается съ 1 (13) „Января того года, который дастъ наименованіе смѣтѣ, и продолжается до конца онаго, то есть до 1 (13) Января слѣдующаго года.“

Ст. 34. „Если къ 31 Декабря (12 Января) не будетъ по „кредитамъ на содержаніе управленій, произведено дѣйствительныхъ по статьямъ смѣты расходовъ, а по кредитамъ хозяйственно-операціоннымъ, не будетъ сдѣлано распоряженій къ заготовленію предметовъ или къ совершенію работъ, то всѣ по статьямъ симъ кредиты уничтожаются.“

Ст. 37. „Крайнимъ предѣломъ дѣйствія льготнаго срока, полагается для расходовъ всѣхъ вообще вѣдомствъ 30 Іюня (12 „Іюля.“

Ст. 38. „Дабы къ означенному сроку главныя управленія „могли имѣть полныя свѣдѣнія объ израсходованіи своихъ кредитовъ со стороны подвѣдомыхъ имъ распорядителей, право „сихъ послѣднихъ на выдачу предписаній и обязанность мѣстныхъ казначействъ по удовлетворенію сихъ предписаній, прекращается однимъ мѣсяцемъ ранѣе общаго для главныхъ управленій установленнаго срока заключенія смѣтъ.“

Такъ какъ изъ вышеприведеннаго видно, что содержаніе духовенства иностранныхъ исповѣданій за 1866 годъ, а равно всѣ другія претензіи того же духовенства, относящіяся къ смѣ-

тѣ 1866 г., могутъ быть отпускаемы Губернскимъ Правленіемъ и удовлетворяемы мѣстными казначействами только по 1 (13) Іюня 1867 г., — то во избѣжаніе всякихъ могущихъ произойти отъ этого затрудненій или нареканій, имѣю честь просить Васъ, Милостивый Государь, распорядиться немедленно о предупрежденіи заблаговременно (чрезъ посредство духовныхъ Властей и подлежащихъ уѣздныхъ Управленій, а равно посредствомъ объявленія въ Губернскихъ Вѣдомостяхъ), всѣхъ духовныхъ лицъ иностранныхъ исповѣданій въ N N Губерніи, что если причитающееся кому изъ нихъ штатное жалованье или другаго рода деньги, по поводу неявки самаго духовнаго лица въ опредѣленный срокъ въ подлежащее Казначейство, или по причинѣ непредставленія своевременно счетовъ и по другимъ, зависящимъ отъ него обстоятельствамъ, будутъ отчислены въ экономію, — то каждое изъ такихъ лицъ, само въ томъ будетъ виновато. еслибы поданныя съ его стороны по сему предмету жалобы или домагательства оставлены были безъ послѣдствія.

Объ изданіи съ Вашей стороны соотвѣтственныхъ распоряженій, не оставьте Ваше Превосходительство меня увѣдомить.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 17.

О бракахъ нижнихъ чиновъ Морскаго вѣдомства.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій, а также Евангелическимъ Консисторіямъ: Аугсбургской и Реформатской.

17 (29) Мая 1867 г. N. 1598.

Вослѣдствіе отзыва б. Главнаго Директора Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 17 (29) Ноября прошлаго года, за № $^{4980}/_{26980}$, имѣю честь сообщить, для свѣдѣнія и надлежащаго руководства, что по увѣдомленію Инспекторскаго Департамента Морскаго Министерства, унтеръ-офицерамъ морскаго вѣдомства, прослужившимъ въ этомъ званіи пять лѣтъ, находящимся въ кратковременныхъ отпускахъ, а равно и рядовымъ нижнимъ чинамъ, находящимся въ отпуску по билетамъ коричневаго и желтаго цвѣтовъ, для составленія резерва флоту, на основаніи §§ 2 и 3-го приказа Управляющаго Морскимъ Министерствомъ, 1866 г. за № 115, могутъ быть выдаваемы разрѣшенія на вступленіе въ браки, но при этомъ необходимо предварять ихъ, что при возвращеніи на службу, они не должны брать съ собою семействъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

N° 17.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W następstwie odezwy b. Dyrektora Głównego Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z dnia 17 (29) Listopada r. z. Nr. $^{4986}/_{26980}$, mam honor zakommunikować JW-mu Panu, dla wiadomości i należytego zastosowania się, że według zawiadomienia Inspektorskiego Departamentu Ministeryum Marynarki, podoficerom zarządu marynarki, którzy przesłużyli 5 lat i znajdują się na urlopach krótko-czasowych, a również i szeregowym niższych stopni, którzy znajdują się na urlopach za biletami brunatnego i żółtego koloru, na mocy §§ 2 i 3-go rozporządzenia Zarządzającego Ministeryum Marynarki z 1866 roku Nr. 115, mogą być dawane pozwolenia na wstąpienie w związki małżeńskie, lecz przytem powinno im być oznajmionem, że przy powrocie do służby, obowiązani są nie brać z sobą rodziny.

№ 18.

О бракахъ нижнихъ чиновъ Военнаго вѣдомства.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій, а также Евангелическимъ Консисторіямъ: Аугсбургской и Реформатской.

19 (31) Мая 1867 г. № 1859.

Вслѣдствіе распоряженія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 17 (29) Ноября п. г. за № 4986/26980, и въ дополненіе отношенія моего, отъ 17 (29) Мая с. г. за № 1598, имѣю честь сообщить, для свѣдѣнія и надлежащаго руководства, что на основаніи ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго, состоявшагося въ 7 день Марта сего года, положенія Военнаго Совѣта, объявленнаго въ приказѣ по военному вѣдомству, отъ 15 Марта с. г. за № 83, въ видѣ временнаго изъятія изъ общихъ правилъ, дозволяется тѣмъ изъ находящихся въ Царствѣ Польскомъ въ отпускахъ нижнихъ чиновъ, которые, вступивъ въ первый или второй браки, до изданія упомянутыхъ правилъ, овдовѣли и имѣютъ отъ этихъ браковъ малолѣтнихъ дѣтей, остающихся безъ всякаго призрѣнія, — вступать во второй или третій бракъ, хотя бы вдовцы эти и не выслужили установленныхъ сроковъ, а именно: унтеръ-офицеры — 5 лѣтъ въ этомъ званіи, а рядовые опредѣленнаго числа лѣтъ для увольненія въ безсрочный отпускъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

N° 18.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W następstwie rozporządzenia Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych z d. 17 (29) Listopada r. z. Nr. $^{4986}/_{26980}$, i w dopełnieniu odezwy mojéj z d. 17 (29) Maja r. b. Nr. 1598, mam honor zakommunikować JW-mu Panu, dla wiadomości i należytego zastosowania się, że na zasadzie NAJWYŻÉJ zatwierdzonego pod d. 7 Marca r. b. postanowienia Rady Wojennéj, oznajmionego w rozkazie do Zarządu Wojennego pod d. 15 Marca r. b. Nr. 83, w sposobie czasowego wyjątku od przepisów ogólnych, — dozwoloném jest tym ze znajdujących się na urlopach w Królestwie Polskiém niższym stopniom wojskowym, którzy do wydania wzmiankowanych przepisów weszli w pierwszy lub drugi związek małżeński, potem zaś owdowieli i mają z tych małżeństw nieletnie dzieci, zostające bez żadnéj opieki, — wstępować w związek małżeński drugi raz lub trzeci, chociażby wdowcy takowi i nie wysłużyli jeszcze ustanowionych terminów, a mianowicie: podoficerowie 5 lat w tym stopniu, a szeregowi, terminu ustanowionego dla uwolnienia ich na urlop na czas nieograniczony.

№ 19.

О немедленномъ исполненіи распоряженій Правительства относительно перемѣщенія духовныхъ лицъ, или отрѣшенія ихъ отъ должностей.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

23 Мая (4 Іюня) 1867 г. N. 1973.

По дѣламъ о замѣщеніи духовныхъ должностей случается нерѣдко, что за воспослѣдованіемъ распоряженія Правительства объ отрѣшеніи кого-либо изъ духовныхъ лицъ, въ наказаніе, отъ занимаемой имъ должности, или о перемѣщеніи его изъ одной должности на другую, Епархіальныя Начальства пріостанавливаются приведеніемъ таковаго распоряженія въ исполненіе, и входятъ въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій съ представленіями объ отмѣненіи состоявшагося рѣшенія. Отъ этого происходитъ излишняя, иногда довольно продолжительная переписка, а между тѣмъ замедляется исполненіе даннаго распоряженія и виновные остаются во все это время на мѣстахъ, отъ коихъ удаленіе ихъ признано было Правительствомъ необходимымъ, и тѣмъ самымъ не должно было подвергаться ни малѣйшему пріостановленію.

Такой порядокъ вещей не можетъ быть терпимъ. Не оспаривая съ одной стороны у Епархіальныхъ Властей права и возможности ходатайствовать у Правительства въ пользу подвѣдомственныхъ имъ священниковъ, Правительство съ другой стороны не можетъ допускать, чтобы ходатайства эти принимали характеръ мѣръ останавливающихъ или ослабляющихъ дѣйствіе его распоряженій. По сему, въ предупрежденіе всякихъ по настоящему предмету недоумѣній, я считаю долгомъ предварить Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), что каждое распоряженіе Правительства объ отрѣшеніи отъ должности духовнаго лица, или о переводѣ его на другое мѣсто, должно быть немедленно

N° 19.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W interessach dotyczących obsadzania posad duchownych, zdarza się często, że po wydaniu decyzyi Rządu, o usunięciu któréj z osób duchownych, za karę, od pełnionych przez nią obowiązków, lub o przeniesieniu któréj z nich z jednego miejsca na drugie, Władze Dyecezyalne wstrzymują się z wprowadzeniem w wykonanie takowych decyzyj, i czynią do Zarządu sprawami Duchownemi obcych wyznań przedstawienia, o zmienienie zapadłych decyzyj. Ztąd wzrasta niepotrzebna i często długotrwała korrespondencya, a tymczasem wykonanie wydanego rozporządzenia, narażoném jest na zwłokę i winni pozostają przez cały ten czas na miejscach, od których usunięcie ich uznaném było przez Rząd za niezbędne, a tém samém nie powinno było podlegać najmniejszéj zwłoce.

Taki porządek rzeczy cierpianym być nie może. Nie odejmując Władzom Dyecezyalnym prawa i możności wstawiania się za podwładnymi sobie księżmi, Rząd z drugiéj strony nie może pozwalać, aby wstawiennictwa te przybierały charakter środków, wstrzymujących lub osłabiających moc Jego rozporządzeń. Dla tego też uprzedzając wszelkie w tym przedmiocie kwestye, mam sobie za obowiązek zawiadomić JW-go Pana, że każde rozporządzenie Rządu o usunięciu osoby duchownéj z posady lub o przeniesieniu

приведено въ исполненіе, и что только по надлежащемъ исполненіи онаго, Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), можете пользоваться присвоеннымъ Вамъ правомъ представлять въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, свои по данному случаю соображенія или ходатайства.

Представленія же вносимыя по подобнымъ дѣламъ, прежде точнаго исполненія состоявшагося рѣшенія Правительства, будутъ оставляемы безъ всякаго вниманія.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 20.

Объ упраздненіи Подляской Епархіи.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

27 Мая (8 Іюня) 1867 г. N. 2251.

Имѣю честь препроводить къ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), для свѣдѣнія, копію съ ВЫСОЧАЙШАГО Указа, даннаго 10 Мая с. г., объ упраздненіи Подляской Римско-Католической Епархіи, вмѣстѣ съ Капитуломъ, Консисторіею и Семинаріею, объ увольненіи Епископа Шиманскаго отъ должности Начальника Епархіи, и о присоединеніи къ вѣдомству Люблинской Римско-Католической Епархіи всѣхъ церквей, принадлежавшихъ къ Подляской Епархіи.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

tejże z jednego miejsca na drugie, winno być bezzwłocznie wprowadzane w wykonanie, i że tylko po odpowiedniém wykonaniu onego, JW-y Pan możesz korzystać z prawa czynienia do Zarządu Spraw Duchownych obcych wyznań, w danym razie, swych przedstawień lub wstawiennictwa.

Przedstawienia zaś czynione w podobnych przedmiotach, przed wprowadzeniem w wykonanie zapadłéj decyzyi Rządu, będą pozostawiane bez żadnéj uwagi.

Nº 20.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Mam honor zakommunikować JW-mu Panu, dla wiadomości, kopię Ukazu NAJWYŻSZEGO, z dnia 10 Maja r b , o zniesieniu Dyecezyi Podlaskiéj wraz z Kapitułą, Konsystorzem i Seminaryum, o uwolnieniu Biskupa Szymańskiego od obowiązków Zwierzchnika Dyecezyi, i o przyłączeniu do zarządu Dyecezyi Lubelskiéj wszystkich kościołów, jakie należały do Dyecezyi Podlaskiéj

Приложеніе къ циркуляру № 20-й.

Указъ Правительствующему Сенату.

Принявъ во вниманіе представленныя Намѣстникомъ Нашимъ въ Царствѣ Польскомъ соображенія о необходимости упразднить Подляскую Римско Католическую Епархію, и заключенія по сему предмету Комитета по дѣламъ Царства, Повелѣваемъ:

1) Подляскую Епархію съ Капитуломъ, Консисторіею и Семинаріею нынѣ же упразднить, уволивъ Епископа Шиманскаго отъ должности Начальника Епархіи.

2) Принадлежащія къ Подляской Епархіи церкви присоединить къ вѣдомству Люблинской Римско-Католической Епархіи, и

3) Приведеніе сей мѣры въ дѣйствіе возложить на Намѣстника НАШЕГО въ Царствѣ Польскомъ.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ учинить къ исполненію сего Указа НАШЕГО надлежащія распоряженія

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ"

Въ Царскомъ Селѣ,
10 Мая 1867 года.

Съ подлиннымъ вѣрно:
Управляющій дѣлами Комитета по дѣламъ Царства Польскаго
Статсъ-Секретарь (подписалъ) *С Жуковскій.*

Вѣрно:
Управляющій дѣлами Совѣта Управленія.
(подписалъ) *А. Заборовскій.*

Вѣрно:
Завѣдывающій Духовными Дѣлами Иностранныхъ Исповѣданій въ Царствѣ Польскомъ.
(подписалъ) *Мухановъ.*

№21.

О праздничныхъ съѣздахъ ксендзовъ и о духовныхъ процессіяхъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ (*)

6 (18) Іюня 1867 г. №. 2001.

Начальникъ Луковскаго Уѣзда, встрѣтивъ затрудненія при разрѣшеніи заявленій настоятелей тамошнихъ Римско-Католическихъ приходовъ, обращающихся къ нему съ представленіями, о дозволеніи прибытія къ нимъ другихъ ксендзовъ, въ помощь при исполненіи ими церковныхъ требъ и молебствій, во время храмовыхъ праздниковъ и при другихъ торжественныхъ богослуженіяхъ, въ которые обыкновенно бываетъ большое стеченіе народа, обратился къ Сѣдлецкому Губернатору за разъясненіемъ по сему предмету. Заявленное упомянутымъ Уѣзднымъ Начальникомъ въ этомъ случаѣ сомнѣніе, усматривалось имъ главнымъ образомъ отъ того, что, по смыслу инструкціи Графа Намѣстника для б. Военно-уѣздныхъ Начальниковъ, не отмѣненной никакими послѣдующими распоряженіями,—церковныя процессіи и всякаго рода сборища, не могутъ происходить безъ разрѣшенія Начальника Уѣзда, а между тѣмъ въ инструкціи для Начальниковъ Земской Стражи, именно въ ст. 34 и 35, значится только, что, „Деканы обязаны предувѣдомлять наканунѣ Начальника Земской Стражи, о предполагаемыхъ процессіяхъ или торжественныхъ службахъ.“

Г, Сѣдлецкій Губернаторъ, сообщая мнѣ о вышеизложенномъ, отъ 3 Мая с. г., за № 2732, просилъ меня о разрѣшеніи:

1) въ какихъ именно случаяхъ, по ритуалу Римско-Католической церкви, слѣдуетъ дозволять съѣзды ксендзовъ для помощи настоятелямъ приходовъ въ исполненіи духовныхъ требъ; и

2) въ какіе праздники необходимо разрѣшать процессіи.

(*) Сѣдлецкому Губернатору писано о томъже 19 (31) Мая 1867 г., за №. 2001.

По соображеніи этого предмета, я сообщилъ Г-ну Сѣдлецкому Губернатору слѣдующее:

На первый изъ поставленныхъ выше вопросовъ трудно дать положительный и всесторонній отвѣтъ. Извѣстно вообще, что особенное стеченіе народа въ костелы, для присутствованія при богослуженіи, для исповѣди, или для другихъ требоисполненій, бываетъ или въ торжественные дни, празднуемые во всѣхъ Римско-Католическихъ церквахъ, или же въ присвоенные спеціально нѣкоторымъ костеламъ. Къ симъ послѣднимъ празднествамъ принадлежатъ: дни освященія костела, или алтаря, такъ называемые храмовые праздники (отпусты), и т. п.

Во всѣхъ этихъ случаяхъ Настоятели и Администраторы приходовъ, и вообще мѣстное приходское духовенство, не будучи въ состояніи удовлетворить всѣмъ требамъ богомольцевъ, прибывшихъ въ костелъ въ большемъ, противу обыкновеннаго, числѣ, нуждаются въ помощи ксендзовъ другихъ сосѣднихъ приходовъ. Отъ этого именно происходитъ надобность въ съѣздѣ ксендзовъ къ извѣстному дню, въ требующіе ихъ духовной помощи приходы.

Управленію Духовныхъ Дѣлъ, не возможно исчислить дни такихъ торжественныхъ богослуженій или праздниковъ въ каждомъ костелѣ, а потому весьма затруднительно дать подробныя по настоящему вопросу указанія. Но такъ какъ обычаи каждой мѣстности и порядокъ празднуемыхъ въ оной богослуженій, могутъ и даже должны быть извѣстны мѣстному Полицейскому Начальству, то не усматривается мною препятствій къ тому, чтобы на случай предстоящихъ въ извѣстномъ костелѣ торжественныхъ богослуженій или праздниковъ, на сколько таковые не выходятъ изъ обыкновеннаго порядка и не подаютъ повода къ подозрѣніямъ въ политическомъ отношеніи, дозволяемы были Уѣзднымъ Начальникомъ или Начальникомъ Земской Стражи, пріѣзды въ эти костелы ксендзовъ изъ сосѣднихъ приходовъ, по ходатайствамъ Настоятелей и Администраторовъ сказанныхъ костеловъ, или, какъ указано въ статьяхъ 34 и 35-ой Инструкціи для Начальниковъ Земской Стражи ,,по предувѣдомленію

со стороны Декановъ о предполагаемыхъ процессіяхъ, или торжественныхъ службахъ". Такому порядку не противурѣчитъ, по моему мнѣнію, помянутая выше Инструкція Графа Намѣстника, въ силу коей церковныя процессіи и всякаго рода сборища, не могутъ происходить безъ разрѣшенія Начальника Уѣзда, такъ какъ Инструкція эта была издана при Военно-Полицейскомъ Управленіи въ краѣ, до устройства Земской Стражи, на которую именно возложена часть обязанностей прежнихъ Военно-Уѣздныхъ и Участковыхъ Начальниковъ, и такъ какъ Начальникомъ Земской Стражи въ Уѣздѣ состоитъ нынѣ Помощникъ Уѣзднаго Начальника по полицейской части, исполняющій свои обязанности подъ прямымъ руководствомъ того же Уѣзднаго Начальника.

Подобныя же соображенія представляются и относительно втораго, поставленнаго Г. Сѣдлецкимъ Губернаторомъ, вопроса: въ какіе именно праздники необходимо разрѣшать процессіи?

Кромѣ совершаемыхъ, по обыкновенію, при богослуженіяхъ, въ воскресные или праздничные дни, крестныхъ ходовъ внутри костеловъ, или въ предѣлахъ церковной ограды, прочія процессіи, отбываемыя къ мѣстностямъ расположеннымъ въ нѣкоторомъ отдаленіи отъ костеловъ, распадаются на двѣ группы: однѣ совершаются по повсемѣстному обычаю Римско-Католической церкви, напримѣръ: въ день св. Марка, въ такъ называемые Крестовые дни, въ праздникъ Божьяго Тѣла;—другія соединяются со специальными праздниками, присвоенными извѣстнымъ костеламъ, или вызванными особенными мѣстными обстоятельствами, напримѣръ: въ храмовые праздники (отпусты), въ дни освященія костела, кладбища, алтаря или священной статуи, во время посѣщенія Епископомъ прихода, по случаю общественныхъ бѣдствій, какъ то: во время эпидемической болѣзни, неурожаевъ, разливовъ, засухи и т. п.

Разрѣшеніе таковыхъ процессій, по смыслу какъ приведенной Инструкціи для б. Военно-Уѣздныхъ Начальниковъ, такъ и

Инструкціи для Начальниковъ Земской Стражи, подчиняются тѣмъ же правиламъ, какія опредѣлены для разрѣшенія вышеуказанныхъ съѣздовъ ксендзовъ въ приходы, для требоисполненій во время торжественныхъ праздниковъ. Коль скоро процессіи эти не выходятъ изъ законнаго порядка, и извѣстныхъ по каждой мѣстности строго церковныхъ обычаевъ, то нѣтъ повода стѣснять совершеніе оныхъ и процессіи эти могутъ быть каждый разъ дозволяемы съ вѣдома Начальника Земской Стражи, а тѣмъ самымъ и его непосредственнаго руководителя—Уѣзднаго Начальника. Притомъ, для надзора за должнымъ порядкомъ во время процессій, и вообще во время торжественныхъ въ приходѣ праздниковъ, въ которые народъ стекается въ большомъ числѣ, полезно командировать каждый разъ на мѣста чиновъ Земской Стражи, какъ блюстителей полицейскаго благочинія, строго предписывая имъ впрочемъ, воздерживаться отъ всякаго вмѣшательства въ отправленіе богослуженія и принимать зависящія мѣры только къ пресѣченію такихъ дѣйствій духовенства, которыя имѣли бы предосудительный характеръ въ отношеніи политическомъ.

О всемъ вышеизложенномъ, я счелъ нужнымъ сообщить и Вашему Превосходительству, къ свѣдѣнію и руководству въ распоряженіяхъ по ввѣренной Вамъ Губерніи, относящихся къ настоящему предмету.

Завѣдывающій,

(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 22.

О платѣ за исправленіе духовныхъ требъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

6 (18) Іюня 1867 года. N. 2169.

Неоднократно получаются мною свѣдѣнія о томъ, что Римско-Католическіе Ксендзы берутъ съ прихожанъ, за требоисполненія, плату свыше установленной таксы. Для точнаго однакожъ и справедливаго во всѣхъ отношеніяхъ опредѣленія степени виновности Духовенства по этому предмету, необходимо имѣть каждый разъ обстоятельныя данныя о томъ: получена ли Ксендзомъ плата свыше установленнаго размѣра по его противозаконному домогательству, или же таковая внесена по добровольной щедрости плательщика, а также какими церемоніями сопровождаемъ былъ религіозный обрядъ, за который Ксендзомъ получена увеличенная плата.

Ближайшее разъясненіе всѣхъ этихъ обстоятельствъ тѣмъ болѣе необходимо, что одно указаніе количества денегъ полученныхъ Ксендзомъ за исполненіе извѣстныхъ духовныхъ требъ, не можетъ служить достаточнымъ основаніемъ къ обсужденію его поступка, ибо въ самыхъ установленныхъ таксахъ (одна утверждена декретомъ Королевскимъ 23 Февраля 1809 года, другая — б. Правительственною Коммисіею Духовныхъ Дѣлъ и Народнаго Просвѣщенія 30 Декабря 1818 г.), обозначается видимая зависимость размѣра платы отъ торжественности совершаемаго ререлигіознаго обряда и дополнительныхъ приономъ церемоній. Болѣе всего разница эта обнаруживается въ таксахъ платъ за похоронные обряды; и такъ, особо плотится за похороны съ однимъ лишь пѣніемъ, особо же за употребленіе катафалка, за выносъ тѣла, за панихиду съ пѣніемъ или безъ онаго, за каждую свѣчу и каждую лампу, за звонъ въ колокола, смотря по числу сихъ послѣднихъ, особо назначается плата въ пользу церковнослужителей, а размѣръ платы за произнесеніе похоронной рѣчи, вполнѣ

предоставленъ добровольной сдѣлкѣ. Во всякомъ же случаѣ, не запрещается Римско-Католическому Духовенству получать за требоисполненія плату свыше обязательнаго размѣра, если таковая приносится не вслѣдствіе домагательства Духовныхъ лицъ, а по добровольному и самостоятельному влеченію прихожанъ.

Въ виду вышеизложенныхъ обстоятельстъ, считаю долгомъ покорнѣйше просить Ваше Превосходительство, при могущихъ впредь послѣдовать сообщеніяхъ Вашихъ о взиманіи Римско-Католическимъ Духовенствомъ платъ за требоисполненія свыше установленной таксы, восполнять сообщенія эти объясненіями: самъ ли священникъ домагался неумѣренной платы, отказывалъ въ требоисполненіи въ случаѣ невнесенія плательщикомъ денегъ въ требуемомъ имъ размѣрѣ, или же получилъ только увеличенную плату, принесенную ему по собственному внушенію плательщика, или по добровольвому съ нимъ соглашенію? какими церковными церемоніями сопровождался совершенный религіозный обрядъ и была ли заявлена плательщикомъ жалоба на противозаконное вымогательство Ксендза?

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 23.

О новой формѣ молитвы, на еврейскомъ языкѣ, о долголѣтіи и здравіи ЦАРСТВУЮЩАГО Дома.

Всѣмъ Губернаторамъ и Президенту г. Варшавы.

22 Іюня (4 Іюля) 1867 года № 1826.

Отъ 4 (16) Января 1857 г., за № $^{1069}/_{40208}$, Правительственная Коммисія Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, сообщивъ всѣмъ

тогдашнимъ Губернскимъ Правленіямъ объ отлитографированіи евреемъ Авраамомъ Розеномъ молитвы: „Hanosen Teszua“, о долгоденствіи и здравіи ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА и Всего Августѣйшаго Дома, — предложила пріобрѣсти это изданіе и разослать по одному экземпляру онаго въ еврейскія божницы и молитвенные дома.

Въ послѣднее время получено свѣдѣніе, что въ нѣкоторыхъ синагогахъ, при чтеніи молитвъ о здравіи и благоденствіи ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА и всего Царствующаго Дома, были также провозглашаемы имена почившихъ въ Бозѣ: ГОСУДАРЫНИ ИМПЕРАТРИЦЫ АЛЕКСАНДРЫ ѲЕДОРОВНЫ и ГОСУДАРЯ НАСЛѢДНИКА ЦЕСАРЕВИЧА НИКОЛАЯ АЛЕКСАНДРОВИЧА; каковая ошибка произошла по неимѣнію евреями новой формы поминанія Царствующаго Дома.

Вслѣдствіе сего, Раввинъ Варшавскихъ Округовъ, Беръ Мейсельсъ, представилъ проектъ циркулярнаго посланія къ своимъ единоверцамъ, въ которомъ помѣщена имъ новая точная форма упомянутой молитвы.

Вполнѣ одобряя таковой проектъ, и препровождая къ Вашему Превосходительству 100 экземпляровъ означеннаго посланія, отпечатаннаго на еврейскомъ языкѣ, покорнѣйше прошу разослать оное, для неупустительнаго руководства, во всѣ синагоги и божницы ввѣренной Вамъ губерніи.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

———

№ 24.

Подтвержденіе объ исполненіи циркулярнаго распоряженія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 18 Февраля (2 Марта) 1853 г. за N. 589, относительно сбора складокъ въ пользу костеловъ и монастырей.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

22 Іюня (4 Іюля) 1867 года. N. 2593.

Нерѣдко случается, что въ разныхъ мѣстностяхъ Царства Польскаго, безъ разрѣшенія Начальства, собираются складки въ пользу костеловъ и монастырей.

Изъ дѣлъ Духовнаго Управленія Иностранныхъ Исповѣданій видно, что 18 Февраля (2 Марта) 1853 г. за № 589, издано было Правительственною Коммисіею Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, циркулярное распоряженіе всѣмъ Епархіальнымъ Властямъ, Губернскимъ Правленіямъ и Военнымъ Начальникамъ, ограждающее извѣстными ограниченіями разрѣшеніе собирать складки въ пользу костеловъ и монастырей.

Сущность правилъ, изложенныхъ въ томъ постановленіи, заключается въ слѣдующихъ пунктахъ:

1) пожертвованія на починку костеловъ и монастырей, могутъ быть собираемы, не иначе, какъ съ разрѣшенія Правительства и въ опредѣляемый для этого срокъ; а въ такомъ случаѣ должны заниматься этимъ только лица уполномоченныя Настоятелемъ того костела или монастыря, въ пользу котораго дозволено собирать подаянія; если же для этой цѣли выданы кружки, то таковыя должны быть снабжены печатью подлежащаго костела или монастыря;

2) Квесты въ пользу нищенствующихъ монашескихъ орденовъ могутъ быть собираемы только подлежащими монахами, снабженными разрѣшеніемъ Настоятеля монастыря; (*)

3) существующія при костелахъ братства, могутъ собирать подаянія на освѣщеніе и другія различныя надобности, только внутри костеловъ;

4) собираніе этого рода пожертвованій свѣтскими лицами, на ярмаркахъ или базарахъ, за оградой храма, и на какія бы то ни было цѣли, безусловно не должно быть производимо, подъ опасеніемъ полицейскаго взысканія.

Во избѣжаніе могущихъ встрѣтиться недоумѣній по настоящему предмету, покорнѣйше прошу Ваше Превосходительство подтвердить по ввѣренной Вамъ Губерніи упомянутое циркулярное распоряженіе Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

(*) *Примѣчаніе.* На основаніи 46-й Ст. ВЫСОЧАЙШЕ утвержденныхъ 22 Ноября (4 Декабря) 1864 г. Правилъ о способахъ содержанія и порядкѣ управленія Римско-Католическихъ монастырей въ Царствѣ Польскомъ, собираніе квесты въ пользу монастырей, ограничено дозволеніемъ собирать оную только въ стѣнахъ самой обители, а равно въ томъ самомъ городѣ, или въ предѣлахъ того сельскаго прихода, гдѣ находится обитель.

№ 25.

О порядкѣ сношеній Римско-Католическаго духовенства съ Римскимъ Престоломъ, по духовнымъ дѣламъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

27 Іюня (9 Іюля) 1867 г. N. 2886.

Въ видахъ предоставленія Римско-Католическому духовенству большаго удобства въ сношеніяхъ съ Римскимъ Престоломъ по духовнымъ дѣламъ, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ ВЫСОЧАЙШЕ повелѣть соизволилъ: дабы отнынѣ Епархіальныя Начальства Римско-Католическихъ Епархій, какъ въ Имперіи такъ и въ Царствѣ Польскомъ, по всѣмъ дѣламъ лицъ католическаго исповѣданія — духовныхъ и свѣтскихъ, которыя по свойству своему требуютъ сношеній съ Римскимъ Папою, какъ Главою ихъ церкви, а равно и по всѣмъ, касающимся непосредственно до Епархіальныхъ Начальниковъ, дѣламъ, въ коихъ требуется разрѣшеніе Папы, вносили свои представленія въ Санктпетербургскую Римско-Католическую Духовную Коллегію, по постановленіямъ которой таковыя представленія будутъ отправляемы въ Римъ Предсѣдательствующимъ въ Коллегіи.

Сообщая о семъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), по приказанію Графа Намѣстника, имѣю честь покорнѣйше просить Васъ, чтобы впредь по всѣмъ такого рода дѣламъ, Вы не присылали болѣе своихъ представленій въ Управленіе духовныхъ дѣлъ иностранныхъ исповѣданій, а препровождали бы оныя непосредственно отъ себя „sub sigillo volante“, въ Санктпетербургъ, на имя Предсѣдательствующаго въ Римско-Католической Духовной Коллегіи, Епископа Станевскаго.

N° 25.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Dla ułatwienia Duchowieństwu Rzymsko-Katolickiemu stosunków ze Stolicą Apostolską w sprawach duchownych, NAJJAŚNIEJSZY PAN NAJWYŻEJ polecić raczył: ażeby odtąd Władze Dyecezyalne Rzymsko-Katolickich Dyecezyj, tak w Cesarstwie jako też i w Królestwie Polskiém, we wszystkich interessach dotyczących osób wyznania Rzymsko-Katolickiego, tak duchownych jako i świeckich, które z natury swojéj wymagają zniesienia się z Ojcem Ś-tym, jako Głową ich kościoła, jak niemniéj i we wszystkich dotyczących bezpośrednio Naczelników Dyecezyj interessach, w których potrzebną jest decyzya Papieża, przesyłały swoje przedstawienia do Kollegium Duchownego Rzymsko-Katolickiego w St. Petersburgu, z decyzyi którego, takowe przedstawienia będą odsyłane do Rzymu, przez Prezydującego w Kollegium.

Zawiadamiając o tém JW-go Pana, z rozkazu Hrabiego Namiestnika, mam honor uprzejmie prosić, ażeby we wszystkich podobnego rodzaju interessach, JW-y Pan odtąd nie nadsełał swoich przedstawień do Zarządu Spraw Duchownych obcych wyznań, lecz przesyłał je wprost od siebie, sub sigillo volante, do St. Petersburga, na ręce Biskupa Staniewskiego, Prezydującego w Kollegium Duchownem Rzymsko-Katolickiém

Отвѣты и рѣшенія по выше означеннымъ представленіямъ, Предсѣдательствующій въ Коллегіи будетъ пересылать прямымъ путемъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію).

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

Odpowiedzi i decyzye na wyż rzeczone przedstawienia, Prezydujący w Kollegium, będzie odsyłać wprost od siebie do JW-go Pana.

№ 26.

О порядкѣ утвержденія годовыхъ раскладокъ церковныхъ сборовъ съ прихожанъ Евангелическо-Аугсбургскихъ приходовъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ. (*)

2 (14) Іюля 1867 г. N. 2157.

На основаніи § 188 ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго 8 (20) Февраля 1849 г. Устава для Евангелическо-Аугсбургской церкви въ Царствѣ Польскомъ, составляемыя ежегодно церковными коллегіами распредѣленія сборовъ на прихожанъ, утверждались Губернскими Правленіями, которыя о семъ въ тоже время извѣщали Евангелическо-Аугсбургскую Консисторію.

Правило это отмѣнено 106 статьею бук. *е* ВЫСОЧАЙШЕ утвержденнаго 19 (31) Декабря 1867 г. Положенія о Губернскомъ и Уѣздномъ Управленіи въ Губерніяхъ Царства Польскаго, по которой разсмотрѣніе и утвержденіе всѣхъ подобнаго рода росписей и раскладокъ подлежитъ Присутствію Уѣзднаго Управленія.

Въ примѣненіи однакожъ сего послѣдняго правила, представляется затрудненіе относительно утвержденія раскладокъ въ тѣхъ Евангелическо-Аугсбургскихъ приходахъ, которые состоятъ отчасти изъ жителей Губернскихъ городовъ, отчасти же изъ жителей сельскихъ гминъ, такъ какъ по силѣ 87 статьи сказаннаго Положенія о Губернскомъ и Уѣздномъ Управленіи, Губернскіе города и г. Лодзь исключены изъ вѣдомства Уѣзднаго Управленія.

Евангелическо-Аугсбургская Консисторія въ представленіи за № 1657 объяснила, что существуетъ уже нѣсколько примѣровъ, что распредѣленія сборовъ въ этого рода приходахъ,

---

(*) Отношеніе это сообщено въ копіи Евангелическо-Аугсбургской Консисторіи

утверждены были или Губернскими Правленіями или Уѣздными Начальниками; но Кѣлецкое Уѣздное Управленіе, доставленныя ему росписанія прихода г. Кѣльцы, на основаніи вышеизложеннаго, препроводило въ мѣстный Магистратъ на зависящее распоряженіе.

Для устраненія за тѣмъ на будущее время всякихъ по сему предмету несогласій, Его Сіятельство Господинъ Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, по докладу моему 22 Іюня (4 Іюля) с. г., изволилъ положить правиломъ:

1) Утвержденіе годовыхъ распредѣленій церковныхъ сборовъ на жителей Евангелическо-Аугсбургскихъ приходовъ, состоящихъ въ Уѣздныхъ городахъ и къ которымъ принадлежатъ и мѣстечка и сельскія гмины, оставить на обязанности Уѣздныхъ Управленій тѣхъ Уѣздовъ, въ которыхъ состоятъ приходскія или филіальныя церкви.

2) Утвержденіе подобныхъ распредѣленій на жителей приходовъ состоящихъ въ Губернскихъ городахъ или въ г. Лодзи и къ которымъ причислены жители мѣстечекъ и сельскихъ гминъ, возложить по прежнему, на Губернскія Правленія тѣхъ Губерній, въ коихъ состоятъ Евангелическо-Аугсбургскія приходскія или филіальныя церкви.

О таковомъ рѣшеніи Его Сіятельства Графа Намѣстника, имѣю честь сообщить Вашему Превосходительству, для надлежащихъ распоряженій.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 27.

О бракахъ нижнихъ чиновъ Военнаго Вѣдомства.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій, а также Евангелическо-Аугсбургской и Реформатской Консисторіямъ.

2 (14) Іюля 1867 г. N. 2816.

За воспослѣдовавшимъ ВЫСОЧАЙШИМЪ Повелѣніемъ объ ограниченіи браковъ между нижними чинами, объявленнымъ въ приказѣ по Военному Вѣдомству 17 Іюня 1866 г. за № 173, нѣкоторые изъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ обращаются съ ходатайствомъ, о разрѣшеніи имъ вступить въ бракъ, во вниманіе къ тому, что означенное ВЫСОЧАЙШЕЕ Повелѣніе получено было по мѣстамъ ихъ жительства уже послѣ того, какъ состоялось ихъ обрученіе и троекратное оглашеніе; а потому въ разъясненіе возбужденнаго по сему вопроса, Военный Министръ приказалъ:

1) временно отпускнымъ нижнимъ чинамъ, относительно которыхъ будетъ дознано, что они обручились и оглашены до объявленія, на мѣстѣ ихъ жительства, вышеприведеннаго ВЫСОЧАЙШАГО Повелѣнія, — вступленіе въ бракъ разрѣшать, но съ тѣмъ, чтобы въ подобныхъ случаяхъ съ прошеніями о разрѣшеніи на бракъ, въ числѣ прочихъ документовъ, представлялась, за подписью Приходскаго Священника, выписка изъ обыскныхъ книгъ, въ которыя на основаніи ст. 25, 26 и 28, части 1, тома X Свода Законовъ, должны вноситься дѣлаемыя въ Царствѣ оглашенія, и

2) разрѣшеніе подобныхъ браковъ предоставить Губернскимъ Воинскимъ Начальникамъ, по точной повѣркѣ документовъ.

О таковомъ распоряженіи имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), (Евангелическо-Аугсбург-

N° 27.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Po wydanym NAJWYŻSZYM Rozkazie o ograniczeniu liczby zawieranych małżeństw pomiędzy niższymi stopniami, objawionym w rozkazie do władz wojskowych w d. 17 Czerwca 1866 roku Nr. 173, niektórzy z pomiędzy urlopowanych niższych stopni, zanoszą podania o dozwolenie im zawarcia małżeństwa, z uwagi, że rzeczony Rozkaz NAJWYŻSZY, otrzymany został w miejscach ich zamieszkania już wtedy, kiedy odbyły się ich zaręczyny i wyszły trzykrotne zapowiedzi; z tego powodu, dla wyjaśnienia poruszonéj w tym względzie kwestyi, Minister Wojny rozkazał:

1) czasowo urlopowanym niższym stopniom, o których będzie dowiedzionem, że się zaręczyli i że ich zapowiedzi powychodziły przed ogłoszeniem w miejscu ich zamieszkania wyżéj przytoczonego NAJWYŻSZEGO rozkazu, — dozwalać zawarcia związku małżeńskiego, lecz z warunkiem, ażeby w podobnych wypadkach do próśb o pozwolenie ożenienia się, w liczbie innych dowodów, był przedstawianym, z podpisem księdza parafialnego, wypis z ksiąg zapowiedzi, do których na mocy art. 25, 26 i 28, Część I, Tom X Zbioru Praw, winny być wpisywane, ogłaszane w Królestwie zapowiedzi, i

2) wydawanie pozwoleń do zawierania podobnych małżeństw, poruczyć Naczelnikom Gubernialnym wojsk miejscowych, po ścisłem sprawdzeniu dowodów.

ской) (Реформатской Консисторіи), въ послѣдствіе отзыва б. Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 17 (29) Ноября 1866 г. за № $^{4986}/_{26980}$, для свѣдѣнія и надлежащаго руководства.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ*.

O takowém rozporządzeniu, mam honor zakommunikować JW-mu Panu, w następstwie odezwy b. Kommissyi Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z d. 17 (29) Listopada 1866 roku Nr. $^{4986}/_{26980}$, dla wiadomości i stosowania się.

№ 28.

О порядкѣ выдачи духовнымъ лицамъ Римско-Католическаго исповѣданія штатныхъ окладовъ жалованья и о платежныхъ спискахъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ

12 (24) Іюля 1867 г. N. 3206.

На основаніи рѣшенія Его Сіятельства Господина Генералъ-Фельдмаршала Графа Намѣстника, отъ 26 Января (7 Февраля) с. г., сообщеннаго Вашему Превосходительству Предмѣстникомъ моимъ 14 (26) Февраля т. г. за № 7,342, Губернскія Правленія въ концѣ каждой трети года, одновременно съ отсылкою въ подлежащія Казначейства платежныхъ списковъ причитающагося свѣтскому Римско-Католическому Духовенству штатнаго содержанія, два экземпляра общаго по цѣлой губерніи платежнаго списка, посылаемаго ими въ Губернскія Казначейства, представляютъ въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, вмѣстѣ съ особымъ донесеніемъ о перемѣнахъ, послѣдовавшихъ въ продолженіи истекающей трети въ личномъ составѣ духовныхъ лицъ, Управленіе же Духовныхъ Дѣлъ, повѣривъ и сличивъ таковые списки съ своими дѣлами и контролями, утверждаетъ оные и одинъ экземпляръ возвращаетъ Губернскому Правленію, какъ для пріобщенія къ казначейскимъ счетамъ, такъ и для руководства при составленіи платежныхъ списковъ на слѣдующую треть, другой же экземпляръ таковаго списка оставляетъ въ своихъ дѣлахъ, для свѣдѣнія и соображенія.

На практикѣ, порядокъ этотъ оказался неудобнымъ, такъ какъ вслѣдствіе излишней переписки и потери времени, происходитъ значительное замедленіе въ отпускѣ штатнаго содержанія Римско-Католическому Духовенству.

Для устраненія на будущее время встрѣченныхъ затрудненій, Его Сіятельство Господинъ Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ, по докладу моему 29 Іюня (11 Іюля) с. г., въ отмѣну вышеприведеннаго, изволилъ положить правиломъ:

„Для отпуска свѣтскому Римско-Католическому духовенству штатнаго содержанія, Губернскія Правленія составляютъ на каждую треть, по всѣмъ имѣющимся у нихъ свѣдѣніямъ, платежные списки, каковые въ 15 (27) день Апрѣля, Августа и Декабря, препровождаютъ въ подлежащее Губернское Казначейство для исполненія; другой же экземпляръ таковыхъ списковъ представляютъ одновременно въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, только для свѣдѣнія.“

„Губернское Казначейство, на основаніи полученныхъ платежныхъ списковъ, само или чрезъ Окружныя Казначейства, отпускаетъ духовнымъ лицамъ штатное содержаніе, начиная не позже 1 (13) Мая, 1 (13) Сентября и 31 Декабря (12 Января) каждаго года,“

„На счетъ всѣхъ перемѣнъ послѣдовавшихъ: съ 15 (27) Апрѣля по 1 (13) Мая, съ 15 (27) Августа по 1 (13) Сентября, и съ 15 (27) Декабря по 31 Декабря (12) Января каждаго года, а равно на счетъ уплаты непомѣщеннаго въ платежныхъ спискахъ содержанія, Губернскія Правленія впослѣдствіи и не позже двухъ недѣль послѣ начала каждой трети, доставляютъ въ Губернское Казначейство особые дополнительные платежные списки, которые наравнѣ съ вышесказанными, препровождаются въ одномъ экземплярѣ въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій, для свѣдѣнія.“

„При окончаніи срока заключенія смѣты, Губернскія Правленія, примѣнительно къ ст. 115 Общихъ Кассовыхъ Правилъ, препровождаютъ въ Варшавскій Отдѣлъ Казначействъ, подробные именные списки кредиторовъ Казны, съ означеніемъ причитающихся имъ выдачъ, по коимъ ассигновки еще не были отосланы въ кассу, — съ одновременнымъ доставленіемъ копій этихъ списковъ въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ; кромѣ того, наблюдаютъ, чтобы ассигнованное, но неуплаченное вслѣдствіе неявки въ Ка-

значейство духовнаго лица, штатное содержаніе, примѣнительно ст. 131 Инструкціи Губернскимъ и Окружнымъ Казначействамъ въ Царствѣ Польскомъ, отпущено было по принадлежности въ означенные по закону сроки, — для чего будутъ помѣщаемы въ Губернскихъ Вѣдомостяхъ троекратные вызовы неявившихся въ срокъ для полученія денегъ."

Сообщая о семъ Вашему Превосходительству, для надлежащаго исполненія, покорнѣйше прошу сдѣлать нынѣ же распоряженіе объ объявленіи по ввѣренной Вамъ Губерніи, что Римско-Католическое Духовенство, за полученіемъ штатнаго содержанія, должно являться въ подлежащія Казначейства, въ вышеозначенные сроки, а именно: 1 (13) Мая, 1 (13) Сентября и 31 Декабря (12 Января) каждаго года.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій*

№ 20.

(См. № 28.)

Къ [illegible] и [illegible] Генералъ-Губернатору

[illegible]

(18 [illegible] 1864 г. № [illegible])

Вслѣдствіе [illegible] Губернатора, не-
[illegible] Россій-
[illegible] Духовенству, по [illegible] Его Сіятельства, Го-
сподина [illegible]-Фельдмаршала [illegible], предприня-
[illegible]
[illegible] года, [illegible] 1 (13) Мая, 9 (21)
Сентября и 31 Декабря (12 Января) [illegible] года.

Сообщая о семъ Вашему Превосходительству [illegible] Вашему
[illegible]
[illegible] Губерніи и [illegible]
ства.

Вице-Директоръ,

(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Отдѣла,

(подписалъ) [illegible]

№ 21.

[illegible] духовныхъ лицъ, [illegible] обя-
занности [illegible].

Къ [illegible] Римско-Католическаго [illegible]
[illegible]

([illegible] 1864 г. № [illegible])

Нерѣдко Губернаторы [illegible] чтобы духовныхъ лицъ [illegible] обязанности

№ 29.

(См. № 28.)

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій

12 (24) Іюля 1867 г. N. 3266.

Вслѣдствіе случающагося по нѣкоторымъ Губерніямъ, несвоевременнаго отпуска штатнаго содержанія свѣтскому Римско-Католическому Духовенству, по приказанію Его Сіятельства Господина Генералъ-Фельдмаршала Графа Намѣстника, предприняты соотвѣтственныя мѣры къ отпуску таковаго содержанія по окончаніи каждой трети года, непремѣнно: 1 (13) Мая, 1 (13) Сентября и 31 Декабря (12 Января) каждаго года.

Сообщая о семъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), покорнѣйше прошу увѣдомить подвѣдомственное Вамъ духовенство, чтобы за полученіемъ денегъ оно являлось, въ означенные сроки, въ подлежащія Губернскія и Окружныя Казначейства.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій*

№ 30.

О доставленіи списковъ духовныхъ лицъ, исполняющихъ обязанности декановъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

13 (25) Іюля 1867 г. N. 2911.

Нерѣдко Губернаторы относятся ко мнѣ съ ходатайствами о томъ, чтобы духовнымъ лицамъ, исполняющимъ обязанности

N° 29.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Z powodu zdarzającego się w niektórych Guberniach opóźnienia w wypłacie uposażenia świeckiemu Duchowieństwu Rzymsko-Katolickiego wyznania, z rozkazu JW-go Generał Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika, przedsięwzięte zostały odpowiednie środki, do wypłaty takowego uposażenia po upływie tercyałów, niezawodnie w dniach 1 (13) Maja, 1 (13) Września i 31 Grudnia (12 Stycznia) każdego roku.

Zawiadamiając o tém JW-go Pana, mam honor upraszać Go, o uprzedzenie podwładnego sobie Duchowieństwa, iżby dla otrzymania pensyi zgłaszało się w terminach powołanych do właściwych kass, Gubernialnych lub Okręgowych.

N° 30.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Częstokroć Gubernatorowie czynią do mnie wnioski, ażeby osobom duchownym, pełniącym obowiązki dziekanów, była assy-

декановъ, было отпущено, по занимаемымъ ими должностямъ, жалованье на текущій годъ, такъ какъ они еще не получили онаго даже за первую треть сего года.

Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) извѣстно, что въ силу 7 статьи ВЫСОЧАЙШАГО Указа отъ 14 (26) Декабря 1865 г., объ устройствѣ свѣтскаго Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ Польскомъ, для правильнѣйшаго распредѣленія приходовъ между деканатами, установлено по одному деканату на Уѣздъ, и что со введеніемъ долженствующаго послѣдовать сего новаго разграниченія деканатовъ, должности декана присвоенъ будетъ добавочный окладъ жалованья по 150 руб. с. въ годъ.

Хотя новое распредѣленіе деканатовъ до сихъ поръ еще не приведено въ исполненіе, желая однакоже вознаградить труды духовныхъ лицъ, исполняющихъ обязанности декановъ, имѣю честь просить Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) сообщить мнѣ въ возможной скорости, для сдѣланія съ моей стороны надлежащихъ распоряженій по выдачѣ жалованья, списокъ декановъ подвѣдомственной Вамъ Епархіи, утвержденныхъ въ этихъ должностяхъ послѣ изданія упомянутаго ВЫСОЧАЙШАГО Указа, съ поясненіемъ, которыхъ изъ нихъ Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) будете считать впредь исполняющими обязанности Уѣздныхъ декановъ, примѣняясь къ новому дѣленію Царства на Уѣзды и съ точнымъ обозначеніемъ мѣстожительства сихъ послѣднихъ, т. е. прихода, Губерніи и Уѣзда.

За тѣмъ для окончательнаго приведенія въ дѣйствіе постановленія о новомъ разграниченіи деканатовъ, сообразно числу 85 Уѣздовъ, я буду ожидать сообщенія полнаго списка лицъ, которымъ Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) намѣрены поручить впредь обязанности Уѣздныхъ Декановъ; при чемъ покорнѣйше прошу Васъ приложить подлинные отзывы Губернатора о сихъ лицахъ, такъ какъ только по утвержденіи оныхъ

gnowaną, przywiązana do ich urzędu pensya na rok bieżący, gdyż takowej nie otrzymali jeszcze nawet za pierwszy tercyał r. b.

JW-mu Panu wiadomo, że na mocy art. 7-go Ukazu NAJWYŻSZEGO z d. 14 (26) Grudnia 1865 roku o urządzeniu świeckiego Rzymsko-Katolickiego Duchowieństwa w Królestwie Polskiém, dla stosowniejszego rozdziału parafij między dekanaty, ustanowiono jeden dekanat na powiat, i że z wprowadzeniem mającego nastąpić tego nowego rozgraniczenia dekanatów, do urzędu dziekanów przywiązaną będzie dodatkowa płaca po r. sr. 150 rocznie.

Chociaż nowy rozdział dekanatów dotychczas jeszcze nie został wprowadzony w wykonanie, pragnąc jednakże wynagrodzić prace osób duchownych, pełniących obowiązki dziekanów, mam zaszczyt prosić JW-go Pana, o zakommunikowanie mi, w czasie o ile być może najrychlejszym, dla wydania z méj strony odpowiednich rozporządzeń względem wypłacenia pensyi, listy dziekanów zostającéj pod zarządem JW-go Pana dyecezyi, zatwierdzonych na te urzędy po wydaniu pomienionego Ukazu NAJWYŻSZEGO, z objaśnieniem, których z nich JW-y Pan będzie uważał nadal pełniącymi obowiązki powiatowych dziekanów, stosując się do nowego podziału Królestwa na powiaty, i z dokładnem oznaczeniem miejsca zamieszkania tych ostatnich, to jest: parafii, gubernii i powiatu.

Następnie, dla ostatecznego przywiedzenia w wykonanie postanowienia o nowém rozgraniczeniu dekanatów, stosownie do liczby 85-ciu powiatów, będę oczekiwał zakommunikowania mi kompletnéj listy osób, którym JW-y Pan zamierza poruczyć na przyszłość obowiązki dziekanów powiatowych; przyczém uprzejmie proszę JW-go Pana, o dołączenie w oryginale odezw Gubernatora o tych osobach,

установленнымъ порядкомъ, можетъ быть отпускаемо имъ добавочное содержаніе по 150 р. с. въ годъ

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

№ 31.

О доставленіи списка воспитанниковъ упраздненной Варшавской Римско-Католической Духовной Академіи, подлежащихъ отправленію въ С.-Петербургъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско Католическихъ Епархій.

15 (27) Іюля 1867 года № 3291.

По ВЫСОЧАЙШЕМУ Повелѣнію, Варшавская Римско Католическая Духовная Академія упразднена

Въ ожиданіи за симъ изданія постоянныхъ правилъ, на счетъ помѣщенія на будущее время стипендіатовъ изъ Епархій Царства Польскаго въ С.-Петербургской Римско-Католической Духовной Академіи, мнѣ порученó распорядиться нынѣ выборомъ и отправленіемъ въ С.-Петербургъ, для окончанія курса богословскихъ наукъ, десяти найлучшихъ во всѣхъ отношеніяхъ воспитанниковъ б. Варшавской Академіи.

Вслѣдствіе сего имѣю честь обратиться съ просьбою къ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) о доставленіи мнѣ, въ возможно скоромъ времени, именнаго списка тѣмъ изъ воспитанниковъ упраздненной Варшавской Академіи, принадлежащимъ ко ввѣренной Вамъ Епархіи, кои по мнѣнію Вашего Преосвященства (Высокопреподобія) признаются наиболѣе достойны-

gdyż tylko po zatwierdzeniu tychże w porządku ustanowionym, może im być assygnowana dodatkowa płaca po rsr. 150 rocznie.

N° 31.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Z NAJWYŻSZEGO rozkazu, Warszawska Rzymsko-Katolicka Akademia Duchowna została zwinięta.

W oczekiwaniu zaś na wydanie stałych zasad względem pomieszczania na przyszłość stypendystów z dyecezyj Królestwa Polskiego w St. Petersburgskiéj Rzymsko-Katolickiéj Duchownéj Akademii, poruczono mi zająć się obecnie wyborem i odesłaniem do St. Petersburga, dla dokończenia kursu nauk teologicznych, dziesięciu pod każdym względem najlepszych alumnów byłéj Warszawskiéj Akademii.

W skutek tego mam honor prosić JW-go Pana, o nadesłanie mi jak najspieszniéj listy imiennéj tych z liczby alumnów zwiniętéj Akademii w Warszawie, którzy należą do powierzonéj JW-mu Panu Dyecezyi, a według Jego zdania, najwięcéj zasługują na pomieszcze-

ми помѣщенія въ С.-Петербургскую Академію, для окончанія въ оной духовныхъ наукъ.

Свѣдѣнія эти мнѣ необходимы безотлагательно, какъ потому, что курсы въ С.-Петербургѣ начинаются уже въ концѣ Августа, такъ и для распоряженій о назначеніи избраннымъ кандидатамъ единовременнаго пособія на проѣздъ въ С.-Петербургъ.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

---

nie w St. Petersburgskiéj Akademii, dla ukończenia w niéj nauk duchownych.

Wiadomości tych potrzebuję niezwłocznie, tak dla tego, że kursa w St. Petersburgu rozpoczynają się już z końcem miesiąca Sierpnia, jak również i dla wydania rozporządzeń, względem udzielenia wybranym kandydatom jednorazowego wsparcia na podróż do St. Petersburga.

№ 32.

О взиманіи съ духовныхъ лицъ, владѣющихъ шести-морговыми участками земли, сборовъ на содержаніе сельскихъ гминъ, наравнѣ со всѣми другими землевладѣльцами.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ

21 Іюля (2 Августа) 1867 года. N. 2,710.

Кѣлецкое Губернское Правленіе спрашивало меня: слѣдуетъ ли съ Настоятелей и Администраторовъ приходовъ, имѣющихъ въ своемъ пользованіи 6-ти морговые поземельные участки, — взимать, на равнѣ съ прочими участковыи владѣльцами, въ предѣлахъ гмины, сборы, на содержаніе сельскихъ гминъ.

Такъ какъ Учредительный Комитетъ въ 58 засѣданіи 13 (25) Апрѣля 1865 г. постановилъ, что раскладка издержекъ на содержаніе гминныхъ Управленій, производится гминнымъ сходомъ, согласно ст. 63 Указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ, между лицами, владѣющими въ предѣлахъ гмины, поземельною собственностію, по количеству удобной земли, то я вмѣстѣ съ симъ увѣдомилъ Кѣлецкое Губернское Правленіе, что на точномъ основаніи таковаго правила, Настоятели и Администраторы приходовъ, какъ пользующіеся 6-тью моргами земли, не могутъ быть освобождены отъ сказанныхъ издержекъ.

О выше изложенномъ сообщаю Губернскому Правленію, для свѣдѣнія и руководства.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 33.

О постановкѣ крестовъ и иныхъ религіозныхъ знаковъ.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

24 Іюля (5 Августа) 1867 г. N. 3097.

Ломжинскій Губернаторъ, сообщая мнѣ о томъ, что нѣкоторые изъ жителей подвѣдомственной ему губерніи, обращаются съ ходатайствами о дозволеніи ставить кресты на дорогахъ и въ другихъ общественныхъ мѣстахъ, просилъ моихъ на этотъ предметъ указаній, такъ какъ существующими законоположеніями не установлено никакихъ правилъ относительно надзора мѣстнаго Гражданскаго Начальства за вышеозначенными религіозными эмблемами.

Постановка крестовъ, статуй и другихъ религіозныхъ изображеній, на дорогахъ, поляхъ и вообще въ мѣстахъ внѣ костеловъ, составляетъ исконный обычай жителей католиковъ здѣшняго края.

По этому положительное воспрещеніе этого обычая было бы неудобно и могло бы возбудить въ населеніи нареканія на стѣсненіе его религіозныхъ потребностей.

Съ другой стороны, невозможно безусловно дозволять всѣмъ и каждому, воздвигать по своему усмотрѣнію таковые религіозные знаки.

Лучшимъ тому доказательствомъ служатъ революціонныя манифестаціи, которыми, во время недавнихъ еще безпорядковъ, сопровождались постановка крестовъ и иныя религіозныя торжества.

Для предупрежденія на будущее время могущихъ встрѣтиться въ этомъ отношеніи сомнѣній, я считаю необходимымъ примѣнить къ здѣшнему краю правила, существующія относительно постановки крестовъ въ Сѣверо-Западныхъ и Юго Западныхъ Губерніяхъ, гдѣ разрѣшеніе ставить кресты предостав-

лено усмотрѣнію Губернаторовъ; — при чемъ должны быть въ каждомъ отдѣльномъ случаѣ принимаемы во вниманіе различныя обстоятельства мѣста, времени и самаго значенія религіознаго памятника.

Вслѣдствіе сего покорнѣйше прошу Ваше Превосходительство, поставить въ извѣстность Уѣздныхъ Начальниковъ ввѣренной Вамъ Губерніи, что впредь кресты, статуи и вообще всѣ религіозные знаки, могутъ быть воздвигаемы не иначе, какъ только съ разрѣшенія Вашего, — и жители, желающіе поставить оные, должны обращаться съ ходатайствами о семъ чрезъ подлежащихъ Уѣздныхъ Начальниковъ.

При разрѣшеніи таковыхъ постановокъ, слѣдуетъ наблюдать, чтобы приономъ не были ни въ чемъ нарушены права частныхъ владѣльцевъ земли. По этому, если кто пожелаетъ воздвигнуть крестъ, статую или другой религіозный знакъ на чужой землѣ, то долженъ представить подлежащему Уѣздному Начальнику удостовѣреніе въ томъ, что землевладѣлецъ изъявилъ на сіе свое согласіе, и только по исполненіи сего условія, Уѣздный Начальникъ долженъ испрашивать окончательнаго приказанія Вашего Превосходительства.

Наконецъ, при освященіи уже воздвигнутыхъ религіозныхъ знаковъ, и вообще во всѣхъ тѣхъ случаяхъ, когда при оныхъ бываетъ большое стеченіе народа, относительно наблюденія за должнымъ въ сихъ случаяхъ благочиніемъ, слѣдуетъ руководствоваться правилами, изложенными въ циркулярѣ моемъ отъ 6 (18) Іюня сего года за № 2,001. 4. р. ~~7~~ 69.

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

За Начальника Секціи,
(подписалъ) *К. Алексѣевъ.*

№ 34.

О торжественныхъ встрѣчахъ Епископовъ, при объѣздѣ Епархій.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

17 (29) Августа 1867 года. N. 3,652.

На основаніи церковныхъ законовъ, предпринимаются Епископами объѣзды приходовъ во ввѣренныхъ имъ Епархіяхъ.

По существующему въ здѣшней странѣ обычаю, случается, что изъ деревень или другихъ мѣстностей, сопровождаетъ Начальниковъ Епархій многочисленный конвой верхомъ, разукрашенный разноцвѣтными лентами, кокардами, съ особенными даже знаменами и хоругвями, не принадлежащими нисколько къ категоріи хоругвей церковныхъ

Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) очень хорошо извѣстно, съ какою осторожностію должны быть допускаемы въ здѣшнемъ краѣ всякія чрезмѣрныя проявленія, даже самыхъ похвальныхъ чувствъ, которыя нерѣдко употребляются во зло злонамѣренными людьми, для цѣлей предосудительныхъ; стоитъ только припомнить весьма не далекое отъ насъ время, чтобы убѣдиться въ крайне вредныхъ послѣдствіяхъ, происходившихъ отъ такихъ заявленій, которыя въ принципѣ своемъ не имѣли ничего противузаконнаго, а однако же принимали предосудительный характеръ вслѣдствіе возбужденій, которымъ впечатлительные и легко волнующіеся умы здѣшняго населенія, подвергались со стороны безпокойныхъ людей.

Торжественныя встрѣчи, которыми во всемъ Царствѣ Польскомъ сопровождались и сопровождаются объѣзды Епархіи Римско-Католическими Епископами, прекратились на нѣкоторое время во все продолженіе смутъ. Настроеніе умовъ недостаточно еще успокоилось, чтобы было безвредно возстановлять подобные обычаи. Такъ, напримѣръ, употребленіе разноцвѣтныхъ лентъ, знаменъ, конфедератокъ, особенныя при этомъ сочетанія цвѣтовъ,

N° 34.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Na zasadzie praw kościelnych, bywają przedsiębrane przez Biskupów objazdy parafij, znajdujących się w powierzonych Ich zwierzchnictwu dyecezyach.

Wedle istniejącego w tutejszym kraju zwyczaju, zdarza się, że z wiosek i innych miejscowości, przeprowadza Naczelników Dyecezyalnych liczny konwój wierzchem, przyozdobiony w różnokolorowe wstęgi, kokardy, z odrębnemi nawet sztandarami i chorągwiami, wcale nie należącemi do kategoryi chorągwi kościelnych.

JW-mu Panu doskonale wiadomo, z jaką ostrożnością winny być dopuszczane w tutejszym kraju wszelkie niezwyczajne objawy, nawet najchwalebniejszych uczuć, które częstokroć są używane przez ludzi złéj woli dla nagannych celów; dość będzie wspomnieć zbyt niedawną przeszłość, ażeby nabrać przekonania o nader szkodliwych następstwach, wypływających z takich objawów, które w swéj zasadzie nie miały nic przeciwnego prawu, a jednakże przybrały występny charakter na skutek podburzania przez ludzi niespokojnych, któremu poddawały się wrażliwe i łatwo burzące się umysły tutejszéj ludności.

Uroczyste spotkania, które w całém Królestwie Polskiém towarzyszyły i towarzyszą objazdom Biskupów Rzymsko-Katolickiego wyznania po dyecezyach, wstrzymane były na czas jakiś przez cały przeciąg zaburzeń. Nastrój umysłów nie został jeszcze tak dalece uspokojony, ażeby można było bez niebezpieczeństwa wznawiać po-

построеніе конвоя въ военномъ порядкѣ, наконецъ самое названіе „войска", присвоенное на польскомъ языкѣ такого рода всадникамъ, все это легко можетъ принять форму революціонныхъ эмблемъ и возбудить въ населеніи такія мечтанія, за которыя Правительство уже неоднократно вынуждено было взыскивать самымъ строжайшимъ образомъ.

Казалось бы вполнѣ достаточнымъ для Епископовъ, какъ то дѣлается и въ другихъ странахъ, довольствоваться торжественною встрѣчею, со стороны подчиненнаго имъ духовенства, соображаясь вполнѣ съ ритуаломъ католической церкви.

Сообщая Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), по приказанію Его Сіятельства Графа Намѣстника, всѣ эти соображенія, я полагаю, что Вы сами сознаете неудобства, къ которымъ можетъ повести возстановленіе стараго порядка вещей, не соотвѣтствующаго болѣе обстоятельствамъ настоящаго времени. Правительство не намѣрено покуда явно запрещать подобныхъ заявленій, тѣмъ болѣе, что всего дѣйствительнѣе въ этомъ случаѣ можетъ быть собственная инищіатива Епископа.

По сему, я покорнѣйше прошу Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе), въ случаѣ еслибы Вы признали нужнымъ объѣзжать приходы во ввѣренной Вамъ Епархіи, по возможности отклонять торжественныя встрѣчи со стороны народонаселенія, въ родѣ описанныхъ выше; тѣмъ самымъ Вы легко отвратите въ большинствѣ случаевъ, различныя непріятности, столкновенія и замѣшательства.

Въ заключеніе, считаю нужнымъ объяснить, что торжественныя встрѣчи чисто духовныя, могутъ остаться неприкосновенными и что мѣстныя Власти никогда не будутъ стараться имъ препятствовать.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

dobne zwyczaje. Tak naprzykład, używanie różnokolorowych wstęg, sztandarów, konfederatek, szczególne przytem łączenie kolorów, formowanie konwoju w porządku wojskowym, — nareszcie sama nazwa wojska, przyswojona w polskim języku tego rodzaju jeźdźcom, wszystko to snadnie może przybrać formę emblematów rewolucyjnych i wzbudzić w ludności takie marzenia, za które Rząd zmuszony był już nie raz karać jak najsurowiéj.

Zdawałoby się nader dostateczną rzeczą dla Biskupów, jak to się praktykuje i w innych krajach, poprzestawać na uroczystém spotkaniu, ze strony podwładnego Im Duchowieństwa, stosując się ściśle do rytuału kościoła katolickiego.

Oznajmiając JW-mu Panu, z rozkazu JW-go Hrabiego Namiestnika, wszystkie te myśli, mniemam, że JW-ny Pan sam uznasz trudności, do jakich może doprowadzić wznowienie dawnego porządku rzeczy, nieodpowiedniego już okolicznościom teraźniejszego czasu. Rząd nie ma nateraz zamiaru wyraźnie zabraniać podobnych objawów, tém bardziéj, że najskuteczniejszą w tym razie może być własna inicyatywa Biskupa.

Z tego powodu mam zaszczyt najuprzejmiéj prosić JW-go Pana, ażebyś w razie uznania potrzeby objazdu parafij, znajdujących się w zostającéj pod Jego zwierzchnictwem Dyecezyi, w miarę możności usuwać zechciał uroczyste spotkania ze strony ludności w opisanym powyżéj rodzaju, a przez to JW-ny Pan łatwo odwróci w wielu razach liczne nieprzyjemności, starcia i zamięszania.

Nareszcie poczytuję sobie za obowiązek objaśnić, że czysto duchowne uroczyste spotkania, mogą być praktykowane, i że miejscowe Władze nie będą nigdy usiłowały takowym przeszkadzać.

№ 35.

О кружкахъ для сбора пожертвованій на содержаніе въ исправности и освѣщеніе религіозныхъ статуй.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій. (*)

25 Августа (6 Сентября) 1867 г. N. 3647.

Нерѣдко случается, что у статуй на площадяхъ, улицахъ и передъ костелами, по городамъ, мѣстечкамъ и деревнямъ, бываютъ помѣщаемы, безъ разрѣшенія Начальства, кружки, для сбора пожертвованій на содержаніе въ исправности и освѣщеніе упомянутыхъ статуй.

Для предотвращенія злоупотребленій, а также для установленія необходимаго въ этомъ отношеніи контроля, я считаю нужнымъ постановить слѣдующія правила:

вмѣнить Настоятелямъ и Администраторамъ костеловъ въ обязанность, чтобы подобныя кружки передъ статуями, для сбора приношеній на освѣщеніе, украшеніе, или содержаніе сихъ статуй, были заводимы и выставляемы, не иначе, какъ съ вѣдома и распоряженія управляющаго костеломъ;

чтобы о каждомъ предполагаемомъ выставленіи подобной кружки, Настоятель или Администраторъ костела давалъ знать Епархіальной Консисторіи и подлежащей Административной Власти, а именно: Президентамъ, или Бургомистрамъ городовъ и мѣстечекъ, или гминнымъ Войтамъ, для снабженія кружки церковною печатью и печатью сказанной Административной Власти;

чтобы ключи отъ кружки были на храненіи у Настоятеля или Администратора костела, который, по мѣрѣ надобности, будетъ вскрывать кружку, но не иначе, какъ въ присутствіи

(*) Одновременно сообщено о томъже всѣмъ Губернаторамъ

N° 35.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Zdarza się często, że przy figurach na placach, ulicach i przed kościołami, w miastach, miasteczkach i wsiach, bywają umieszczane, bez pozwolenia Władzy, skarbonki, dla zbierania ofiar, na utrzymanie w porządku i oświecenie podobnych figur.

Dla zapobieżenia nadużyciom, jak również dla ustanowienia koniecznéj pod tym względem kontrolli, poczytuję za niezbędne ustanowić następujące przepisy:

włożyć na Proboszczów i Administratorów kościołów obowiązek, żeby podobne skarbonki przed figurami, dla zbierania ofiar na światło, upiększenie lub utrzymanie tych figur, były zaprowadzane i wystawiane nie inaczéj, jak za wiadomością i z dyspozycyi zarządzającego kościołem;

żeby o każdém zamierzoném zaprowadzeniu skarbonki, Proboszcz lub Administrator uwiadamiał Konsystorz Dyecezyalny i właściwą Władzę Administracyjną, a mianowicie: Prezydentów lub Burmistrzów miast i miasteczek, lub Wójtów gmin, dla zaopatrzenia skarbonki w pieczęć kościelną i w pieczęć rzeczonéj Władzy Administracyjnéj;

żeby klucze od skarbonki były w zachowaniu u Proboszcza lub Administratora kościoła, który, w miarę potrzeby, będzie otwierał skarbonkę, lecz nieinaczéj, jak w obecności Prezydenta lub

Президента, или иного, имъ указаннаго лица, въ городахъ, Бургомистра въ мѣстечкахъ, или Войта Гмины въ деревняхъ;

чтобы расходованіе денегъ, какія окажутся въ кружкѣ, было производимо подъ непосредственнымъ надзоромъ и контролемъ управляющаго костеломъ, съ записываніемъ въ особую книгу, которая должна быть представляема Консисторіи, по каждому ея востребованію.

Поставивъ о семъ въ извѣстность Гражданскихъ Губернаторовъ, имѣю честь сообщить о всемъ вышеизложенномъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), для соотвѣтственныхъ съ Вашей стороны распоряженій, по ввѣренной Вамъ Епархіи.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 36.

Объ освобожденіи должностныхъ Духовныхъ лицъ отъ обязанности являться лично въ Казначейства, за полученіемъ причитающагося имъ жалованья.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій. (*)

31 Августа (12 Сентября) 1867 г. N. 3480.

Въ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Генералъ-Фельдмаршаломъ Графомъ Намѣстникомъ въ Царствѣ. 30 Іюня (12 Іюля)

(*) Одновременно сообщено о томъ жевсѣмъ Губернаторамъ и Контрольнымъ Палатамъ: Варшавской, Люблинской и Ломжинской.

innej przez niego delegowanéj osoby, w miastach, Burmistrza w miasteczkach i Wójta gminy po wsiach;

żeby wydatkowanie pieniędzy, jakie znajdą się w skarbonce, było dokonywaném, pod bezpośrednim dozorem i kontrollą Zarządzającego kościołem, z zapisywaniem do oddzielnéj książki, która powinna być przedstawianą Konsystorzowi, na każde zażądanie.

Zawiadomiwszy o tém Gubernatorów Cywilnych, mam zaszczyt zakommunikować o powyższém JW-mu Panu, dla odpowiedniego z Jego strony rozporządzenia w Dyecezyi przez Niego zarządzanéj.

N° 36.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W zatwierdzonych przez JW-go Hrabiego Namiestnika Królestwa w dniu 30-m Czerwca (12 Lipca) 1866 roku przepisach, co

1866 г., Правилахъ о порядкѣ назначенія духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія въ духовныя должности по Царству Польскому и выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья, опредѣлено:

въ ст. 23-й „лица имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, обязаны являться за онымъ въ Казначейство лично и должны собственноручно расписываться въ казначейскихъ платежныхъ спискахъ въ полученіи денегъ.“

Въ примѣчаніи къ тойже 23-й статьѣ:

а) Епископы и Администраторы Епархій могутъ, вмѣсто личной явки въ Казначейство, получать жалованье по собственноручнымъ роспискамъ, съ приложеніемъ своей оффиціальной печачи;

б) больные священники, которые, по случаю болѣзни, не могли бы являться лично въ Казначейство, могутъ получать свое жалованье также по собственноручнымъ роспискамъ, скрѣпленнымъ мѣстною полицейскою властію;

в) за викаріевъ, а равно за органистовъ въ помонастырскихъ костелахъ, жалованье можетъ быть выдаваемо приходскому Настоятелю или Администратору, по предъявленіи однако собственноручной росписки Викарія, засвидѣтельствованной тѣмъ лицомъ, которое должно получить жалованье.

Впослѣдствіи Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ, рѣшеніемъ 26 Января (7 Февраля) с. г., сообщеннымъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), отношеніемъ моего Предмѣстника отъ 14 (26) Февраля сего года за № 7342, въ дополненіе примѣчанія къ сказанной статьѣ 23-й, изволилъ положить правиломъ: „что приходскіе священники, опредѣленные законнымъ порядкомъ въ другую какую либо должность, внѣ предѣловъ своихъ приходовъ, какъ напримѣръ: Профессоровъ Духовной Академіи, Регенсовъ и Профессоровъ Епархіальныхъ Семинарій и т. п., могутъ получать свое жалованье по отдѣльнымъ собственноручнымъ своимъ роспискамъ, скрѣпленнымъ полицейскою властію, состоящею въ мѣстахъ служебнаго ихъ пребыванія.“

do porządku, w jakim mają być nominowani Duchowni wyznania Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiém na urzęda duchowne i co do uiszczania tymże Duchownym płac etatowych, w art. 23-m określono:

„Osoby mające prawo do pobierania pensyi z tytułu sprawowania urzędu duchownego, obowiązane są przybyć po nią do kassy osobiście i powinny własnoręcznie pokwitować w kassowéj liście płacy z odbioru pieniędzy."

W uwadze zaś do tegoż art. 23-go postanowiono:

a) Biskupi i Administratorowie Dyecezyj, mogą zamiast osobistego zgłaszania się do kassy, otrzymywać pensyę za własnoręcznemi kwitami, opatrzonemi urzędową ich pieczęcią.

b) Chorzy księża, którzy, z powodu słabości, nie mogliby przybyć do kassy, mogą odbierać pensyę za własnoręcznym kwitem, poświadczonym przez miejscową Władzę policyjną.

c) Za Wikaryuszów, równie i za organistów przy kościołach po-klasztornych, pensya może być wypłaconą Proboszczowi parafii lub Administratorowi, za złożeniem jednakże własnoręcznego kwitu Wikaryusza, poświadczonego przez osobę, która powinna otrzymać pensyę.

Następnie JW-y Hrabia Namiestnik, decyzyą z dnia 26 Stycznia (7 Lutego) r. b., zakommunikowaną JW-mu Panu przez odezwę poprzednika mego z dnia 14 (26) Lutego r. b Nr. 7342, w uzupełnieniu uwagi do powołanego art. 23-go, wyrzec raczył: „iż duchowni sprawujący obowiązki parafialne, zanominowani w porządku prawnym na inny jakikolwiek urząd, poza granicami swych parafij, jak np. Professorów Akademii Duchownéj, Regensów i Professorów Seminaryów Dyecezyalnych i t. d., mogą otrzymywać swą pensyę za własnoręcznemi oddzielnemi swemi pokwitowaniami, poświadczonemi przez Władze Policyjne miejsca ich służbowego zamieszkania.

Нынѣ оказывается на опытѣ, что личная явка духовныхъ лицъ за полученіемъ причитающагося имъ жалованья, какъ для самихъ получателей, такъ и для Казначейства, весьма неудобна.

Духовное лице, для отправленія за полученіемъ жалованья, должно, каждый разъ, испрашивать свидѣтельство подлежащей Консисторіи, на основаніи котораго выдается паспортъ на выѣздъ въ тотъ городъ, въ коемъ находится Казначейство.

Такой порядокъ не только влечетъ за собою значительную трату времени, но еще подвергаетъ священниковъ излишнимъ издержкамъ, какъ на наемъ подводъ, такъ и на содержаніе себя во время нахожденія въ пути, а притомъ лишаетъ прихожанъ духовныхъ требъ, особенно въ тѣхъ мѣстностяхъ, гдѣ находится на лицо лишь одинъ священникъ.

Сверхъ того, такъ какъ по изложеннымъ причинамъ, духовныя лица, по большей части, не въ состояніи явиться къ назначенному сроку за полученіемъ жалованья, то этимъ самымъ невольно причиняютъ Казначействамъ затрудненія въ выдачѣ жалованья.

Дабы на будущее время устранить жалобы, приносимыя духовенствомъ на несвоевременное полученіе жалованья, а равно во избѣжаніе иныхъ вышеуказанныхъ затрудненій, Его Сіятельство Генералъ-Фельдмаршалъ Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ, въ виду освобожденія всѣхъ вообще духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія, имѣющихъ право на полученіе отъ Казны жалованья, отъ личной явки за пріемомъ денегъ, рѣшеніемъ отъ 17 (29) Августа с. г., въ отмѣну приведенной въ началѣ сего ст. 23-й и примѣчаній къ оной, изволилъ постановить:

„лица, имѣющія право на полученіе жалованья по духовной должности, могутъ получать оное, или сами лично, или же посредствомъ другаго лица, ими къ тому уполномоченнаго; такого рода полномочія выдаются на простой бумагѣ, съ надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ собственноручной подписи мѣстною полицейскою властію. Что же касается Епископовъ и Администраторовъ Епархій, то подпись ихъ, какъ прежде уже опредѣлено, освобождается отъ засвидѣтельствованія полицейскою властію,

Doświadczenie jednak okazało, że osobiste zgłaszanie się osób duchownych po odbiór przypadającéj im pensyi, połączone jest z pewnemi niedogodnościami, tak dla samych percypientów, jako też dla Kass płatniczych.

Kapłani, w celu udania się po odbiór uposażenia, zmuszeni są przedewszystkiem wyjednywać sobie świadectwo u właściwego Konsystorza, i na zasadzie dopiero takiego świadectwa, otrzymują paszport na wyjazd do tego miasta, w którém znajduje się Kassa.

Taki porządek staje się przyczyną nietylko straty czasu, ale wystawia jeszcze osoby duchowne na zbyteczne wydatki, na najem koni i koszta własnego utrzymania w czasie podróży; obok zaś tego pozbawia parafian posług religijnych, szczególniéj zaś w tych miejscowościach, gdzie obowiązki te sprawowane są przez jednego duchownego.

Nadto gdy z powołanych przyczyn osoby duchowne, po większéj części, nie są w stanie przybywać w czasie oznaczonym po odbiór pensyi, to mimowolnie przez to utrudniają Kassom dokonywanie wypłat.

W celu zatem uniknienia zażaleń osób duchownych, na nieotrzymywanie przez nich w czasie właściwym przypadającego im uposażenia, jak niemniej w widokach usunięcia przytoczonych wyżéj niedogodności, JW-y Jenerał Feldmarszałek Hrabia Namiestnik w Królestwie, pragnąc uwolnić wszystkie osoby duchowne wyznania Rzymsko-Katolickiego, mające tytuł do pobierania pensyi ze Skarbu, od obowiązku osobistego zgłaszania się po odbiór takowéj, decyzyą z dnia 17 (29) Sierpnia r. b., w miejsce przytoczonego na początku artykułu 23-go i dołączonych do niego uwag, postanowić raczył:

,,Osoby mające prawo do otrzymania pensyi z tytułu sprawowania urzędu duchownego, mogą otrzymywać takową albo osobiście, albo też za pośrednictwem innych osób, umyślnie w tym celu przez nie upoważnionych; takiego rodzaju pełnomocnictwo wydane na papierze bez stępla, winno być należycie przez Władzę Policyjną poświadczone co do własnoręczności podpisu mocodawcy. Co się zaś tyczy Biskupów i Administratorów Dyecezyj, to podpis ich, po-

а скрѣпляется только приложеніемъ собственной ихъ оффиціальной печати.“

О таковомъ рѣшеніи Его Сіятельства Генералъ-Фельдмаршала Графа Намѣстника въ Царствѣ, имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), для поставленія въ извѣстность подвѣдомственнаго Вамъ духовенства, присовокупляя, что объ этомъ рѣшеніи сообщается вмѣстѣ съ симъ и всѣмъ Губернаторамъ въ Царствѣ Польскомъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 37.

О присягѣ на вѣрность службы духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій. (*)

1 (13) Сентября 1867 г. N. 3772

Его Сіятельство Графъ Намѣстникъ въ Царствѣ Польскомъ, предписаніемъ 9 (21) Августа с. г. за № 6491, сообщилъ мнѣ о ВЫСОЧАЙШЕМЪ ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА повелѣніи: чтобы впредь Епископы и прочія духовныя лица Римско-Католическаго исповѣданія въ Царствѣ Польскомъ, совершали присягу на вѣрность службы, по формѣ присяги установленной закономъ Имперіи.

(*) Одновременно сообщено о томъже всѣмъ Губернаторамъ и Президенту г. Варшавы.

dobnie jak to poprzednio postanowioném zostało, wolny jest od poświadczenia przez Władzę Policyjną i jedynie stwierdza się przez wyciśnięcie własnéj ich urzędowéj pieczęci."

O takowéj decyzyi JW-go Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika w Królestwie, mam zaszczyt zawiadomić JW-go Pana, dla należytego poinformowania podwładnego Mu duchowieństwa, nadmieniając, iż o tejże decyzyi jednocześnie i Gubernatorowie w Królestwie otrzymują zawiadomienie.

N° 37.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

JW-y Hrabia Namiestnik, reskryptem z dnia 9 (21) Sierpnia r. b. Nr 6491, zawiadomił mnie o NAJWYŻSZYM NAJJAŚNIEJSZEGO PANA rozkazie, ażeby na przyszłość Biskupi i inne osoby duchowne wyznania Rzymsko-Katolickiego w Królestwie Polskiém, wykonywali przysięgę na wierność służby, podług formy przysięgi ustanowionéj prawem Cesarstwa.

Въ силу того же предписанія, этимъ самымъ отмѣняется форма присяги, принятая доселѣ для Римско-Католическихъ Епископовъ и сообщенная б. Коммисіи Народнаго Просвѣщенія и Духовныхъ Дѣлъ предписаніемъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЫСОЧЕСТВА ВЕЛИКАГО КНЯЗЯ КОНСТАНТИНА НИКОЛАЕВИЧА, отъ 11 (23) Іюля 1863 г. за № 24415.

Для точнаго исполненія и развитія приведенной ВЫСОЧАЙШЕЙ воли, приняты слѣдующія правила:

I. Присягу на вѣрность службы должны приносить, одновременно со вступленіемъ въ должность:

1) Архіепископъ Митрополитъ Варшавскій;

2) Епископы и Администраторы Епархій;

3) Суффраганы;

4) Члены Капитуловъ;

5) Члены Консисторій, т. е. Оффиціалы, Судьи Суррогаты, Ассесоры, Регенсы и Секретари;

6) Настоятели монастырей и Настоятели и Администраторы приходовъ, законнымъ образомъ утвержденные.

Вообще за тѣмъ, присяга на вѣрность службы должна быть приносима тѣми духовными лицами, должности коихъ сопряжены съ извѣстными самостоятельными дѣйствіями. Потому принесеніе присяги не требуется отъ журналистовъ и чиновниковъ для письма въ Консисторіяхъ, отъ Викаріевъ и Прокураторовъ монастырей, отъ Викаріевъ при приходскихъ и безприходныхъ костелахъ, отъ органистовъ, и т. п.

II. Настоятели монастырей, а также Настоятели и Администраторы приходовъ, законнымъ образомъ въ этихъ должностяхъ утвержденные и принесшіе присягу на вѣрность службы при вступленіи въ должность, не обязаны повторять таковой присяги при переводѣ ихъ тѣмъ же званіемъ въ другіе монастыри или приходы.

Присяга повторяется лишь при всякомъ назначеніи на одну изъ должностей, исчисленныхъ въ первыхъ 5-ти пунктахъ ст. 1-ой.

III. Присяга на вѣрность службы должна быть приносима духовными лицами передъ Гражданскою Административною

Na mocy tegoż reskryptu, tem samém odwołuje się forma przysięgi, przyjęta dotychczas dla Biskupów Rzymsko-Katolickich i zakommunikowana b. Kommissyi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, reskryptem JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO KSIĘCIA KONSTANTEGO MIKOŁAJEWICZA, z dnia 11 (23) Lipca 1863 roku Nr. 24415.

Celem ścisłego wykonania i rozwinięcia przywiedzionéj NAJWYŻSZÉJ Woli, przyjęte zostały następujące prawidła:

I. Przysięgę na wierność służby powinni wykonywać, jednocześnie z objęciem urzędu:

1) Arcybiskup Metropolita Warszawski;

2) Biskupi i Administratorowie Dyecezyj;

3) Suffragani;

4) Członkowie Kapituł;

5) Członkowie Konsystorzy, to jest: Oficyałowie, Sędziowie Surrogaci, Assesorowie, Regensi i Sekretarze.

6) Przełożeni Klasztorów, tudzież Proboszczowie i Administratorowie parafij, zatwierdzeni sposobem prawem przepisanym.

W ogóle więc, przysięga na wierność służby powinna być wykonywana przez te osoby duchowne, do urzędów których przywiązane są pewne samodzielne działania. Dla tego wykonanie przysięgi nie wymaga się od Dziennikarzy i Urzędników do pisma w Konsystorzach, od Wikaryuszów i Prokuratorów w klasztorach, od Wikaryuszów przy parafialnych i nieparafialnych kościołach, od organistów i t. p

II. Przełożeni klasztorów, tudzież Proboszczowie i Administratorowie parafij, w sposobie prawem przepisanym na te urzędy zatwierdzeni, i którzy wykonali przysięgę na wierność służby przy objęciu urzędu, nie są obowiązani powtarzać takowéj przysięgi przy przenoszeniu ich na takiż sam urząd, do innych klasztorów albo parafij.

Przysięga powtarza się tylko przy każdém przeznaczeniu na jeden z urzędów, wyrażonych w pierwszych pięciu punktach I-go ustępu.

III Przysięga na wierność służby powinna być wykonywana

Властью той мѣстности, гдѣ лица эти поступаютъ на службу, а именно:

1) въ г. Варшавѣ, въ канцеляріи Магистрата, для чего о каждомъ утвержденіи духовнаго лица въ должности, Варшавское Губернское Правленіе обязано дать знать Магистрату;

2) въ другихъ губернскихъ и уѣздныхъ городахъ, въ канцеляріи Уѣздныхъ Начальниковъ;

3) въ безъуѣздныхъ городахъ и мѣстечкахъ, въ канцеляріи Магистрата, а въ деревняхъ, въ канцеляріи Гминнаго Войта.

Примѣчаніе 1. Духовное лице само совершаетъ обрядъ принесенія присяги, а не приводится къ оной другимъ духовнымъ лицемъ.

2. Правила въ этой статьѣ опредѣленныя, нераспространяются на Начальниковъ Епархій и Суфрагановъ, которые приводятся къ присягѣ по особымъ распоряженіямъ и въ присутствіи Высшихъ Властей.

IV. Присяга на вѣрность службы должна быть приносима каждымъ Духовнымъ лицемъ, на основаніи правилъ, изложенныхъ въ предъидущихъ статьяхъ, въ семидневный срокъ, считая со дня полученія на мѣстѣ офиціальнаго извѣщенія объ окончательномъ утвержденіи сего лица въ должности. За тѣмъ, по принесеніи въ опредѣленный срокъ присяги, Духовное лице пріобрѣтаетъ право на полученіе жалованья, присвоеннаго предоставленной ему должности, на основаніяхъ, указанныхъ въ утвержденныхъ Его Сіятельствомъ Графомъ Намѣстникомъ въ Царствѣ, 30 Іюня (12 Іюля) 1866 г., Правилахъ о порядкѣ назначенія Духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія въ духовныя должности и выдачи имъ штатныхъ окладовъ жалованья.

Если же духовное лице, въ должности утвержденное, не исполнитъ присяги въ опредѣленный семидневный срокъ, то отпускъ штатнаго жалованья будетъ считаться только съ того дня, въ который лице это принесетъ впослѣдствіи присягу.

przez osoby duchowne przed Władzą Cywilną Administracyjną téj miejscowości, gdzie osoby te wstępują do służdy, a mianowicie:

1) w mieście Warszawie, w kancellaryi Magistratu, w którym to celu, o każdém zatwierdzeniu na urząd osoby duchownéj, Rząd Gubernialny Warszawski powinien zawiadomić Magistrat.

2) w innych miastach Gubernialnych i powiatowych, w kancellaryi Naczelników Powiatowych.

3) w niepowiatowych miastach i miasteczkach, w kancellaryi Magistratu, a we wsiach w kancellaryi Wójta Gminy.

Uwaga 1. Osoba duchowna sama dopełnia obrzędu wykonania przysięgi, a niedoprowadza się do niéj przez inną osobę duchowną.

2 Prawidła w tym ustępie postanowione, nie rozciągają się do Zwierzchników Dyecezyj i Sufraganów, którzy doprowadzają się do przysięgi według oddzielnych rozporządzeń i w obecności Władz wyższych.

IV. Przysięga na wierność służby powinna być wykonywana przez każdą osobę Duchowną, na zasadzie prawideł przywiedzionych w poprzednich artykułach, w terminie siedmiodniowym, licząc od dnia otrzymania na miejscu urzędowego zawiadomienia o ostateczném zatwierdzeniu téj osoby na urzędzie.

Po wykonaniu w przepisanym terminie przysięgi, osoba duchowna nabiera prawa do pobierania pensyi, przywiązanéj do urzędu, na jaki przeznaczoną została, na zasadach wskazanych zatwierdzonemi przez JW-go Hrabiego Namiestnika Królestwa, pod dniem 30 Czerwca (12 Lipca) 1866 r., przepisami o porządku przeznaczania osób duchownych wyznania Rzymsko-Katolickiego na urzędy duchowne i wypłacania im pensyj etatowych.

Jeżeli zaś osoba duchowna w urzędzie zatwierdzona, nie wykona przysięgi w ustanowionym 7^{0}-dniowym terminie, to wypłata pensyi etatowéj liczyć się będzie dopiero od tego dnia, w którym taż osoba wykona później przysięgę.

Изъятія изъ сего послѣдняго правила будутъ допускаемы, по разрѣшеніямъ Гг. Гражданскихъ Губернаторовъ, во вниманіе лишь къ исключительнымъ, заслуживающимъ уваженія обстоятельствамъ, напримѣръ: по законному отсутствію Духовнаго лица, по его болѣзни и т. п.

Сообщая о вышеизложенномъ Вашему Преосвященству (Высокопреподобію) и прилагая, для свѣдѣнія Вашего, 10 экземпляровъ формы, по которой должна быть приносима Римско-Католическими Духовными лицами присяга на вѣрность службы, имѣю честь просить Васъ поставить о семъ безотлагательно въ извѣстность все подвѣдомственное Вамъ Духовенство, для неупустительнаго исполненія имъ впредь вышеизложенныхъ правилъ, при предстоящемъ приведеніи его къ присягѣ, о чемъ дано мною надлежащее предложеніе Гражданскимъ Губернаторамъ и Президенту г. Варшавы, для зависящаго распоряженія по Гражданскому Вѣдомству.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

Wyjątki od tego ostatniego prawidła będą dopuszczane, z decyzyi PP-ów Gubernatorów Cywilnych, ze względu jedynie na wyjątkowe, na uwagę zasługujące okoliczności, np. z powodu prawnéj nieobecności osoby duchownéj, z powodu jéj choroby i t. p.

Zawiadamiając JW-go Pana o powyższym stanie rzeczy, i przesełając przy niniejszém, dla Jego wiadomości, 10 egzemplarzy formy, podług któréj ma być wykonywana przez osoby duchowne wyznania Rzymsko-Katolickiego przysięga na wierność służby, mam zaszczyt prosić o zakommunikowanie o tém bezzwłocznie całemu podwładnemu sobie duchowieństwu, dla ścisłego wykonania przezeń wyż przywiedzionych prawideł, przy mającém nastąpić powołaniu onego do przysięgi, względem czego wydane przezemnie zostały stosowne dyspozycye do Gubernatorów Cywilnych, oraz Prezydenta miasta Warszawy, celem wydania odpowiednich zarządzeń ze strony Władzy Cywilnéj.

Приложеніе къ циркуляру № 37.

КЛЯТВЕННОЕ ОБѢЩАНІЕ.

Я, нижепоименованный, обѣщаюсь и клянусь Всемогущимъ Богомъ, предъ Святымъ Его Евангеліемъ, въ томъ, что хочу и долженъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЕЛИЧЕСТВУ, своему истинному и природному Всемилостивѣйшему Великому ГОСУДАРЮ ИМПЕРАТОРУ АЛЕКСАНДРУ НИКОЛАЕВИЧУ, Самодержцу Всероссійскому, Царю Польскому, и ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Всероссійскаго Престола Наслѣднику, ЕГО ИМПЕРАТОРСКОМУ ВЫСОЧЕСТВУ Государю Цесаревичу и Великому Князю АЛЕКСАНДРУ АЛЕКСАНДРОВИЧУ, вѣрно и нелицемѣрно служить, и во всемъ повиноваться, не щадя живота своего до послѣдней капли крови, и всѣ къ Высокому ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Самодержавству, силѣ и власти принадлежащія права и преимущества, узаконенныя и впредь узаконяемыя, по крайнему разумѣнію, силѣ и возможности предостерегать и оборонять, и притомъ по крайней мѣрѣ стараться споспѣшествовать все, что къ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА вѣрной службѣ и пользѣ Государственной во всякихъ случаяхъ касаться можетъ; о ущербѣ же ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА интереса, вредѣ и убыткѣ, какъ скоро о томъ увѣдаю, не токмо благовременно объявлять, но всякими мѣрами отвращать и недопущать тщатися, и всякую ввѣренную тайность крѣпко хранить буду, и повѣренный и положенный на мнѣ чинъ, какъ по сей (генеральной, такъ и по особливой), опредѣленной и отъ времени до времени ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Именемъ отъ предуставленныхъ надо мною начальниковъ, опредѣляемымъ инструкціямъ и регламентамъ и Указамъ, надлежащимъ образомъ по совѣсти своей исправлять, и для

Annex do Cyrkularza Nr. 37.

PRZYSIĘGA.

Ja niżej wymieniony, przyrzekam i przysięgam Bogu Wszechmogącemu, na Świętą Jego Ewangelię, że chcę i powinienem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, mojemu prawdziwemu i przyrodzonemu NAJMIŁOŚCIWSZEMU WIELKIEMU PANU CESARZOWI ALEKSANDROWI MIKOŁAJEWICZOWI, Samowładcy Wszech Rossyi, Królowi Polskiemu i JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Następcy Tronu Wszechrossyjskiego JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZOWI i Wielkiemu Księciu ALEXANDROWI ALEXANDROWICZOWI, wiernie i nieobłudnie służyć, i we wszystkiem być posłusznym, nie szczędząc życia mego do ostatniej kropli krwi, i wszystkie do WYSOKIEGO JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Samowładztwa, potęgi i władzy należące prawa i prerogatywy, postanowione i w przyszłości postanowić się mające, podług najściślejszego pojęcia, mocy i możności przestrzegać i bronić, a nadto wszelką miarą starać się popierać wszystko, co tylko JEGO CESARSKIEJ MOŚCI wiernéj służby i dobra Państwa we wszelkich wypadkach dotyczeć może; o uszczerbku zaś dobra JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, szkodzie i stracie, skoro się o tém dowiem, nietylko wcześnie oznajmiać, lecz oraz wszelkiemi środkami odwracać i nie dopuszczać starać się, i każdą powierzoną tajemnicę ściśle zachowywać będę, a poruczony i włożony na mnie urząd, tak według niniejszéj (ogólnéj jako i szczególnéj), przepisanej i od czasu do czasu w JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Imieniu przez przełożonych nademną Zwierzchników, postanawianych instrukcyj, regulaminów i U-

своей корысти, свойства, дружбы и вражды, противно должности своей и присяги не поступать, и такимъ образомъ себя весть и поступать, какъ вѣрному ЕГО ИМЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА подданному благопристойно есть и надлежитъ; и какъ я предъ Богомъ и Судомъ Его Страшнымъ въ томъ всегда отвѣтъ дать могу, какъ суще мнѣ Господь Богъ душевно и тѣлесно да поможетъ. Въ заключеніе же сей моей клятвы цѣлую слова и крестъ Спасителя моего. Аминъ.

(Сводъ Законовъ томъ I, приложеніе V, къ основнымъ Государственнымъ Законамъ).

---

kazów, należycie podług sumienia mego sprawować, a dla własnéj korzyści, pokrewieństwa, przyjaźni i nienawiści, przeciw obowiązkowi swemu i przysiędze nie postępować, a tak się zachowywać i postępować, jak wiernemu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI poddanemu przystoi i należy; a jako ja przed Bogiem i strasznym Jego Sądem z tego zawsze zdać sprawę mogę, tak mi Panie Boże na duszy i na ciele dopomóż. Na dokończenie téj mojéj przysięgi, całuję słowa i krzyż Zbawiciela mego. Amen.

№ 38.

О распредѣленіи имуществъ остающихся по смерти монаховъ, занимавшихъ приходскія должности.

Всѣмъ Губернскимъ Правленіямъ и Магистрату г. Варшавы.

5 (17) Сентября 1867 г. №. 3930.

Люблинское Губернское Правленіе, увѣдомляя о смерти состоявшаго временно викаріемъ при Ленчинскомъ приходскомъ костелѣ, монаха Августіанскаго Ордена, Либерата Шлензакевича, просило объясненія, какъ слѣдуетъ поступить съ оставшимся послѣ него имуществомъ?

Учредительный Комитетъ въ 91 Засѣданіи 25 Сентября (7 Октября) 1865 г. (ст. 454) постановилъ, что оставшееся послѣ монаха имущество, отдается въ пользу того костела, при которомъ онъ состоялъ монахомъ

Либератъ Шлензакевичъ состоялъ прежде монахомъ при монастырѣ Августіановъ въ Люблинѣ, — и оттуда назначенъ былъ временно въ 1864 г. викаріемъ приходскаго костела въ Ленчнѣ.

Монастырь этотъ, на основаніи ВЫСОЧАЙШАГО Указа 27 Октября (8 Ноября) 1864 г. упраздненъ, — и монахи перемѣщены въ штатный Велюнскій монастырь того же Ордена, — по Августіанскій же костелъ въ Люблинѣ, согласно рѣшенію б. Совѣта Управленія, отъ 8 (20) Ноября пр. г за № 26775, обращенъ въ приходскій.

Въ такомъ положеніи дѣла возникли вопросы:

1) въ чью пользу должно поступить оставшееся послѣ монаха Шлензакевича имущество, т. е. въ пользу ли по Августіанскаго костела въ Люблинѣ, — или костела штатнаго монастыря Августіановъ въ Велюнѣ, — или же въ пользу приходскаго костела въ Ленчнѣ, при которомъ Шлензакевичъ состоялъ въ продолженіи 3 лѣтъ викаріемъ? и

2) какъ должно поступать съ имуществомъ оставшимся послѣ такихъ монаховъ, которые назначены были не на временныя, но на постоянныя приходскія должности, — и состоя на этихъ должностяхъ скончались?

Принимая во вниманіе, что монастырь Августіановъ въ Люблинѣ упразднен еще въ 1864 г., а на приходской должности Шлензакевичъ состоялъ временно, оставаясь при томъ въ санѣ монаха, и имѣя въ виду, что монахи, какъ произнесшіе торжественный обѣтъ нищеты, не могутъ владѣть никакою собственностію, а вслѣдствіе сего родственники ихъ, ни сами не могутъ наслѣдовать, ни передавать кому либо другому правъ на наслѣдство, послѣ монаховъ оставшееся, и что, на основаніи ст. 9 ВЫСОЧАЙШАГО Указа 25 Декабря (6 Января) 182 3/4 года, четвертая часть оставшагося послѣ приходскихъ священниковъ имущества, обращается на содержаніе кладбищъ и церковныхъ строеній въ тѣхъ приходахъ, при которыхъ они состояли священниками, - Учредительный Комитетъ въ Царствѣ Польскомъ, коему сдѣлано было мною по сему предмету представленіе, — въ 201 засѣданіи 28 Іюля (9 Августа) с. г. постановилъ:

1) Имущество, оставшееся по смерти монаха Шлензакевича, временно исправлявшаго должность викарія приходской церкви въ Ленчнѣ, передать въ пользу штатнаго монастыря Августіановъ въ г Велюнѣ.

2) Имущества, остающіяся по смерти такихъ монаховъ, которые состояли на постоянныхъ должностяхъ при приходскихъ церквахъ, распредѣляются слѣдующимъ образомъ: одна четверая часть обращается на содержаніе кладбищъ и церковныхъ строеній въ тѣхъ приходахъ, при которыхъ монахи сіи были законно утверждены въ постоянныхъ должностяхъ, а три четвертыхъ части передаются въ пользу церквей тѣхъ монастырей, по спискамъ которыхъ они должны были числиться, если бы не занимали приходскихъ должностей.

О таковомъ постановленіи Учредительнаго Комитета имѣю честь сообщить Губернскому Правленію, для свѣдѣнія и руководства.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *Рутковскій.*

№ 39.

О порядкѣ перевозки порочныхъ ксендзовъ, отправляемыхъ, въ видѣ наказанія, на заключеніе въ монастыри и въ другія мѣстности.

Всѣмъ Гражданскимъ Губернаторамъ.

9 (21) Сентября 1867 г. № 3098.

По докладѣ мною Господину Генералъ-Фельдмаршалу Графу Намѣстнику вопроса о томъ, какимъ порядкомъ слѣдуетъ перевозить порочныхъ ксендзовъ Римско-Католическаго исповѣданія, отправляемыхъ по распоряженію Правительства на заключеніе или на покаяніе, а равно о способѣ производства необходимыхъ на этотъ предметъ расходовъ, Его Сіятельство, рѣшеніемъ отъ 24 Августа (5 Сентября) с. г., изволилъ утвердить нижеслѣдующія по сему предмету правила:

1) Духовныя лица Римско-Католическаго исповѣданія, подлежащія пересылкѣ въ монастыри или другія карательныя заведенія въ Царствѣ Польскомъ, для понесенія наказанія, должны быть отправляемы по принадлежности, каждое лице порознь, или по нѣскольку вмѣстѣ, по желѣзнымъ дорогамъ, гдѣ таковыя имѣются, въ вагонахъ III-го класса, тамъ же гдѣ нѣтъ желѣз-

ныхъ дорогъ, на конныхъ подводахъ вольнонаемныхъ обывательскихъ или крестьянскихъ, по маршруту транспортныхъ станцій, а гдѣ сіе признавалось бы болѣе удобнымъ, смотря по мѣстности, то прямо изъ мѣста жительства къ мѣсту назначенія; духовныя лица ни въ какомъ случаѣ не должны быть пересылаемы вмѣстѣ со свѣтскими арестантами. Для конвоя, смотря по числу пересылаемыхъ порочныхъ ксендзовъ, Губернаторъ назначитъ одного или болѣе нижнихъ чиновъ Земской Стражи, или Жандармскаго Округа. Наемъ подводъ предоставляется мѣстной власти, которая обязана входить въ условія съ подводчиками и нанимать того, который согласится на меньшее вознагражденіе, съ обязанностію проѣзжать въ день не менѣе 42 верстъ, и съ тѣмъ, чтобы на подводахъ этихъ возвращались обратно конвойные.

2) Конвойные должны быть снабжаемы открытыми билетами на отводъ безплатнаго помѣщенія, для ночлега пересылаемыхъ ксендзовъ, отнюдь не въ этапныхъ арестантскихъ зданіяхъ, а въ домахъ гминнаго управленія, указанныхъ по маршруту; въ мѣстностяхъ же, гдѣ бы не находилось дома гминнаго управленія, помѣщеніе отводится въ частныхъ домахъ, подлежащихъ постойной повинности, за уплатою въ семъ послѣднемъ случаѣ, согласно § 22 Инструкціи изданной б. Правительственною Коммисіею Внутреннихъ Дѣлъ 28 Іюля 1823 г., пятнадцати коп. сер. за каждую ночь.

3) Чинамъ, которые будутъ командированы для конвоя духовныхъ лицъ къ мѣсту назначенія, вмѣняется въ обязанность имѣть за ними бдительный надзоръ, и не позволять имъ входить во время пути въ какія либо сношенія съ посторонними лицами, но вмѣстѣ съ тѣмъ они обязаны обращаться съ перевозимыми духовными лицами вѣжливо, и стараться ограждать ихъ отъ всякихъ оскорбленій или непріятностей.

4) Кромѣ издержекъ на проѣздъ и ночлеги, назначается на продовольствіе въ дорогѣ каждаго духовнаго лица по пятидесяти коп. въ сутки, а сопровождающимъ ихъ нижнимъ чинамъ Земской Стражи или Жандармскаго Округа, по тридцати коп. въ сутки на лице, въ каждый путь. Нужныя на всѣ сіи расхо-

ды деньги слѣдуетъ выдавать на руки конвойнымъ, которые должны производить каждый день въ дорогѣ уплату суточныхъ денегъ на руки конвоируемыхъ ксендзовъ, а издержки на проѣздъ и за ночлеги будутъ уплачивать сами. По сему конвойные обязаны представить въ свое время подлежащей власти отчетъ въ расходѣ врученныхъ имъ денегъ.

5) На расходы по таковымъ перевозкамъ духовныхъ лицъ, открывается въ распоряженіе каждаго изъ Начальниковъ Губерній Царства Польскаго, на первый разъ кредитъ — по 150 р. с. въ годъ, изъ суммы 8040 р. с., опредѣленной по смѣтѣ Духовнаго вѣдомства иностранныхъ исповѣданій (§ 15 ст. 17) на содержаніе порочныхъ ксендзовъ, съ тѣмъ, чтобы, независимо отъ представленія въ подлежащее Казначейство оправдательныхъ документовъ, Губернаторъ сообщалъ въ Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій въ концѣ года или ранѣе, въ случаѣ израсходованія ассигнованной въ его распоряженіе суммы, краткій отчетъ произведеннымъ изъ оной издержкамъ.

Относительно открытія въ распоряженіе Вашего Превосходительства кредита по 150 р с. въ годъ, о коемъ упоминается въ 5-мъ пунктѣ настоящихъ правилъ, послѣдуетъ вскорѣ за симъ особое распоряженіе.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій*

№ 40.

О разграниченіи деканатовъ и назначеніи Уѣздныхъ Декановъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій (*).

16 (28) Сентября 1867 г. N. 4294.

Въ послѣдствіе отзыва моего отъ 13 (25) Іюля с. г. за № 2911, я считаю нужнымъ сообщить Вашему Преосвященству нѣкоторыя дополнительныя указанія относительно новаго распредѣленія деканатовъ въ Царствѣ Польскомъ.

Ст. 7. ВЫСОЧАЙШАГО Указа 14 (26) Декабря 1865 г. постановила, что въ каждомъ уѣздѣ будетъ учрежденъ одинъ только деканатъ.

Цѣль этого распоряженія очевидна: она состоитъ въ томъ, чтобы сосредоточить въ тѣхъ же центрахъ мѣстное Гражданское и Духовное Управленія, для большаго удобства обѣихъ властей. Только постоянное пребываніе въ уѣздномъ городѣ, можетъ дать возможность Декану съ пользою заботиться о нуждахъ приходовъ, порученныхъ его ближайшему наблюденію; равнымъ образомъ, это условіе необходимо, чтобы облегчить Гражданскому Начальству сношенія съ приходскимъ духовенствомъ, производящіяся большею частію чрезъ посредство Декановъ.

Между тѣмъ изъ препровожденныхъ ко мнѣ списковъ кандидатамъ, подлежащимъ окончательному утвержденію, я усматриваю, что благодѣтельное значеніе вышеизложенной мѣры совершенно упущено изъ виду Епархіальными Начальствами. По сему принявъ за правило, чтобы Уѣздные Деканы были непремѣнно избраны изъ числа Настоятелей или Администраторовъ приходовъ въ Уѣздныхъ городахъ и имѣли въ оныхъ постоянное мѣстопребываніе, — я покорнѣйше прошу Ваше Преосвященство

(*) Одновременно сообщено о томъже всѣмъ Губернаторамъ.

N° 40.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

W następstwie odezwy mojéj z dnia 13 (25) Lipca r. b. Nr 2911, uważam potrzebnem zakommunikować JW-mu Panu niektóre dodatkowe wskazówki, odnośnie do nowego podziału dekanatów w Królestwie Polskiém.

W art. 7-m NAJWYŻSZEGO Ukazu z dnia 14 (26) Grudnia 1865 r. postanowiono, że w każdym powiecie będzie urządzonym jeden tylko dekanat.

Cel tego rozporządzenia widoczny: polega on na tem, ażeby zjednoczyć w jednych miejscowościach tak cywilne, jako też i duchowne zarządy, dla większéj dogodności obu Władz. Tylko ciągłe przebywanie w mieście powiatowém, zdoła postawić w możności Dziekana, zajmowania się z korzyścią potrzebami parafij, poruczonych jego najbliższemu dozorowi; niemniéj warunek ten jest koniecznym, dla ułatwienia Władzy Cywilnéj stosunków z Duchowieństwem parafialném, co się po większéj części odbywa za pośrednictwem Dziekanów.

Tymczasem z przedstawionych mi list kandydatów do ostatecznego zatwierdzenia, dostrzegam, że dobroczynny cel powyżéj wyłuszczonego środka, został zupełnie pominięty z uwagi Władz Dyecezyalnych. Dla tego przyjąwszy za zasadę, ażeby Dziekani Powiatowi, byli koniecznie wybrani z liczby Proboszczów lub Administratorów parafij w miastach powiatowych i mieli w tychże stałe zamieszkanie, — najuprzejmiéj proszę JW-go Pana o sporzą-

(Высокопреподобіе) составить по этимъ указаніямъ, въ возможной скорости, окончательный списокъ, — съ тѣмъ, что если Губернаторъ не дастъ согласія на дальнѣйшее представленіе кого либо изъ избранныхъ Вами кандидатовъ, то неугодно ли будетъ Вамъ тогда же представить, на должность Настоятеля или Администратора прихода въ Уѣздномъ городѣ, другаго, достойнѣйшаго ксендза изъ свѣтскаго духовенства, для одновременнаго назначенія его въ должность Уѣзднаго Декана.

Что же касается разграниченія самыхъ Деканатовъ, — то въ нѣкоторыхъ мѣстностяхъ встрѣтились затрудненія, происходящія отъ того, что въ одномъ уѣздѣ числятся приходы, принадлежащіе къ различнымъ Епархіямъ.

При невозможности назначать болѣе одного Деканата на уѣздъ, или подчинять духовенство и костелы одной Епархіи, вѣдомству инаго Епархіальнаго Начальства, признается наиболѣе удобнымъ, въ видѣ временной мѣры и въ ожиданіи разрѣшенія возникшихъ недоразумѣній, руководствоваться слѣдующимъ порядкомъ: выборъ уѣзднаго Декана предоставляется тому Епархіальному Начальству, въ вѣдѣніи коего находятся приходы подлежащаго уѣзднаго города; — приходы же чужой Епархіи, входящіе въ составъ этого уѣзда, поручаются завѣдыванію одного изъ сосѣднихъ Уѣздныхъ Декановъ, той же Епархіи, по ближайшему усмотрѣнію Епархіальнаго Начальства.

Въ заключеніе покорнѣйше прошу Ваше Преосвященство (Высокопреподобіе) озаботиться доставленіемъ исправленнаго списка, съ приложеніемъ подлинныхъ отзывовъ Губернаторовъ, никакъ не позже 1 (13) Ноября сего года; — это необходимо, какъ для приведенія въ дѣйствіе 7 ст. ВЫСОЧАЙШАГО Указа 1865 г., такъ и для своевременнаго ассигнованія жалованья за текущій годъ всѣмъ духовнымъ лицамъ, которыя съ 1 Января с. г., исполняютъ обязанности благочинныхъ на прежнихъ основаніяхъ.

Вознагражденіе за труды ихъ будетъ имъ отпущено, по примѣру прежнихъ лѣтъ, по числу приходовъ, входившихъ въ составъ каждаго деканата. Новые Деканы получатъ штатное жалованье въ размѣрѣ 150 р. с. въ годъ, съ самаго дня предстояща-

dzenie podług tych wskazówek, w czasie o ile możności najprędszym, ostatecznéj listy, z tém, że jeżeli Gubernator nie zgodzi się na dalsze przedstawienie kogokolwiek z pomiędzy wybranych przez JW-go Pana kandydatów, JW-y Pan raczysz przedstawić na urząd Proboszcza lub Administratora parafii w mieście powiatowém, innego, więcéj zasługującego księdza z pomiędzy Duchowieństwa świeckiego, dla jednoczesnego zamianowania go na urząd Dziekana Powiatowego.

Co się zaś tyczy rozgraniczenia samych dekanatów, to w niektórych miejscowościach napotkane zostały trudności, pochodzące z tego, że do jednego powiatu są zaliczone parafie, należące do różnych Dyecezyj.

W obec niemożności przeznaczania więcéj jak jednego dekanatu na Powiat, albo poddawania duchowieństwa i kościołów jednéj Dyecezyi pod zarząd innéj Władzy Dyecezyalnéj, będzie najwięcéj dogodném, w sposobie tymczasowego środka i w oczekiwaniu na rozstrzygnięcie wynikłych wątpliwości, trzymać się następującego porządku: wybór Dziekana Powiatowego pozostawić téj Władzy Dyecezyalnéj, pod zarządem któréj znajdują się parafie właściwego miasta powiatowego, parafie zaś obcéj Dyecezyi, wchodzące w skład tego powiatu, poruczyć zarządowi jednego z sąsiednich Dziekanów powiatowych, tejże Dyecezyi, według bliższego uznania Władzy Dyecezyalnéj.

W konkluzyi najuprzejmiéj proszę JW-go Pana, o postaranie się dostarczenia poprawnéj listy, z dołączeniem oryginalnych odezw Gubernatorów, w żadnym razie nie późniéj, jak na 1 (13) Listopada r. b., to jest bowiem niezbędném, tak dla wprowadzenia w wykonanie art. 7-go NAJWYŻSZEGO Ukazu z roku 1865, jak również i dla wyassygnowania, w swoim czasie, płacy za rok bieżący, wszystkim osobom duchownym, które od 1 Stycznia r. b. wykonywają obowiązki Dziekanów, na poprzednich zasadach.

Wynagrodzenie za ich prace będzie im assygnowaném, jak w latach poprzednich, i stosownie do liczby parafij, wchodzących w skład każdego dekanatu Nowi Dziekani otrzymają płacę etatową

го утвержденія ихъ. Нелишнимъ считаю прибавить, что на основаніи казначейскихъ правилъ, дѣйствіе бюджета кончается съ послѣднимъ днемъ года; такимъ образомъ, по тѣмъ Епархіямъ, въ которыхъ новое распредѣленіе Деканатовъ не будетъ исполнено и утверждено въ вышеуказанный срокъ, Управленіе Духовныхъ Дѣлъ Иностранныхъ Исповѣданій лишится права назначить теперешнимъ Деканамъ, какое бы то ни было денежное вознагражденіе за 1867 годъ.

Извѣстная заботливость Вашего Преосвященства (Высокопреподобія) о подвѣдомственномъ Вамъ духовенствѣ, даетъ мнѣ право надѣяться, что Вы окажете мнѣ въ этомъ случаѣ возможное содѣйствіе къ удовлетворенію его интересовъ

Завѣдывающій,
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

№ 41.

О наказаніи двухъ ксендзовъ, отказавшихъ въ исповѣди дѣвицѣ Католичкѣ, вступавшей въ бракъ съ Православнымъ.

Всѣмъ Епископамъ и Администраторамъ Римско-Католическихъ Епархій.

24 Сентября (6 Октября) 1867 г. N. 4413.

Оффиціальнымъ путемъ получены мною самыя положительныя свѣдѣнія о нижеслѣдующемъ:

Штабсъ-Капитанъ 6-го Драгунскаго Глуховскаго полка, Лубенскій, Православнаго исповѣданія, вознамѣрившись вступить въ бракъ съ дѣвицею Валеріею Кужмянскою, Католичкою, обратился къ подлежащему приходскому священнику, а именно

w stosunku rsr. 150 rocznie, licząc od dnia mającego nastąpić ich zatwierdzenia. Przytem uważam za potrzebne nadmienić, że na zasadzie przepisów kassowych, czynność budżetu kończy się z ostatnim dniem roku,— tym sposobem w tych Dyecezyach, w których nowy podział dekanatów nie będzie uskutecznionym i zatwierdzonym w oznaczonym wyżej terminie, Zarząd Spraw Duchownych obcych wyznań będzie pozbawionym prawa, wyznaczyć obecnym Dziekanom jakiekolwiek pieniężne wynagrodzenie za r 1867.

Znana troskliwość JW-go Pana o podwładne mu Duchowieństwo, pozwala mi spodziewać się, że JW-ny Pan okażesz mi w tym wypadku wszelki współudział w zadośćuczynieniu interessom tegoż Duchowieństwa.

N° 41.

Do wszystkich Biskupów i Administratorów Rzymsko-Katolickich Dyecezyj.

Na drodze urzędowéj zostały przezemnie otrzymane zupełnie pewne wiadomości, o tem co następuje:

P. Lubieński, Sztabs-Kapitan 6-go Głuchowskiego pułku Dragonów, Prawosławny, mając zamiar ożenić się z panną Waleryą Kuźmiańską, Katoliczką, udał się do właściwego Księdza parafialnego, mianowicie do ks. Augustyna Zalewskiego, Wikaryusza parafii

ъ Викарію прихода въ уѣздномъ городѣ Лодзѣ, Петроковской Губерніи, Варшавской Архіепархіи, кс. Августину Залевскому, съ просьбою выдать свидѣтельство о неимѣніи законныхъ препятствій къ таковому браку, и о томъ, что невѣстою его исполненъ обрядъ исповѣди и Св. Причастія по правиламъ Римско-Католической церкви. Сначала кс. Залевскій не отказывалъ въ этомъ, полагая, что Г. Лубенскій Католикъ, но узнавъ что Офицеръ этотъ исповѣдуетъ Православную вѣру и что обрядъ вѣнчанія будетъ совершенъ въ Православной Церкви а не въ Католическомъ костелѣ, уклонился отъ удовлетворенія требованію Г. Лубенскаго. Хотя же впослѣдствіи кс. Залевскій, по формальному отзыву Начальника Земской Стражи г. Лодзи, и выдалъ Г. Лубенскому свидѣтельство о несуществованіи законныхъ препятствій къ браку, но, не смотря на самыя убѣдительныя просьбы, положительно отказалъ принять дѣвицу Кужмянскую къ исповѣди. Вслѣдствіе такого отказа со стороны кс. Залевскаго, Штабсъ-Капитанъ Лубенскій обратился съ просьбою о томъ же къ Законоучителю Лодзинской Нѣмецкой Гимназіи, кс. Фелиціану Вабнеру, который изъявилъ полное на то согласіе, но за тѣмъ, повидавшись съ кс. Залевскимъ, уклонился отъ исполненія своего обѣщанія, отговариваясь неимѣніемъ разрѣшенія отъ кс. Залевскаго.

По докладѣ о семъ Господину Генералъ-Фельдмаршалу Графу Намѣстнику, Его Сіятельство, имѣя въ виду, что подобные поступки Римско-Католическаго Духовенства въ Царствѣ, доказывающіе религіозный или политическій фанатизмъ, враждебный въ отношеніи къ Русскимъ или къ Православной вѣрѣ, стали довольно часто повторяться въ послѣднее время, и потому не должны оставаться безъ примѣрнаго взысканія, — изволилъ приказать:

1) кс. Залевскаго, который не только самъ не принялъ къ исповѣди дѣвицы Кужмянской, безъ всякаго на то основанія, но и другому священнику не позволилъ ее исповѣдывать, — отрѣшивъ отъ должности, выслать на жительство въ Имперію,

w mieście powiatowém Łodzi, w Gubernii Petrokowskiéj, Archidyecezyi Warszawskiéj, z prośbą o wydanie mu świadectwa, że nie zachodzą prawne przeszkody do zawarcia rzeczonego małżeństwa, i że narzeczona jego odbyła spowiedź według przepisów kościoła Rzymsko-Katolickiego. Z początku ks. Zalewski nie odmawiał tego, sądząc, że P. Lubieński jest Katolikiem; lecz dowiedziawszy się, że Oficer ten wyznaje wiarę Prawosławną, i że obrządek ślubny będzie się odbywał w Cerkwi Prawosławnéj a nie w kościele Rzymsko-Katolickim, odmówił zadość uczynienia żądaniu P. Lubieńskiego. Chociaż późniéj ks. Zalewski, w skutek urzędowéj odezwy Naczelnika Straży Ziemskiéj miasta Łodzi, wydał P. Lubieńskiemu świadectwo o nieistnieniu prawnych przeszkód do małżeństwa, lecz bez względu na najusilniejsze prośby, odmówił stanowczo przyjęcia Panny Kuźmiańskiéj do spowiedzi.—W skutek téj odmowy ze strony ks. Zalewskiego, Sztabs-Kapitan Lubieński udał się z prośbą w tym przedmiocie do ks. Felicyana Wabnera, Nauczyciela religii w Gimnazyum Niemieckiém w Łodzi, który zgodził się już na to, lecz następnie, po widzeniu się z ks. Zalewskim, wymówił się od spełnienia swego przyrzeczenia, tłómacząc się nieotrzymaniem upoważnienia od ks. Zalewskiego.

Po przedstawieniu o tem JW-mu Jenerał-Feldmarszałkowi Hrabiemu Namiestnikowi, JW-y Hrabia mając na uwadze, że podobne postępki Duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego w Królestwie, wykazujące religijny lub polityczny fanatyzm, nieprzyjazny względem Ruskich lub względem wiary Prawosławnéj, zaczęły się w ostatnich czasach dość często powtarzać, i dla tego nie powinny być zostawianemi bez przykładnego ukarania,— raczył polecić:

1) Ks. Zalewskiego, który nietylko że sam nie przyjął do spowiedzi P. Kuźmiańskiéj, bez żadnéj do tego zasady, lecz i drugiemu księdzu nie pozwolił jéj spowiadać,— usunąwszy od urzędu, wysłać na mieszkanie do Cesarstwa, do miasta Opoczki, w Gubernii

Псковской губерніи, въ г. Опочку, подъ строгій надзоръ мѣстной Полиціи, съ назначеніемъ на его содержаніе 120 р. с. въ годъ.

2) съ ксендза Вабнера, за отказъ въ исповѣди, вопреки данному прежде слову, при чемъ онъ неосновательно отговаривался неполученіемъ разрѣшенія отъ другаго ксендза, — взыскать штрафъ въ двадцать пять р. с.

О таковомъ рѣшеніи Графа Намѣстника, о приведеніи коего въ исполненіе сдѣланы надлежащія распоряженія, я, по приказанію Его Сіятельства, имѣю честь сообщить Вашему Преосвященству (Высокопреподобію), покорнѣйше прося Васъ поставить объ этомъ въ извѣстность все подвѣдомственное Вамъ Духовенство, предваривъ оное при томъ, что подобные случаи и впредь не останутся безъ чувствительныхъ послѣдствій для виновныхъ.

О распоряженіи какое будетъ сдѣлано Вашимъ Преосвященствомъ (Высокопреподобіемъ) покорнѣйше прошу не оставить меня увѣдомленіемъ.

Завѣдывающій
(подписалъ) МУХАНОВЪ.

Начальникъ Секціи,
(подписалъ) *А. Каменскій.*

КОНЕЦЪ II-ой ЧАСТИ.

Pskowskiej, pod ścisły dozór miejscowéj Policyi, i z wyznaczeniem mu na utrzymanie po rsr. 120 rocznie.

2) Od księdza Wabnera, za odmówienie przyjęcia do spowiedzi pomimo danego słowa, przyczem bezzasadnie tłumaczył się nieotrzymaniem upoważnienia od drugiego księdza, ściągnąć karę pieniężną w kwocie rsr. 25.

O takowéj decyzyi Hrabiego Namiestnika, o spełnienie któréj poczyniono odpowiednie zarządzenia, z rozkazu JW-go Hrabiego, mam honor zawiadomić JW-go Pana, najuprzejmiéj prosząc o podanie o tem do wiadomości podwładnego Mu Duchowieństwa, z ostrzeżeniem go przytem, że podobne postępki i nadal nie będą pozostawać bez dotkliwych skutków dla winnych.

O zarządzeniu, jakie w tym względzie wydanem przez JW-go Pana zostanie, uprzejmie proszę mnie zawiadomić.

Koniec Części II-éj.

ОГЛАВЛЕНІЕ II-ой ЧАСТИ.

Стран.

N. 1. О порядкѣ вѣнчанія браковъ отпускныхъ нижнихъ чиновъ Военнаго вѣдомства . . . , ... 4.

„ 2. О порядкѣ взиманія съ Римско-Католическаго Духовенства платы за подписку на „Губернскій Дневникъ" . . 10.

„ 3. О порядкѣ управленія духовными дѣлами въ Царствѣ Польскомъ . . . . 14.

„ 4. См. N. 3 . . . . 18.

„ 5. О порядкѣ полученія жалованья духовными лицами, занимающими двѣ или болѣе духовныхъ должностей въ разныхъ мѣстностяхъ . . . . 20.

„ 6. См. N. 5. . . . . 26.

„ 7. О предметахъ, подлежащихъ непосредственному вѣдѣнію Губернаторовъ относительно духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія, на основаніи ст. 15 ВЫСОЧАЙШАГО Указа 19 (31) Декабря 1866 г. . . . 32.

„ 8. О прекращеніи дипломатическихъ сношеній съ Римскимъ Дворомъ . . . . 36.

„ 9. О порядкѣ доставленія свѣдѣній о ксендзахъ переводимыхъ на духовныя должности изъ одной губерніи въ другую, въ предѣлахъ одной и тойже епархіи . . . . . 40.

„ 10. О порядкѣ печатанія списковъ духовенства, такъ называемыхъ рубрицеллъ . . . . 42.

„ 11. О порядкѣ отпуска пособій выдаваемыхъ новиціямъ, оставляющимъ монашество . . . . 46.

„ 12. О пенсіяхъ и пособіяхъ для монаховъ, отправляющихся безвозвратно за границу . . . . 47.

„ 13. О капиталахъ назначенныхъ на починку и возобновленіе костеловъ и церковныхъ строеній . . . . 49.

„ 14. Объ отпускѣ религіознымъ братствамъ процентовъ отъ принадлежащихъ имъ капиталовъ . . . . 51.

Стран.

N. 15. Объ отказахъ въ исповѣди и св. причастіи лицамъ Римско-Католическаго исповѣданія, состоящимъ въ бракѣ съ Православными . . . . 54.
„ 16. О явкѣ Духовныхъ лицъ въ подлежащія Казначейства, за полученіемъ жалованья, въ опредѣленный для того срокъ 58.
„ 17. О бракахъ нижнихъ чиновъ Морскаго вѣдомства . . . . 60.
„ 18. О бракахъ нижнихъ чиновъ Военнаго вѣдомства . . . . 62.
„ 19. О немедленномъ исполненіи распоряженій Правительства относительно перемѣщенія духовныхъ лицъ, или отрѣшенія ихъ отъ должностей . . . . 64.
„ 20. Объ упраздненіи Подляской Епархіи . . . . 66.
„ 21. О праздничныхъ съѣздахъ ксендзовъ и о духовныхъ процессіяхъ . . . . 69.
„ 22. О платѣ за исправленіе духовныхъ требъ . . . . 73.
„ 23. О новой формѣ молитвы, на еврейскомъ языкѣ, о долголѣтіи и здравіи Царствующаго Дома . . . . 74.
„ 24. Подтвержденіе объ исполненіи циркулярнаго распоряженія Правительственной Коммисіи Внутреннихъ и Духовныхъ Дѣлъ, отъ 18 Февраля (2 Марта) 1853 г., за № 589, относительно сбора складокъ въ пользу костеловъ и монастырей . . . . 76.
„ 25. О порядкѣ сношеній Римско-Католическаго Духовенства съ Римскимъ Престоломъ, по духовнымъ дѣламъ . . . 78.
„ 26. О порядкѣ утвержденія годовыхъ раскладокъ церковныхъ сборовъ съ прихожанъ Евангелическо-Аугсбургскихъ приходовъ . . . . 82.
„ 27. О бракахъ нижнихъ чиновъ Военнаго Вѣдомства . . . . 84.
„ 28. О порядкѣ выдачи духовнымъ лицамъ Римско-Католическаго исповѣданія штатныхъ окладовъ жалованья и о платежныхъ спискахъ . . . . 88.
„ 29. См. № 28 . . . . 92.
„ 30. О доставленіи списковъ духовныхъ лицъ, исполняющихъ обязанности Декановъ . . . . 92.
„ 31. О доставленіи списковъ воспитанниковъ упраздненной Варшавской Римско-Католической Духовной Академіи, подлежащихъ отправленію въ С. Петербургъ . . . . 96.
„ 32. О взиманіи съ духовныхъ лицъ, владѣющихъ шести-морговыми участками земли, сборовъ на содержаніе сельскихъ гминъ, наравнѣ со всѣми другими землевладѣльцами. 100.

Стран.

N. 33. О постановкѣ крестовъ и иныхъ религіозныхъ знаковъ . 101.
„ 34. О торжественныхъ встрѣчахъ Епископовъ, при объѣздѣ Епархій . . . . 104.
„ 35. О кружкахъ для сбора пожертвованій на содержаніе въ исправности и освѣщеніе религіозныхъ статуй . . . . . 108.
„ 36. Объ освобожденіи должностныхъ Духовныхъ лицъ отъ обязанности являться лично въ Казначейства, за полученіемъ причитающагося имъ жалованья . . . . . . 110.
„ 37. О присягѣ на вѣрность службы духовныхъ лицъ Римско-Католическаго исповѣданія . . . . 116.
„ 38. О распредѣленіи имуществъ остающихся по смерти монаховъ, занимавшихъ приходскія должности . . . . . . 128.
„ 39. О порядкѣ перевозки порочныхъ ксендзовъ, отправляемыхъ, въ видѣ наказанія, въ монастыри и въ другія мѣстности . . . . 130.
„ 40. О разграниченіи деканатовъ и назначеніи уѣздныхъ декановъ . . . . 134.
„ 41. О наказаніи двухъ ксендзовъ, отказавшихъ въ исповѣди дѣвицѣ Католичкѣ, вступавшей въ бракъ съ Православнымъ . . . . 138.